

hahota

Hirdessen a

Lutra®

lapokban!

Havonta félmillió példányban szólunk gyerekekhez, szülőkhöz, pedagógusokhoz!

A Dörmögő Dömötör, a Hahota, az Óvodai nevelés, a Tanító és más különkiadványaink hasábjain közzétesszük közületi és lakossági hirdetéseiket. Közös pályázatok, játékok, akciók.

Hirdetésfelvevő: LUTRA KIADÓ

Menedzser Iroda: Pápai Ildikó,

Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 132-1989; 112-2428. Fax: 112-1162

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

Szöveg: Cser Gábor Rajz: Dargay Attila:

AZ EMBER KOMÉDIÁJA III.

A majomvizsgán csúfosan megbukott két gyámoltalan lény szégyenében elbújdosott, és vándorlásuk során véletlenül ráléptek az emberréválás útjára. Sok-sok viszontagság és kaland után a végveszélyben rájöttek a tűzgyújtás titkára, és mivel ily módon a vadállatokkal szemben némiképp biztonságban érezhették magukat, azt hitték, hogy minden gondjuk megoldódott. De nem így történt...

– Ez örület! Egyre kevesebb bogyót és gyümölcsöt találunk!...

Éhes vagyok!...

– Ráadásul egyre hidegebb van... Fázom!...

– Hiába... van, akinek jól megy! Meleg bundák, zsíros falatok...

– Hát persze! Csak te vagy ilyen mamlasz! Bogyókon tengődünk, nincs egy rongyom, amit felvegyek...

– Jó, jó... nem én vagyok az oka, hogy közeledik a jégkorszak! Egyébként mindjárt megmelegszünk, és megtöltheted a bendődet is!...

- Húzódjatok csak arrább egy kicsit, bestiák! Nekünk is megjött az étvágyunk!
- Hogyne... természetesen! Jó étvágyat...!

– Persze, ha neked jobban tetszik egy faragatlan fenevad, akár utána is szaladhatsz . . . talán még a bundáját is neked adja.

– Csakugyan itt az ideje, hogy javítsuk az étrendünket, és divatosabban öltözködjünk, ... de mégsem téphetek szét egy medvét az én gyenge fogaimmal ... és karmaimmal ... okvetlenül ki kell találnom valamit ...

- A fene ezt a sok kacatot. A takarítás persze megint rám marad . . . Mit csinálsz ott kint voltaképpen?
- Nem látod, hogy dolgozom? Töröm a fejem. Egyébként természetes, hogy sok a kő . . . Kőkorszak van, ha nem tudnád! . . .

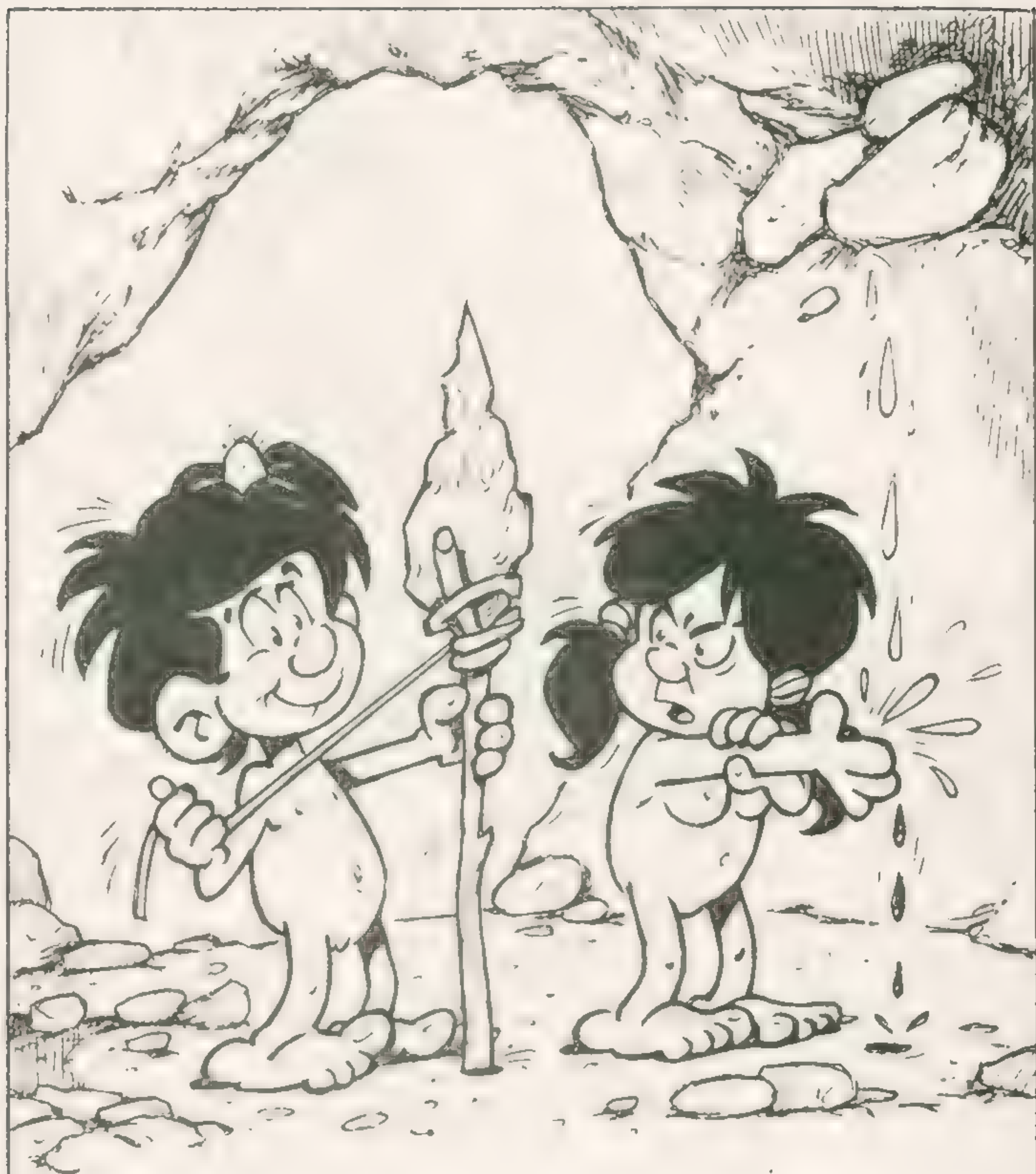
– Köszönöm! Adtál egy remek ötletet!

- Mi az ördögöt vigyorogsz... hiszen vérzik a fejed?!
- Az a jó... Meg vagyunk mentve. Persze, nem bánám, ha összeszednéd a szerszámainkat, amelyeket az imént kihajigáltál!

– Figyelj, életem! Ha elvágja valamelyik kődarab azt a dolgos kezedet, sikíts nyugodtan. Az lesz a szerszám!

- Ez lesz a fogám! Látod... téged már meg is harapott!... És hosszabb lesz a mamut agyaránál is!
- Szzz!... Végtelenül boldog vagyok!...

– Öö... mit is kell hozni? Izé... valami meleg bundát... és ja, igen! Ennivalót! Jó, jó... ne félj, nem fogom elfelejteni! Csak tegyél időnként a tűzre, nehogy kialudjon!

– Úgy látszik, ilyen elegáns bundára egyelőre nem futja... Olcsóbb holmik után kell néznem!...

– Na, még ezt az őshörcsögöt fejbe kólintom, aztán mára elég is lesz!... Ennyi kelméből már elég választékosan lehet öltözködni.

– Tudod... medve nem volt. Azt mondták, nézzek be a jövő héten... De hát te ezekből is gyönyörű öltönyöket varázsolsz, nem igaz? Amilyen leleményes vagy...

– Persze... csupa kesztyűnek, sálnak, sapkának való holmi! Mindig rám marad a neheze!...

- Na!... Lassan igazi ősemberek leszünk! Most pedig eszünk végre egy rendes vacsorát!
- Igen. Úgy tűnik, most már minden jóra fordul!

A megpróbáltatások azonban nem értek végét...

VÉGE AZ ÜNNEPEKNEK

Átlagos Jenő, a Manipulátor Művek középkorú, közepes termetű és közepes képességű dolgozója hisse ingerülten vette tudomásul, hogy nem látja a fától a szobát. Különös! – morfondírozott magában. – Roppant különös. Ez a karácsonyfa kezdetben mintha kisebb lett volna. A szoba már eredetileg is kicsi volt, tehát a fa, úgy látszik, annak arányában növekszik, ahogy az ünnepek távolodnak. Ahhoz, hogy a műhasszékrenyhez férközhessen az ember, egy gumiterápiatista képességeire lenne szüksége, az a terápia szelet csak felbugyogva és erőteljes torzító erővel lehet elérni, az aprókat meg végképp nem lehet kinyitni már hetek óta.

Ráadásul a fa minden apró érintésre körülbelül kétezer tűlevelet hullatott el, úgy hogy a szőnyeg a fenyvesek tájára emlékeztetett.

Átlagos Jenő bosszúságát nem is szorongás is táplálta, mert a hosszú évek tapasztalata azt súgta neki, hogy előbb-utóbb le kell szedni a fát.

– Igazán leszedhetnéd ezt a fát, lomha ember! – szólalt meg ebben a pillanatban a háta mögött Átlagos Jenőné született Pókaszepetki Annamária. – A múltkor már a levesben is találtam tűlevelet.

Hát ez gyorsan jött.

Átlagos apukának mindenestre hirtelen nagyon megtetszett a karácsonyfa. Úgy érezte, hogy igazán kár lenne még lebontani. Tehát elhatározta, hogy szövetségesei után néz.

– Ürgék! – nyitott be a gyerekekhez feldúltan. – Anyátok meg akar fosztani benneteket a karácsony meghitt hangulatától. Azt akarja, hogy szedjük le a fát!

– Hurrá! – kiáltott boldogan a kis Emese, és földöntúli fények gyúltak a szemében. – Én szedem le a csúcsot. Ez már biztos.

– Felőlem a tűleveleket is leszedheted – ásított Jeromos. – De a szaloncukorból hagyjatok nekem is, mert ellenkező esetben testi fenytést alkalmazok.

– Persze! – jegyezte meg Helga epésen. – Majd szobalánynak öltözök, és behozom a

– Minden évben megcsinálod a mákos kalácsot, és a gyerekek még áprilisban is ezzel vívnak...

részedet. Na, tápázkodj csak fel szépen.

– Ne félj, ott leszek! Nem örültem meg, hogy egy ilyen musort kihagyjak.

Csemetéinek ez a látványos közömbössége teljesen lehangolta Átlagos Jenőt. A fa és a saját végzete íme beteljesedett.

– Szerintem kár lenne lebontani – nyöszörgött még egy utolsót a karácsonyfa előtt, de erre már senki sem figyelt. A gyere-

kek izgatottan nyüzsögték körbe a fát, mint valami bennszülött törzs az áldozatot.

– Állj! – rikkantott hirtelen az apa. – Eloszor is aramtalanítjuk a fenyőt! El kell távolítani róla az égőket. Annamária! Annamária...!

– Hagyjátok csak, majd magam – emelkedett fel elnéző mosollyal Jeromos, és hozzálátott az égők és vezetékek leszedéséhez.

Az elnéző mosolyból azonban csakhamar sistergő indulatszavak lettek, mert a fiút teljesen elborították a záporozó tűlevelek.

– Ha jól hallottam, Shakespeare egyik szonettjét memorizáltad, gyermekem – kárörvendett Átlagos Jenő. – Nézd meg, milyen szemetet csináltál. Így a vadkanok szokták leszedni a karácsonyfáról az égőket.

– Nagyon humoros vagy, apu – állapította meg a kis Emese, mérsékelt lelkesedéssel. – Ahelyett, hogy a díszeket raknád a helyükre, amelyeket már leszedtünk.

– Nem tört el egy sem? Hm... kár. Tudniillik ezek a díszek egyik dobozba sem férnek bele. Annamária, Annamária...!

– Hát ez nem igaz! – tört ki a nemes indulat Helgából, aki első sorban szaloncukrokra vadászott. – Az idén csupa üres papírt raktatok erre a fára?

– Aki keres, az talál! – oktatta a húgát teli szájjal Jeromos, aki a legmagasabb ágakat is elérte.

– Jól van na! Nem mindenki zsiráf – szögezte le Helga az alapigazságot. – Követelem az osztályrészemét!

– Én is! Én is! – süvöltötte a kis Emese, és nem törődött többé a díszekkel.

Hát ez megvolna – dünnyögte apu, és enyhe utálattal

nézte a lekopasztott fát. – De hogyan visszük le a földszintre?

Ez megint vidám programnak ígérkezett, amelyhez mindenkinek volt egy-egy frappáns ötlete.

– Dobd ki az ablakon, és kész! Majd azt mondjuk, hogy integetni akartunk valakinek.

– Összecsukod, mint egy esernyőt, lesétálsz vele az utcára, és ottfelejtéd egy padon.

– Szépen előveszed a karácsonyfa-zsugorítónkat, és addig zsugorítod, amíg egy kis gallyacska lesz belőle. Azzal már könnyű lesz elbánni.

– Annamária! Annamária...!

✱

Végül a legkezdetlegesebb, ám a legegyszerűbb megoldást választották. A szokatlanul kopasz, de még mindig daliás fenyőt átvonszolták a szobán, a lépcsőházi folyosón, és levitték a liften a földszintre. A művelet eredményeképpen a szoba is, a lépcsőház is, meg a lift is tele lett tűlevéllel, és a gyerekek állkapcsa megfájdult a röhögéstől.

Az ünnepekre pedig még hónapok múlva is dallamos ordításokkal emlékezett a család, amikor egy-egy tagja valahol belelépett az alattomosan bujkáló tűlevelek egyikébe...

CPÖNGY

– Idén nincs sértődés! Senki nem kapott semmit...

BÖLLEREK

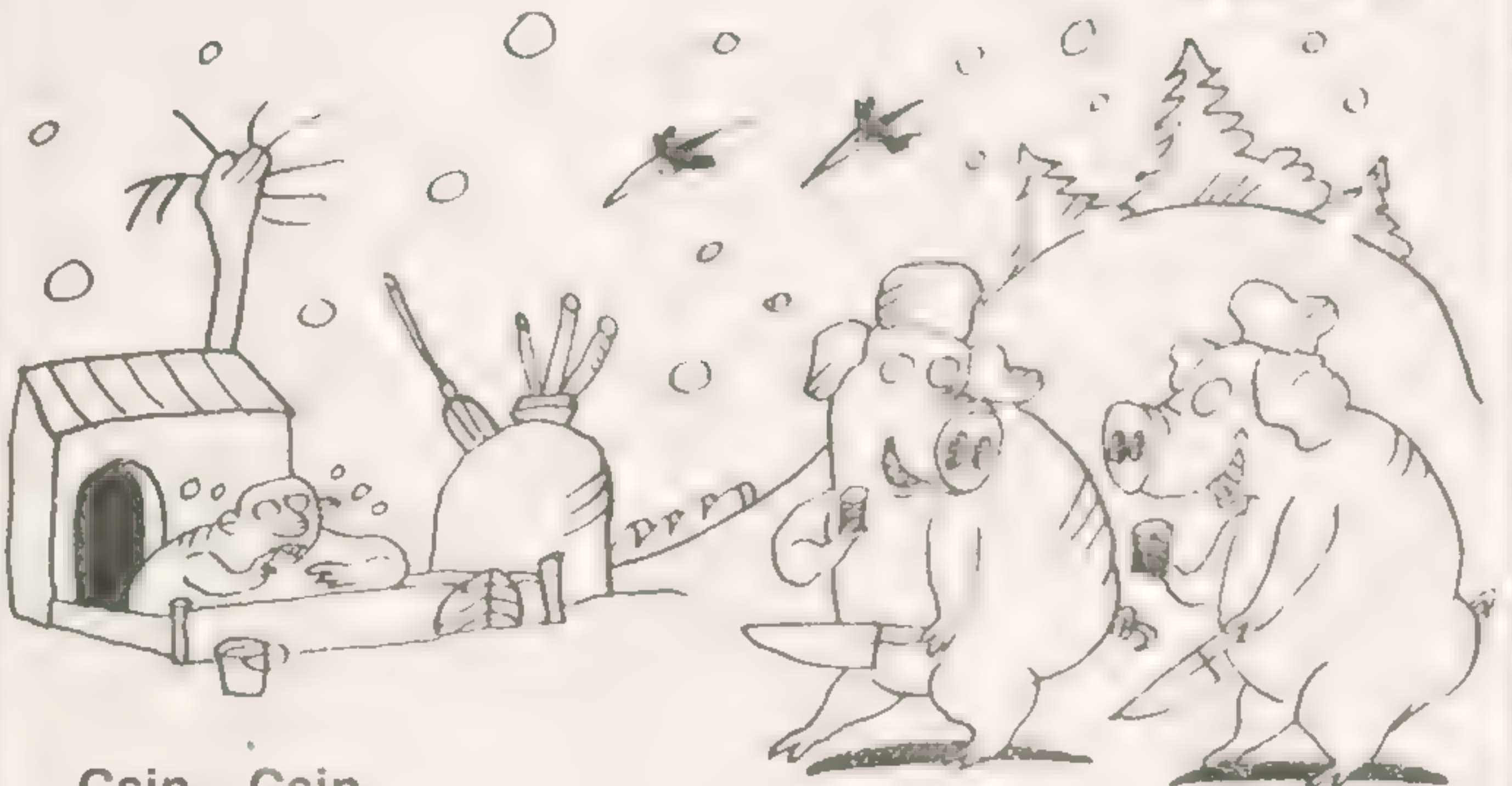

– Ejnye komám! Hát te milyen böllért hoztál a városból?

MEGVESZTEGETÉS

LÁZÁLOM

– Csin... Csin...

KEVEHEU

KEZDŐ BÖLLÉR

KELEMEN

CSAK ERŐS IDEGZETŰEKNEK!

(Siheder Géza naplója)

Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a naplóírás egyéniségemtől merőben idegen tevékenységére kizárólag az utókor megmentésének vágya sarkallt. Tehát nem a henye semmittevés tetteket és gondolatokat egyaránt sorvasztó légköre, még kevésbé holmi irodalmi babérok megszerzésének mohó vágya. Feljegyzéseimet inkább velőtrázó sikolynak szánom, hogy eltérítsem a következő generációkat a kátyútól, amelyben magányosan ugyan, ám annál hősiebben vergődök.

Egyszer úgyis az a bolond szívem visz a sírba...

✱

Újév reggelén például elhatároztam, hogy engedek a bennem lakozó tehetség kényszerítő erejének, és hátralévő éveimet a tudománynak szentelem. Ezt a

kultúrtörténeti szenzációt elsősorban az öcskösnek hoztam a tudomására.

– Ide figyelj, te kis örült! – mondtam neki barátilag. – A gögicselő gyermekkor számomra véget ért, de azért fel a fejfel! Továbbra is beszélhetsz hozzám, persze kizárólag rövid, szabatos tömondatokban, és csak akkor, ha megszólításommal tüntetlek ki. Na, tűnés, mert el kell mélyülnöm a körisbogár idegrendszerének sajátos működésében...

– Hát ez meghülyült! – vonta le a következtetést mérsékelt tisztelettel az öcskös, de azért elvonult.

Ám sehogyan sem tudtam elmélyülni. Egyrészt azért, mert a körisbogár idegrendszerének sajátos működése csak igen kevésbé villanyozott fel, másrészt azért, mert a szemem sar-

kából láttam, hogy az öcskös építget valamit a fészkes kockával.

Körisbogár... Körisbogár... Mi a fenét akar építeni ez az ürge?... Az ízeltlábúak idegei... Az idegeimre megy ez a fráter... Miért nem szól, hogy segítsék?... A körisbogár, *Lytta vesicatoria*, a nünükék családjába tartozik... Hát ezt nehéz kibírni röhöges nélkül, ráadásul az öcskös építménye is összeesik. he-he... Szóval a megfogott bogár térdizületeinél olajos váladék-cseppek jelennek meg, hát ez óriási, ezek szerint újra kell olajozni a térdizületeit, há-há, bemegy szépen a szervizbe... na nem, ebből elég!

– Na, mi van, nünüke, összedőlt? – fordultam a nagy emberekre jellemző közvetlenséggel az öcsköshöz. – Benak vagunk, mi?

– Nem vagyunk bénák. Nem dőlt össze. Feirobbantottam. Katasztrófast játszok. – válaszolt rövid, szabatos tomondatokkal. És közben jelentős adag gany sugárzott a pofozni való képéről, amely egy körisbogár idegrendszerét talán hűdegen hangyta volna, én azonban nem vagyok körisbogár. Tehát felkaptam a fejes vonalzót, és egy véres húson

nevelkedett hongkongi bérgyilkos csatakiáltását hallatva, a szoba közepére perdültem.

Az öcsköst szemmel láthatóan meglepte a körisbogarak sajátos idegrendszerének ilyen tanulmányozása, de ez nem akadályozta meg őt abban, hogy partvist ragadjon.

– Oké! – mondta higgadtan. – Játshatok éppen szamurájosat is!

Késő délutánig verekedtünk önfeledten, mire eltörött a fejes vonalzóm, és emiatt csak igen nehezen tudtam meggyőzni őt arról, hogy alapjában véve én győztem.

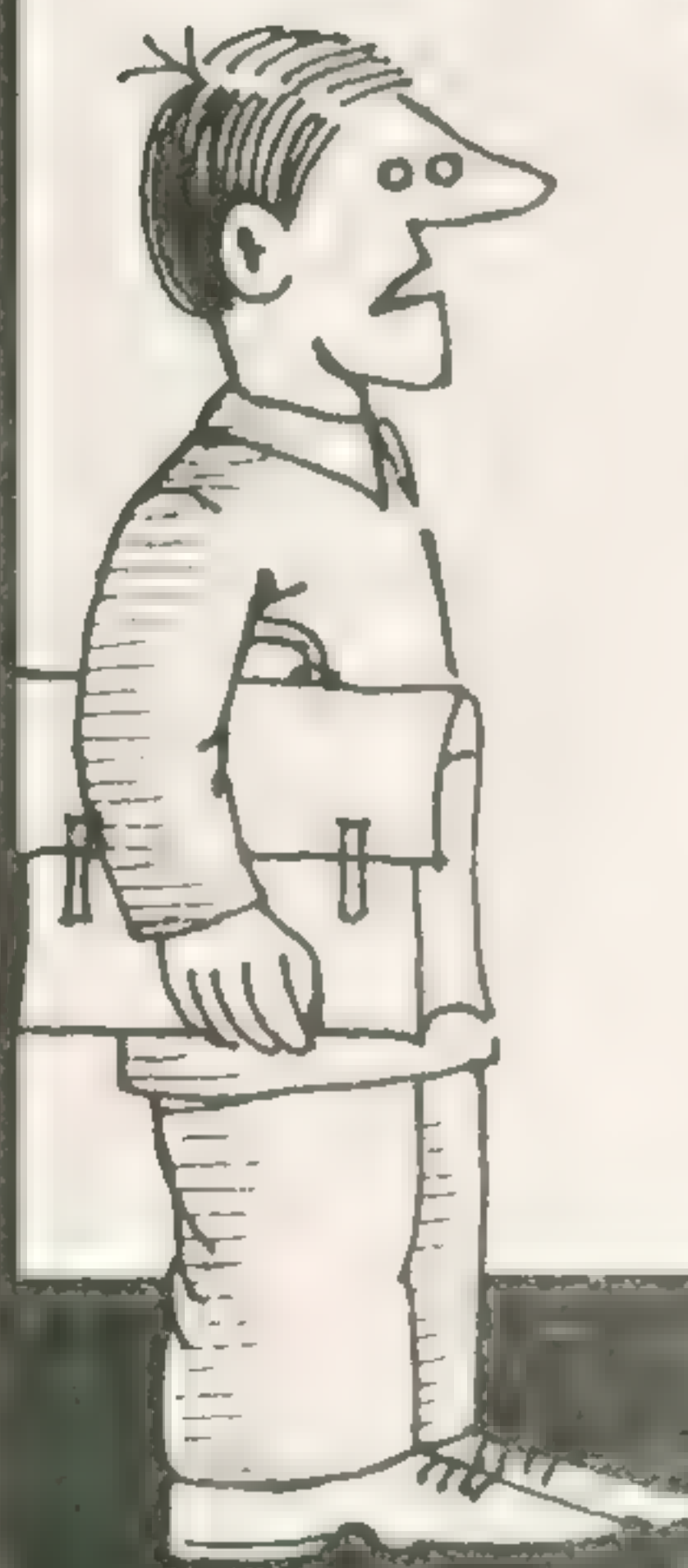
A suliban aztán bebizonyosodott, hogy – szilveszter ide, újév oda – a nagy fordulat meg várta magára. Morczos tanár úr természetesen továbbra is üldöz, mert természetesen engem feleltetett elsőként, és természetesen a körisbogárból. Feleletem rövid volt, még egy szabatos tomondat sem kerekedett ki belőle.

Elégtelen érdemjegyet kaptam, de a vak is láthatja, hogy áldozat vagyok, és nem bűnös. Sajnos, a szüleim nem látják, és ezért egy ideig nem mehetek korizni...

De az utókor ítélni fog!

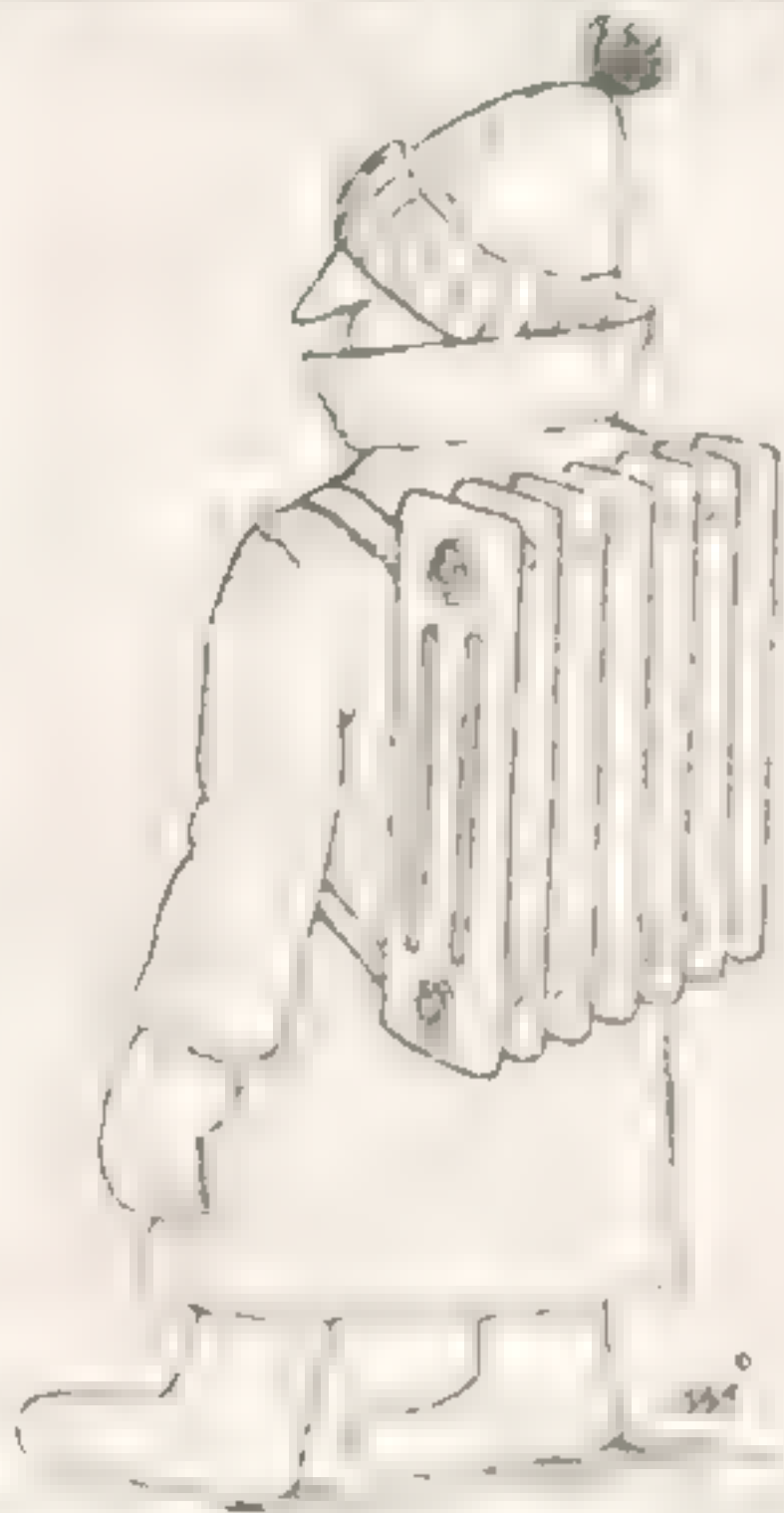
ISKOLATÁSKA

—BENNE VAN AZ
ÖSSZES KÖNYV, FÜZET
ÍGY BIZTOS, HOGY NEM
MARAD OTTHON SEMMI...

AM

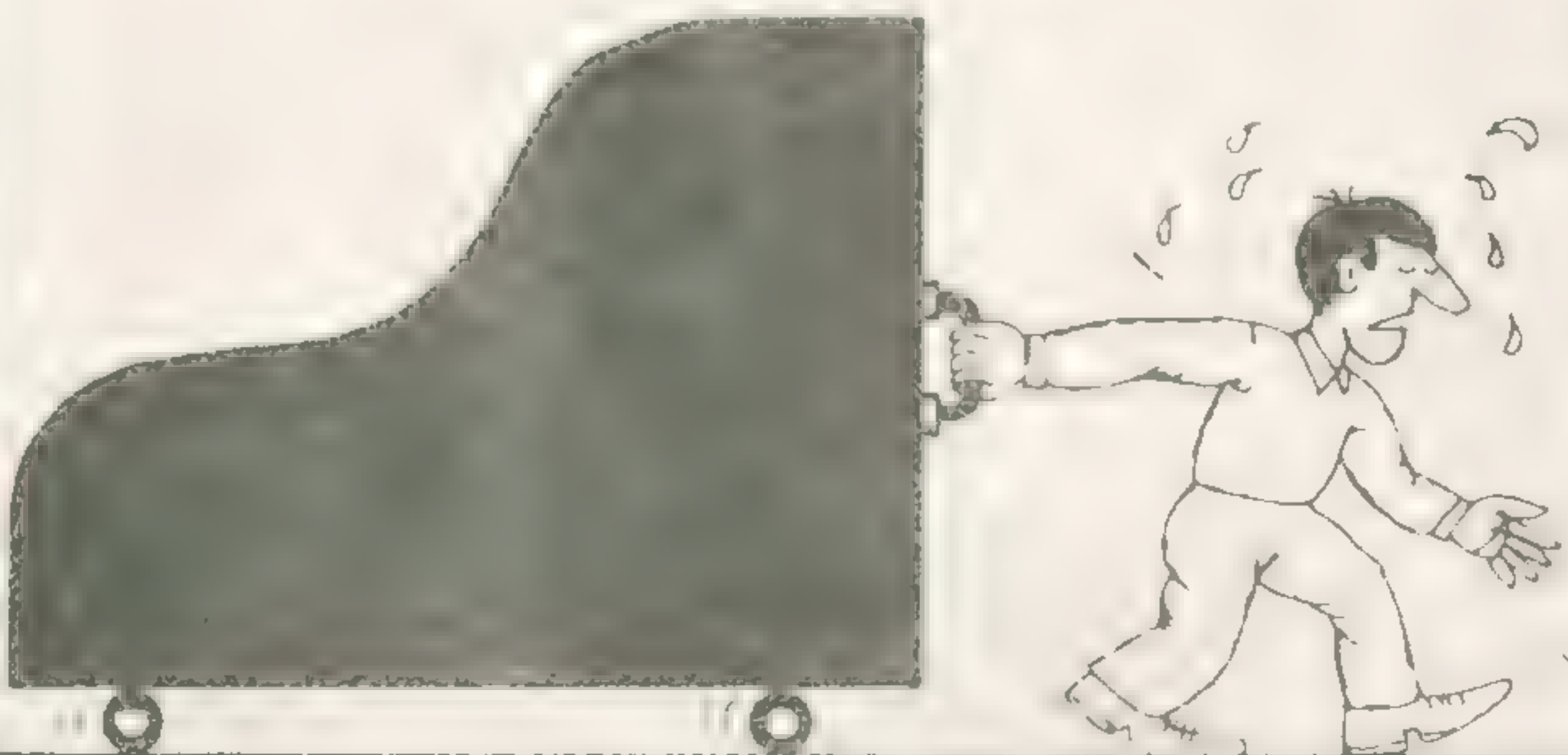
FÁZÓS GYEREKEK

LEVELEZŐ TAGOZAT

ZENEISKOLA

ESTI
ISKOLA

Mi

TÁNCISKOLA

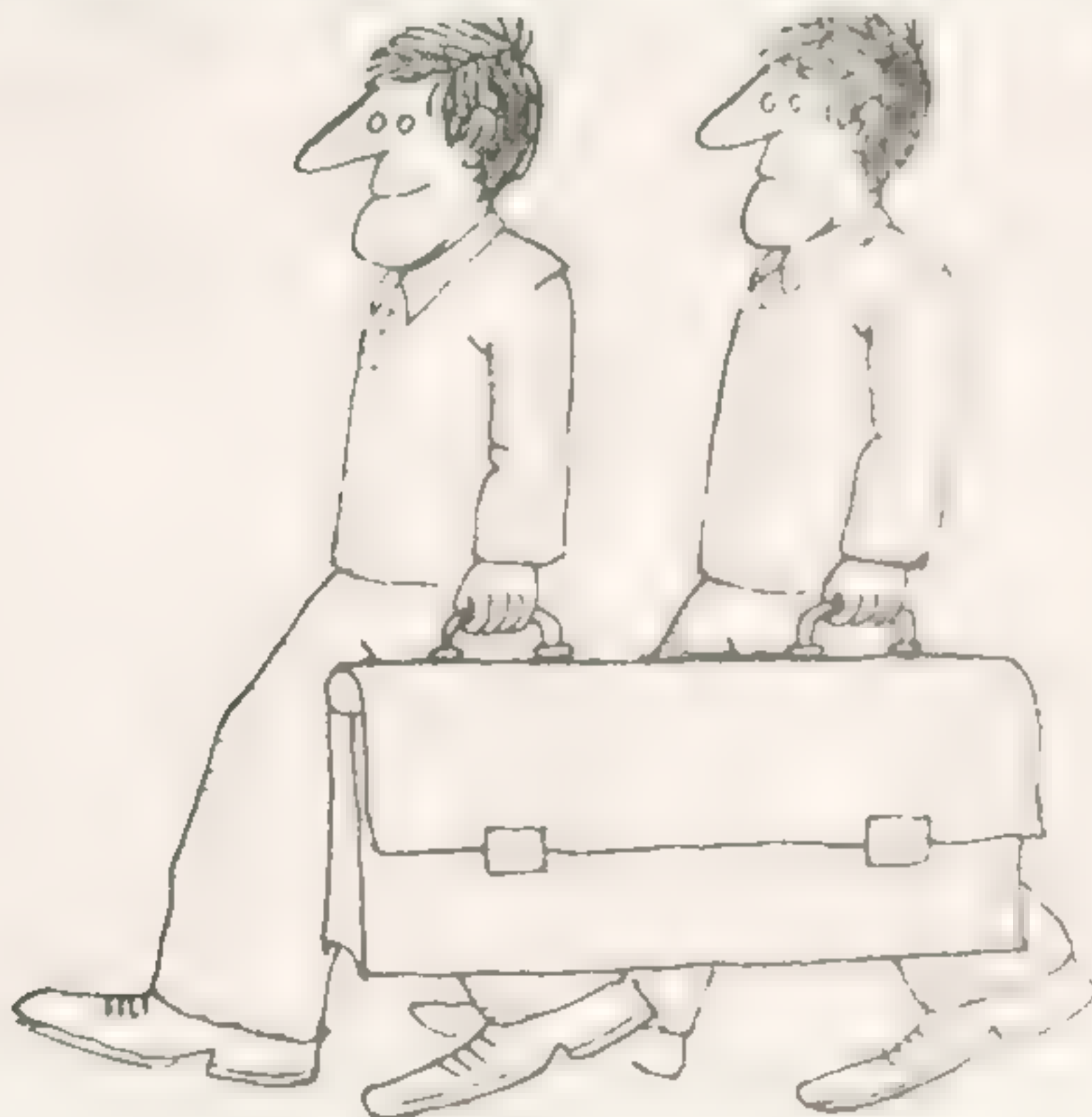
AUTÓSISKOLA

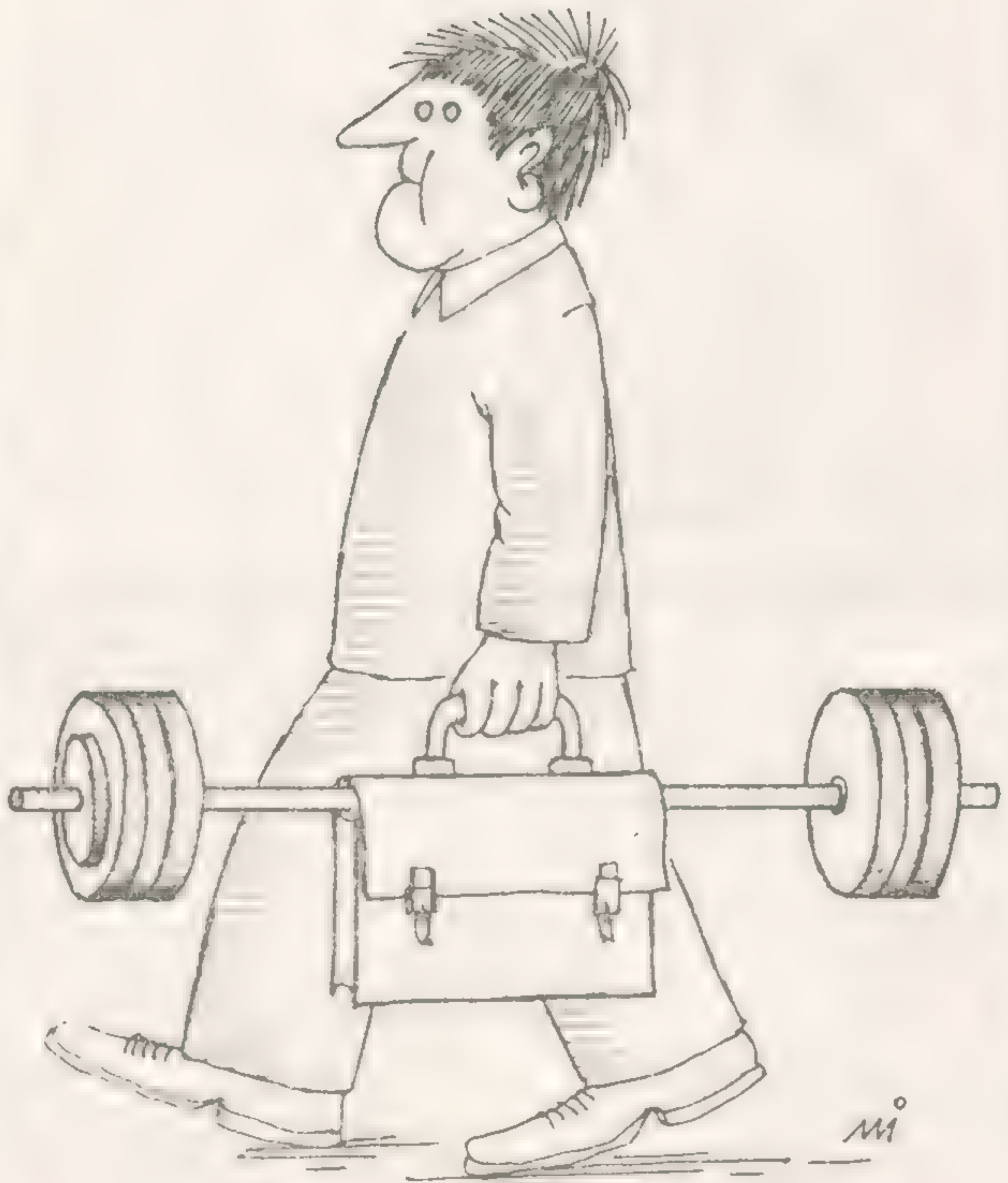
**EJTŐERNYŐS
ISKOLA**

IKREKNEK

SPORTISKOLA

LÉGY JÓ MIND- HALÁLIG!

(Tanári
megjegyzésekkel)

A mű célja: hogy bemutassa a szegények életét.

(Sok diák szegény, de dolgozatíráskor mindenki szegény diák...)

Műfaja: regény, mert haladásában lassú.

(Hömpölyög, mint a Nílus rendes menetrendje idején.)

Nagyepikai műfaj az egész, a cselekmény több szálon fut, nehéz összehozni a lényegét.

(Lepkehálóval próbálkoztál-e? Időd van, akár az egész jövő év is a rendelkezésedre áll!)

A bonyodalom ott kezdődik, hogy a kisfiú összetalálkozik a REST-KONTÓval.

(Kabócai! Ennek azért utána kellene nézni, mert így a REST – kétszer fárad.)

A műben a szereplők állandóan konflisokba ütköznek.

(A konflis egy állati erővel vontatott közlekedési eszköz. Legfeljebb egyszer lehet ütközni vele...)

Misi jellemzése: zárt lelkü lélek, becsületérzékeny, őszelid-ségű, deszkavékonyságú. Tiszta-lelkű, a tanárok között megvolt a szimpátiája, de bizalma fogyóban.

(Mint az én türelmem, fiam!)

Az író a debreceni kollégium világát fejezetekre töri.

(De közben azért elfogadható regényeket is írt...!)

Waldemár Epika a hosszú művek feltalálója, aki ha kell, több szálon is tud futni, de szüksége idején ha kell, cselekményét zárni is tudja. (Ez nagy szerencse, különösen, ha messze van a szükséges cselekmény elvégzésére szolgáló bódé!)

A regény fejezetcímei egyéni elképzelések alapján:

- Misi magánvilága
- Már gyermekkorban sem jó felnőttnek lenni
- Kámfort játszik a lutri
- Misi tengi-lengi életét

– Misi a vád során bekeményít

(Miért tördeled tovább a már amúgy is fejezetekre tördelt kolégiumi világot?)

És befejezésül egy szuper-dolgozat:

„Tudom, kedves tanár úr, hogy újra elkéstem a dolgozatírásról, és nincs több időm, de akkor is: Misi egy nagyon, nagyon, nagyon-nagyon szegény kisfiú. Még egy kérésem van: a helyesírási hibákat már nincs időm javítani, erre most a kedves és megértő tanár urat kérném meg.

Köszönöm!

Bíbic Eduárd

ÖT BLŐD

– Aki a virágot szereti...

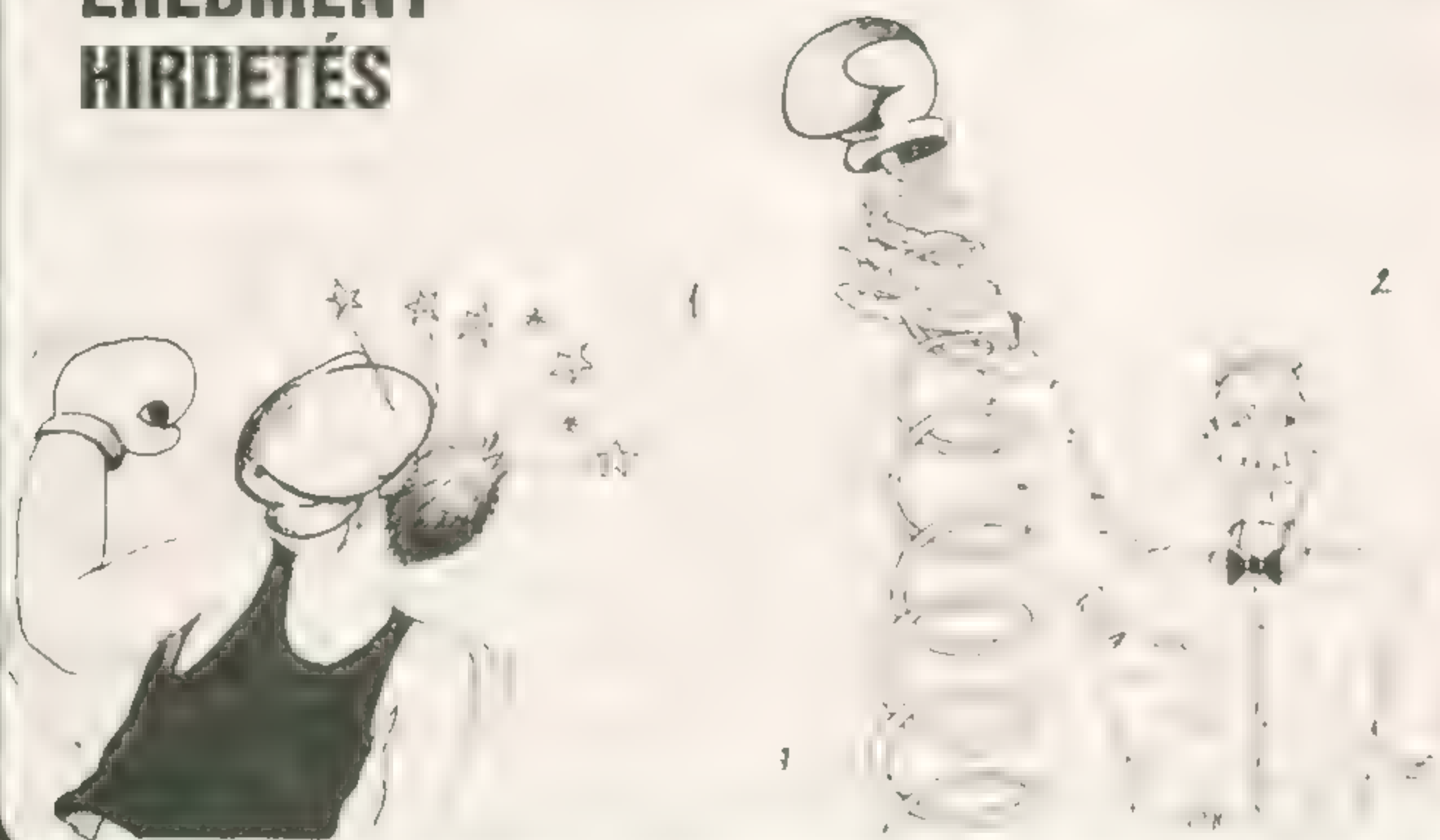
A MACSKA TALPRAESÉSE

The image shows a cat training exercise board with three sections. The top section is labeled '1' and shows a cat standing on a platform. The middle section is labeled '2' and shows a cat standing on a platform. The bottom section is labeled '3' and shows a cat standing on a platform. The board is divided into three sections by horizontal lines.

CSOKROK A KIRÁLYLÁNYNAK

EREDMÉNY- HIRDETÉS

KIKAPCSOLÓDÁS

ILLIK?

NEM

ILLIK?

A kérdés egyike azoknak a kérdéseknek, amelyeket így, látatlanban sohasem lehet holtbiztosan eldönteni. Ez az, ami – mindig attól függ.

Hogy mitől? Nagyon sok mindentől. Tudniillik nem mindegy, hogy ki csinál vagy mond valamit, nem mindegy, hogy kinek, hogy hogyan, hogy mikor, hogy hányszor, hogy miért, hogy hol, hogy... ööö... több kérdőszó hamarjában nem jut az eszünkbe.

Vegyünk néhány egyszerű példát.

Belépsz valahová, és eszed ágában sincs köszönni. Semmi kivetnivaló nincs a dologban, ha például a) senki sincs a szobában, b) előzőleg már bent voltál, csak éppen kiugrottál valamiért, c) könyvtári olvasóterembe, moziba, színházba vagy múzeumba lépsz be. Ezeken a helyeken kifejezetten rossz néven veszik, ha valaki fennhangon köszönget. Már némi rosszalló fejcsóválásra ad okot, ha a) hazatérve, b) osztályba lépve, c) a szomszédba

átnézve mulasztod el a köszönet.

Vagy például köszönsz ugyan, de kissé sajátos módon, valahogy így: Szia, te, bánatos tekintetű púposteve! Mármost, ha egy bánatos tekintetű púpostevét köszöntesz így, akkor minden rendben van. Ha egy osztálytársadat üdvözlöd vele, az már nem biztos, hogy ujjongani fog az örömtől, és ha mondjuk a hentesnek mondd ezt, talán még végig is vág rajtad egy kolbásszal.

Vagy például: öreg néni kapaszkodik a buszra, bottal a ke-

zében, és te nyugodtan ülsz tovább a helyeden. A világ legtermészetesebb dolga ez, amennyiben *a)* mindössze ketten vagytok a buszon, és a többi hely üres, *b)* a barátod felpattant előtted, és átadta a helyét, és *c)* a néni mosolyogva közli, hogy köszöni, de azonnal leszáll. Nem illik viszont, ha ebben a helyzetben hirtelen ellenállhatatlan tudásszomj tör rád, és a könyveidbe mélyedsz, hogy ne is lásd a nénit...

Esetleg harsányan csámcsogva eszel az asztalnál. Senki sem fog megütközni rajta, ha *a)* sertést alakítasz egy színdarabban, és most kíváncsi vagy a környezeted véleményére az alakítás mélységét illetően, *b)* tűzforró húst vettél véletlenül a szádba, és most szeretnél egyszerre minél több levegőt beszívni, hogy lehűtsd a komisz falatot, és *c)* kisebb testvéredet próbáld rádöbbszteni, hogy ez milyen visszatetsző szokás. Persze, kifejezetten nem kell keresni az alkalmat, mert ez csakugyan visszatetsző szokás.

Bizonyos esetekben még hazudni is illik! Az öcskösnek például nyugodtan mondhatod, hogy amit rajzolt, és büszkén mutogat, az gyönyörű, bármilyen kriksz-kraksz legyen is. Apunak nyugodtan mondhatod, hogy egy cseppet sem féltél a fogorvosnál, hadd legyen büszke a csemeté-

jére, sőt talán még ő is bátrabb lesz ettől! A nagymamának meg nyugodtan mondhatod, hogy nagyon örülsz a messziről cipelt ajándéknak, noha már kettő is van belőle, és éppen torkig vagy velük. Természetesen összehasonlíthatatlanul hosszabb lenne az a lista, amikor a hazugság már több is, mint egyszerű illetlenség.

Vagy például vegyük azt az esetet, amikor úgy hozza a sors, hogy történetesen bokán rúgod felebarátodat. A focipályán lehet egyszerű véletlen. Feltéve persze, hogy nem a játékvezetőről vagy netán valamelyik nézőről van szó... Ugyanez a villamoson már bosszús sziszegést vált ki, amelyet esetleg néhány indulatos mondat is követ, ha pedig a padban, óra alatt történik az eset, az már a lehető legalaposabban kimeríti az illetlenség fogalmát.

Nos, ne szaporítsuk a szót. Ebből a néhány példából is látszik, hogy tulajdonképpen mindent szabad, mindent lehet – a megfelelő helyen a megfelelő időben, a megfelelő módon, a megfelelő...

Micsoda? Hogy ettől nem letünk okosabbak...?

Akkor tartsuk magunkat a lehető legegyszerűbb szabályhoz. Mindig arra gondoljunk, hogy mi magunk is egészen egyszerű emberek vagyunk. Tehát ami minket bosszant, az bosszant másokat is!

1. PIF * DZSUNGEL TÉBOLY

AFRIKA ÓRIÁSI BANÁN-
FÁI ALATT, A DZSUN-
GEL MÉLYÉN!...

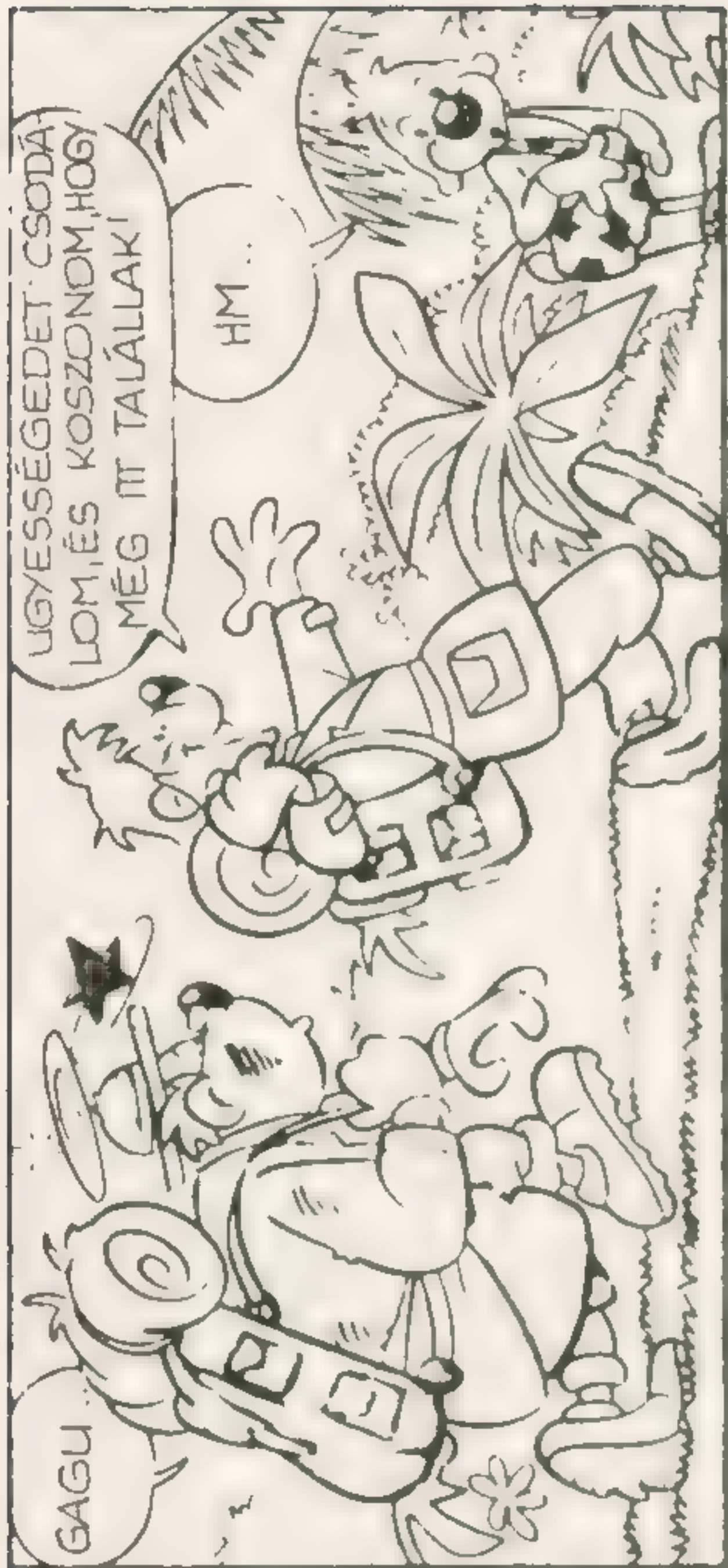
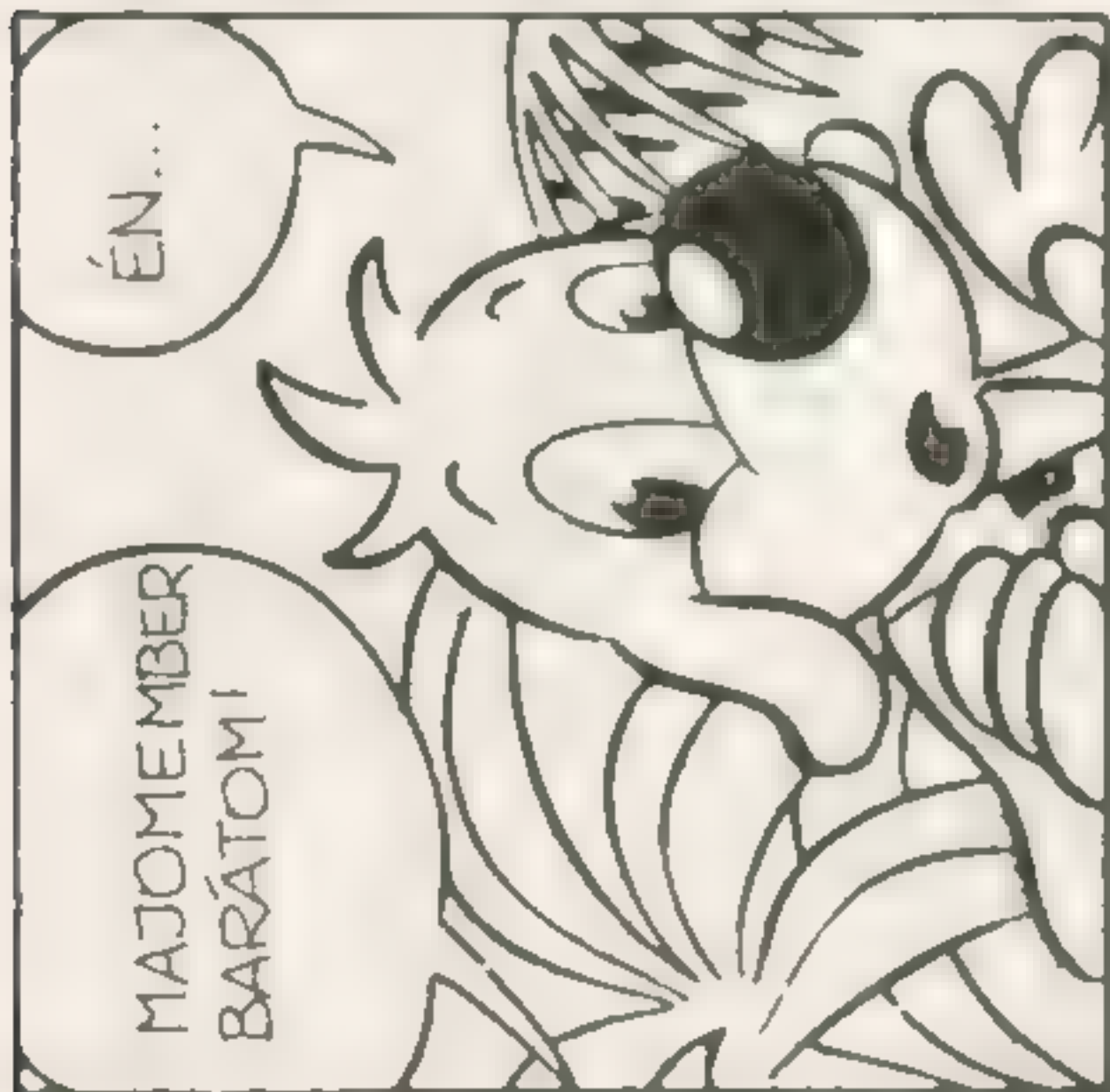

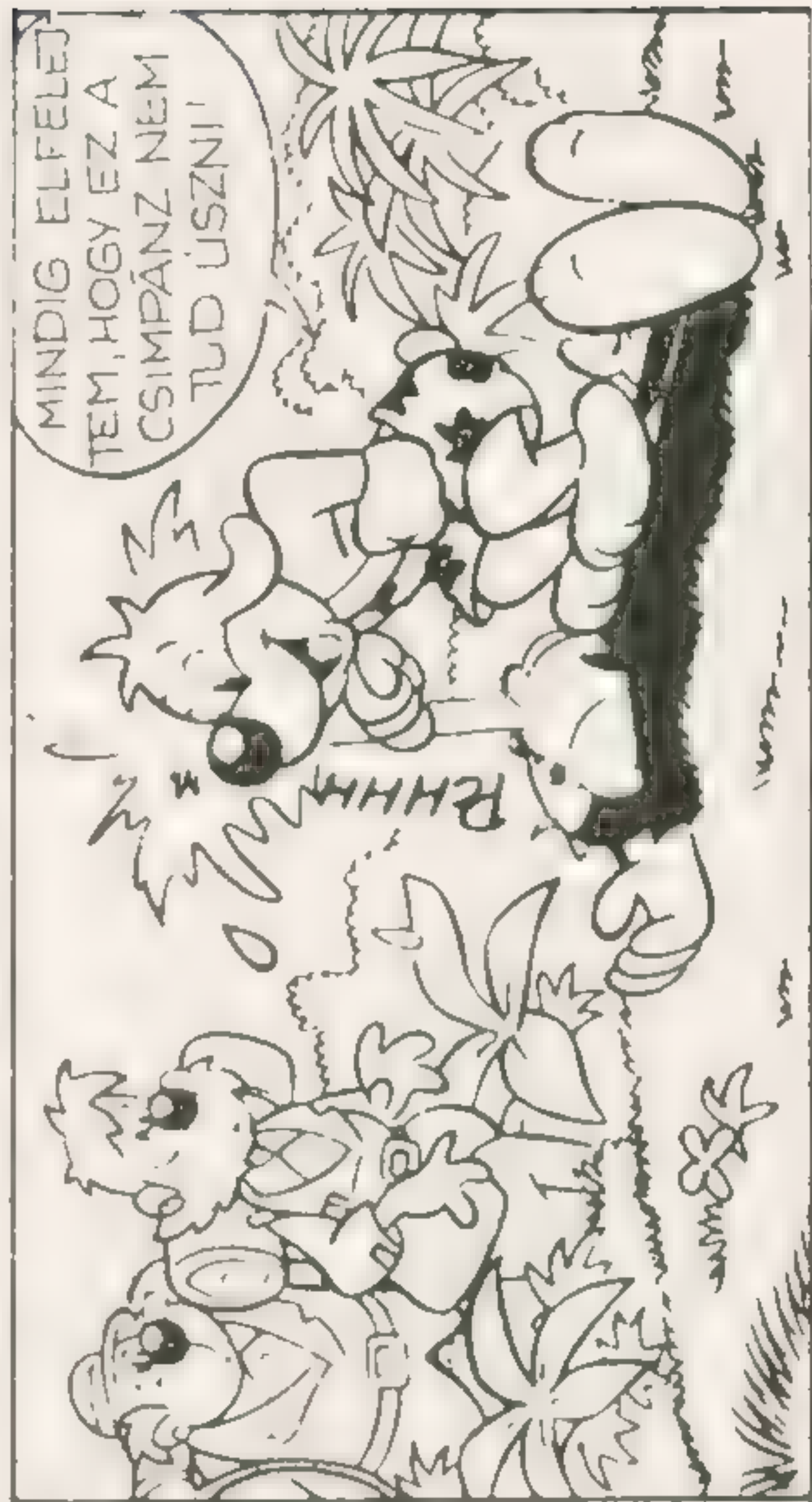

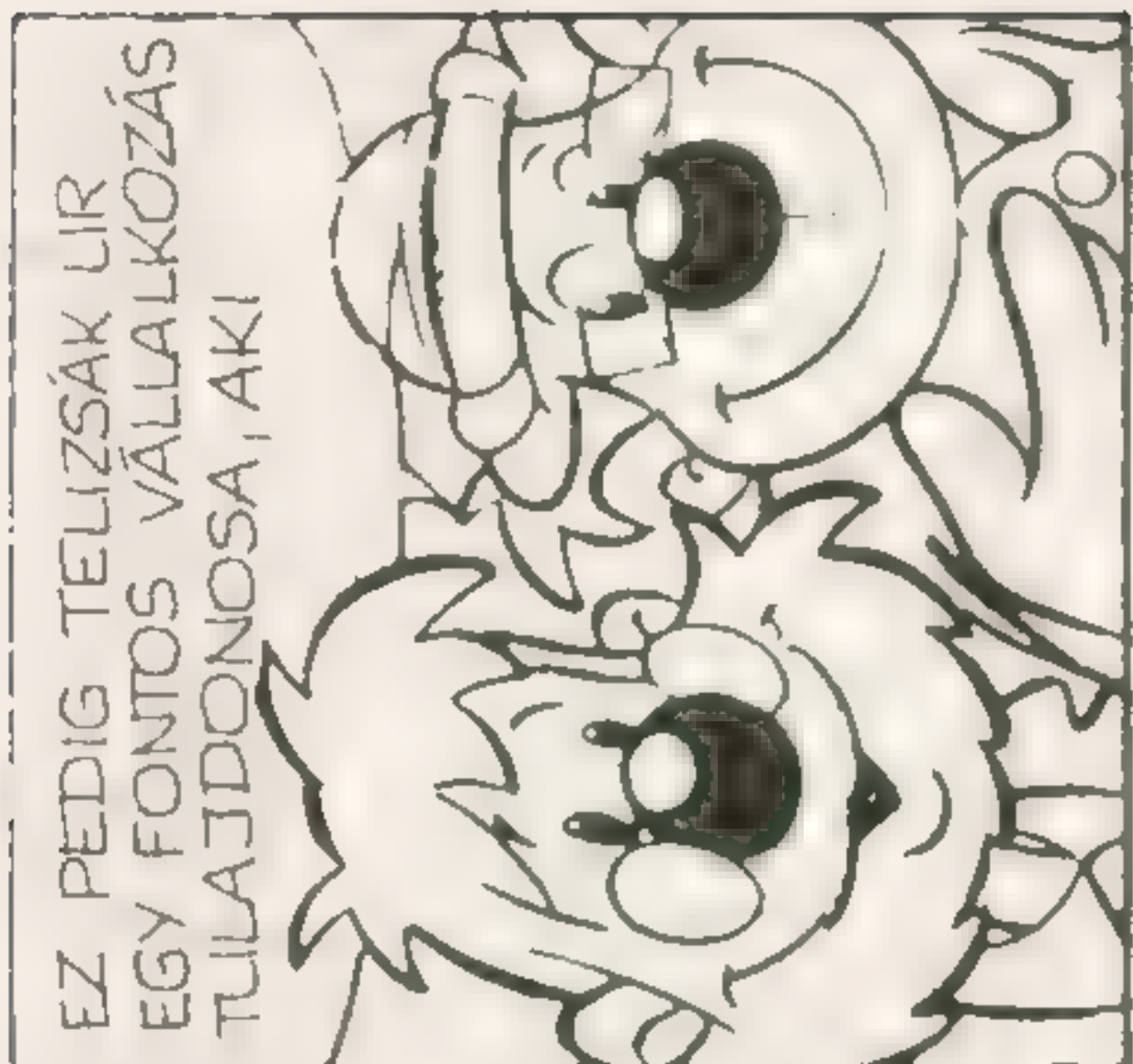

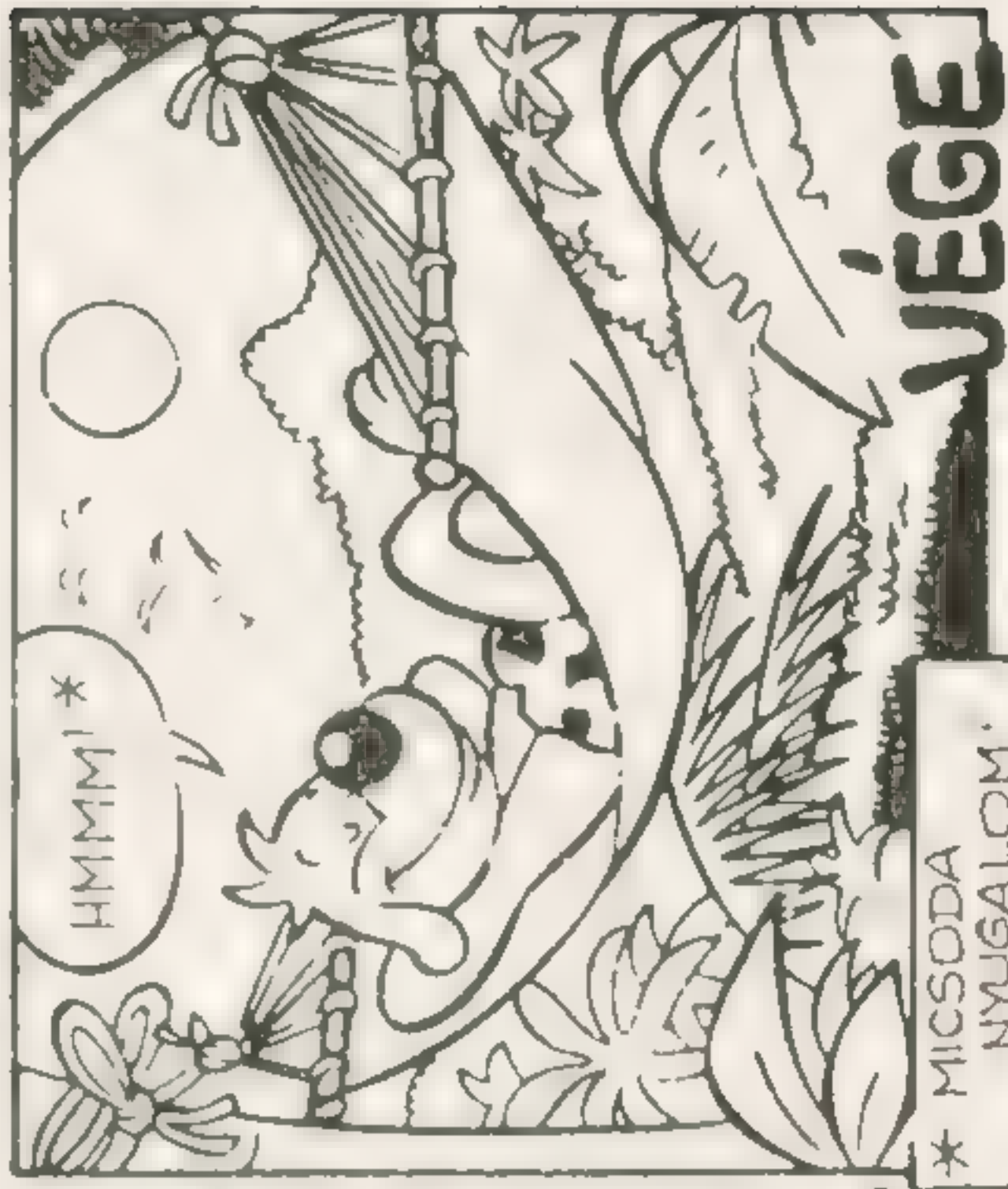
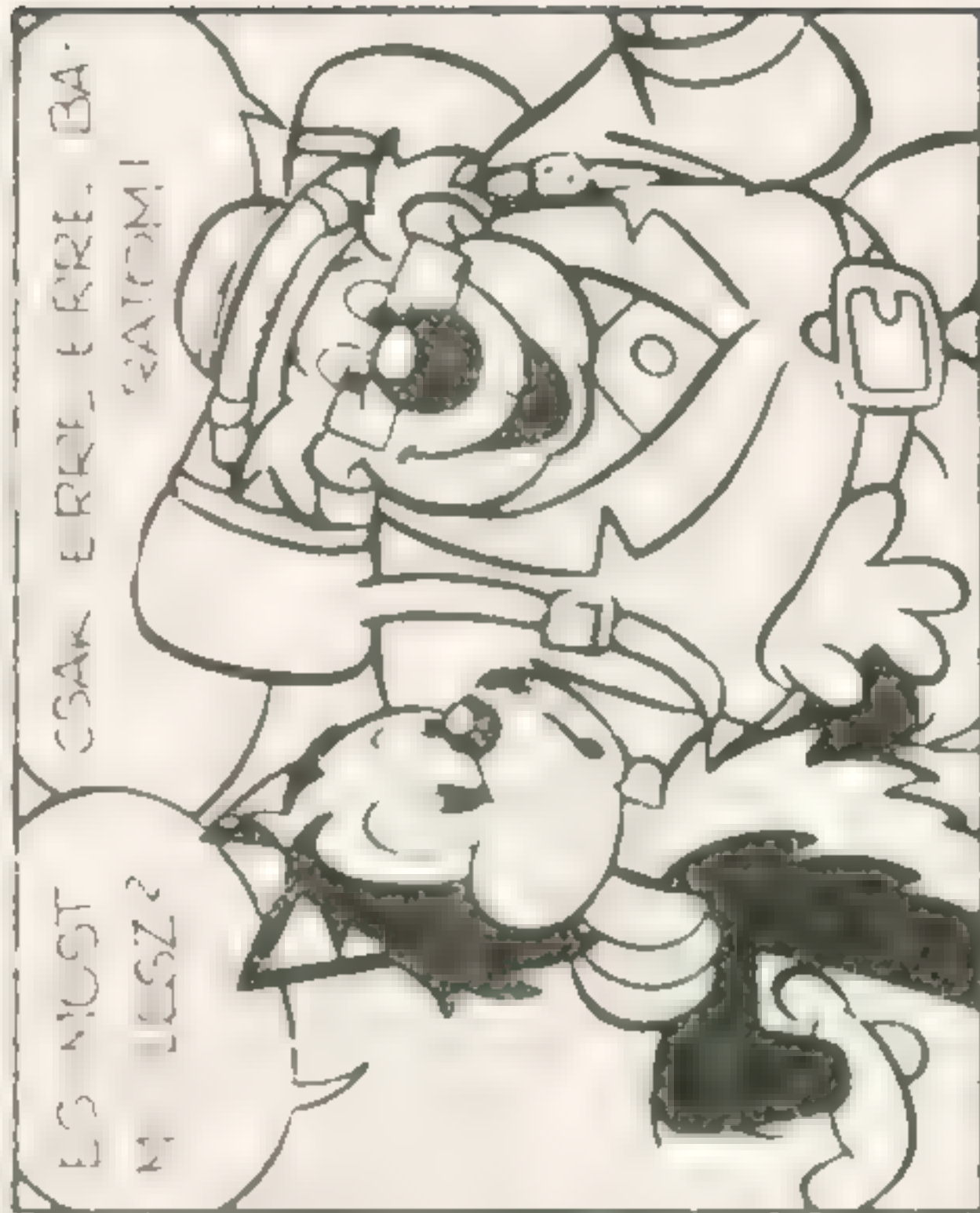

9. PIF * DZSUNGEL TÉBOLY

11. PIF * DZSUNGELTÉBOLY

RÖCÖGŐ

Mini vonalzó

Tanuló: Tanár úr! Én is kérdezhetek?

Tanár: Tessék!

Tanuló: Melyik állatnak van elől is, hátul is farka?

Tanár: Olyan nincs!

Tanuló: Nincs? Hát az elefántnak!...

✱

– No, Mártika, melyik foga nő ki utoljára az embernek?

– Az aranyfoga, tanárnő!

✱

– Gézuka, mi a neve a tölgyfa termésének? (Gézuka erősen gondolkodik, de csöndben marad.)

– Na, nem olyan nehéz ez, a disznókat is etetik vele.

– Jaj, tudom már! Korpa!

A tanárnő a biológiaórán mindenáron az izomrost szót szeretné hallani a felelőtől, de nehezen megy a dolog. Egy idő után cselhez folyamodik és rákérdez:

– Hát mit veszel a hentesnél? Igen, húst, csontot, zsírszalonnát és...?

– Mócsingot! – vágja rá a felelő.

✱

Tanár: Mondj egy ragadozót, Feri!

– Csiriz – hangzik a válasz.

✱

– A növények rendszerezése lesz a feladat. Segédeszközt szabad használni – mondja a tanárnő.

Másnap kérdezi, ki hogyan oldotta meg a feladatát.

Pisti: A régebbi tankönyvet használtam.

Éva: Én a növényhatározó segítségével.

Sanyi: Sehogy!

✱

– Miről ismered fel a gyilkos galócát? – kérdezi a tanárnő Kláritól.

– Nemcsak gallérja van, hanem bakancsa is.

✱

– A víznek óriási jelentősége van az ember életében... – mondja a felelő diák.

– Miért? – kérdez rá a tanár.

– Mert, ha nem lenne víz, nem tanulhatnánk meg úszni.

✱

– Soroljátok fel a káposztaféléket! – kéri a tanár a biológiaórán.

– Vörös káposzta, kelkáposzta, karfiol, karalábé...

– Igen, és még? – kérdez rá a beszélgető Bélára a tanár.

– A töltött káposzta – vágja rá Béluci.

✱

A tanár kémiai kísérletet mutat be, és aranygyűrűt dob valami vegyszerbe.

– No, vajon feloldódik benne?

– Biztosan nem! – felel Lajcsika – Mert akkor a tanár úr nem mérne hazamenni...

✱

– Mi az arany vegyjele? – kérdezi a tanár.

Feri nem tudja. Lali, a szomszédja, teljes gőzzel rálép Lali lábára, mire az felkiált: Au!

– Helyes, fiam! – mondja a tanár.

✱

– Ha egy almát nyolcadokra vágok és utána megfelezem, mit kapok?

– Tizenhatodokat.

– És ha újra megfelezném?

– Almapürét!

✱

– Együtt ül a család, anyuka kiveszi a tortát. Hány egyforma szeletre vágja a süteményt?

– Hatra.

– S mit tesz anyukád, ha váratlanul még négy vendég érkezik?

– Visszateszi a tortát a hűtőbe.

– Ágika, ha van tizennégy szem diód, és annak a felét az öcsédnek adod, hány szem marad neked?

– Tíz.

– Ágika, te nem tudsz osztani!

– Én tudok, de szerencsémre az öcsém még nem.

✱

– Egyes halak kizárólag szardíniával táplálkoznak.

– Az teljesen lehetetlen! Hogyan nyitják ki a konzervdobozt?

✱

– Jóska, a te papád hentes,

mondd el szépen, hogyan és mi-
ből készül a kolbász.

– Azt nem mondhatom meg,
mert akkor elfenekel az apukám!

✱

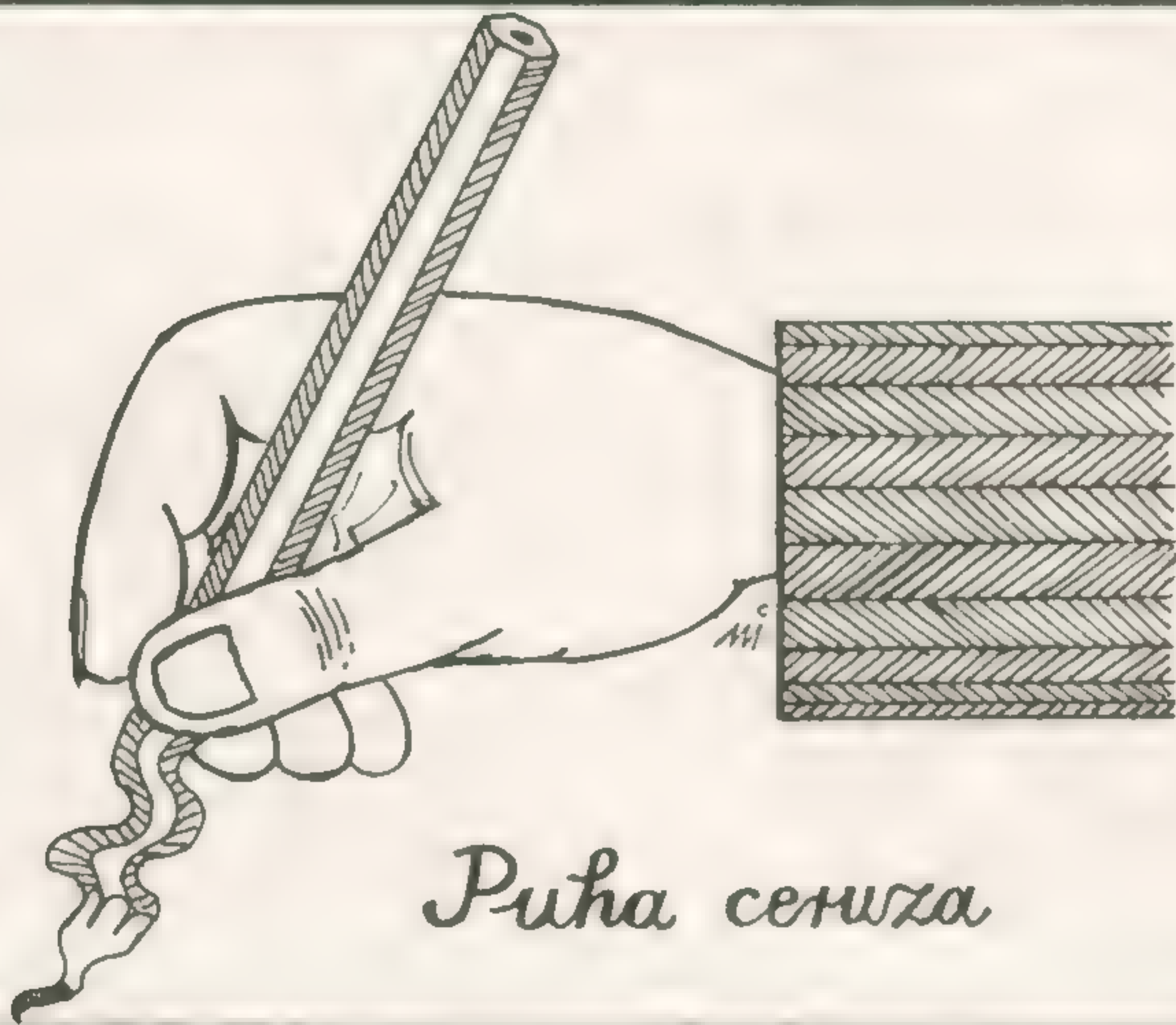
– A lép az ember egyik legértékesebb szerve, a működéséről még ma is vitatkoznak a tudósok. Hát ti mit hallottatok felőle?

– A méhek kísérleteznek vele,
mert ugye ők gyártják a lépesmézet.

✱

– Gyuszi! Ha száz tojásnak a tizedrésze megromlott, akkor mennyi a veszteség?

– Semennyi, mert a piacon
mindent el lehet adni!

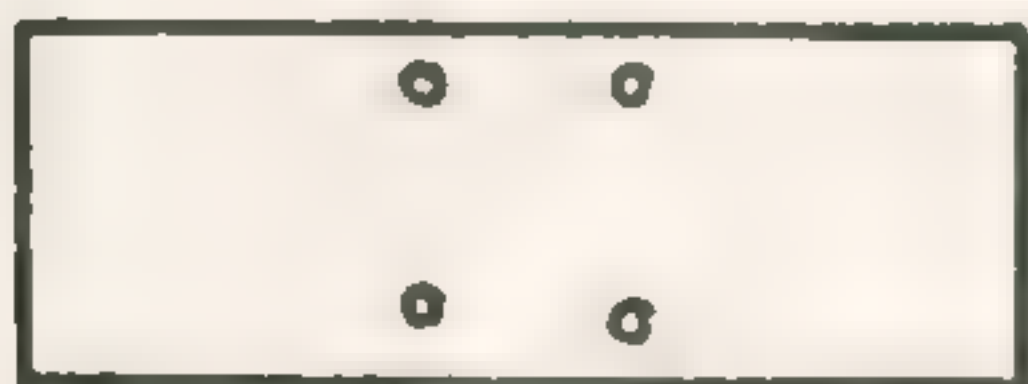

Puha ceruza

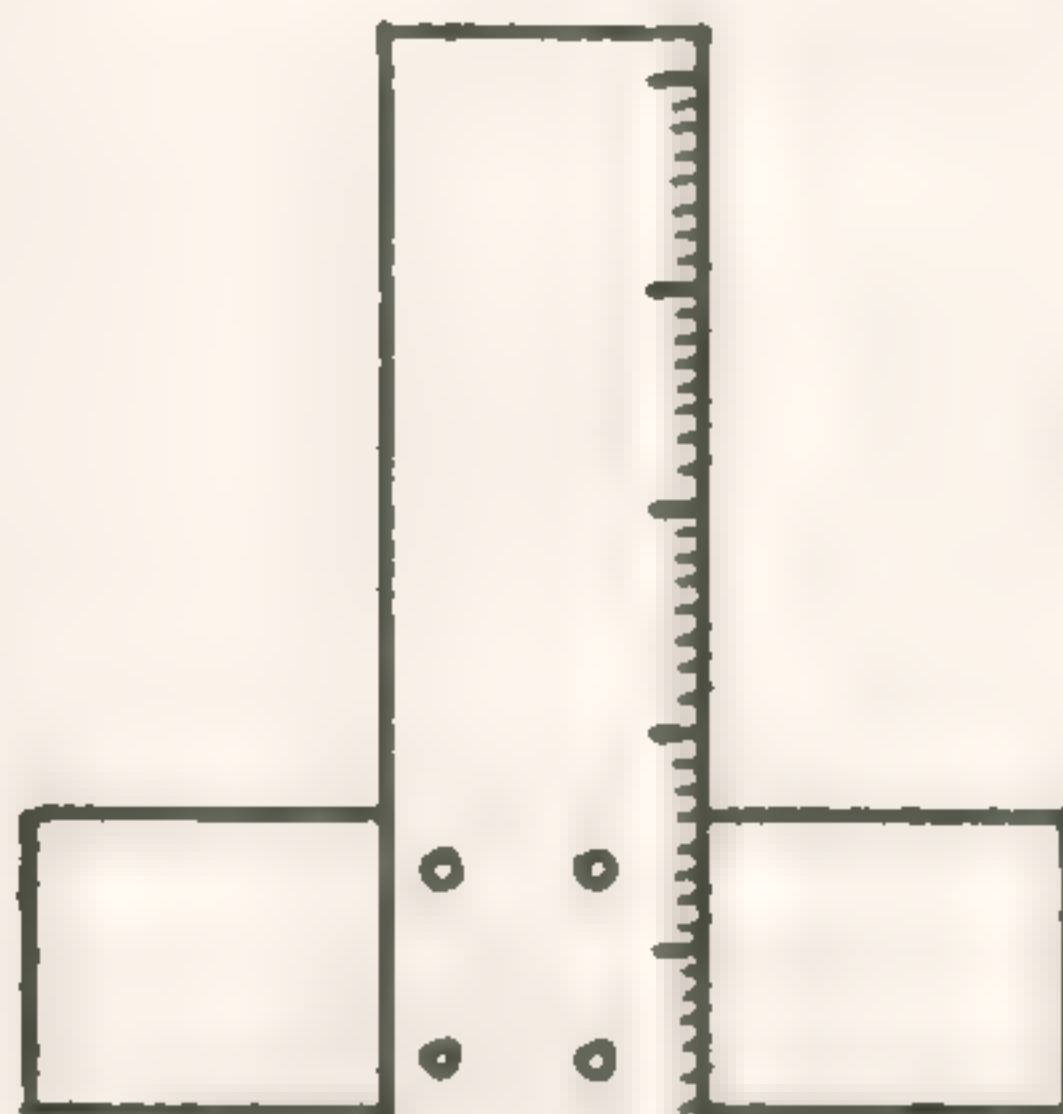

Egészségvédő
ragasztó

T-vonalzó

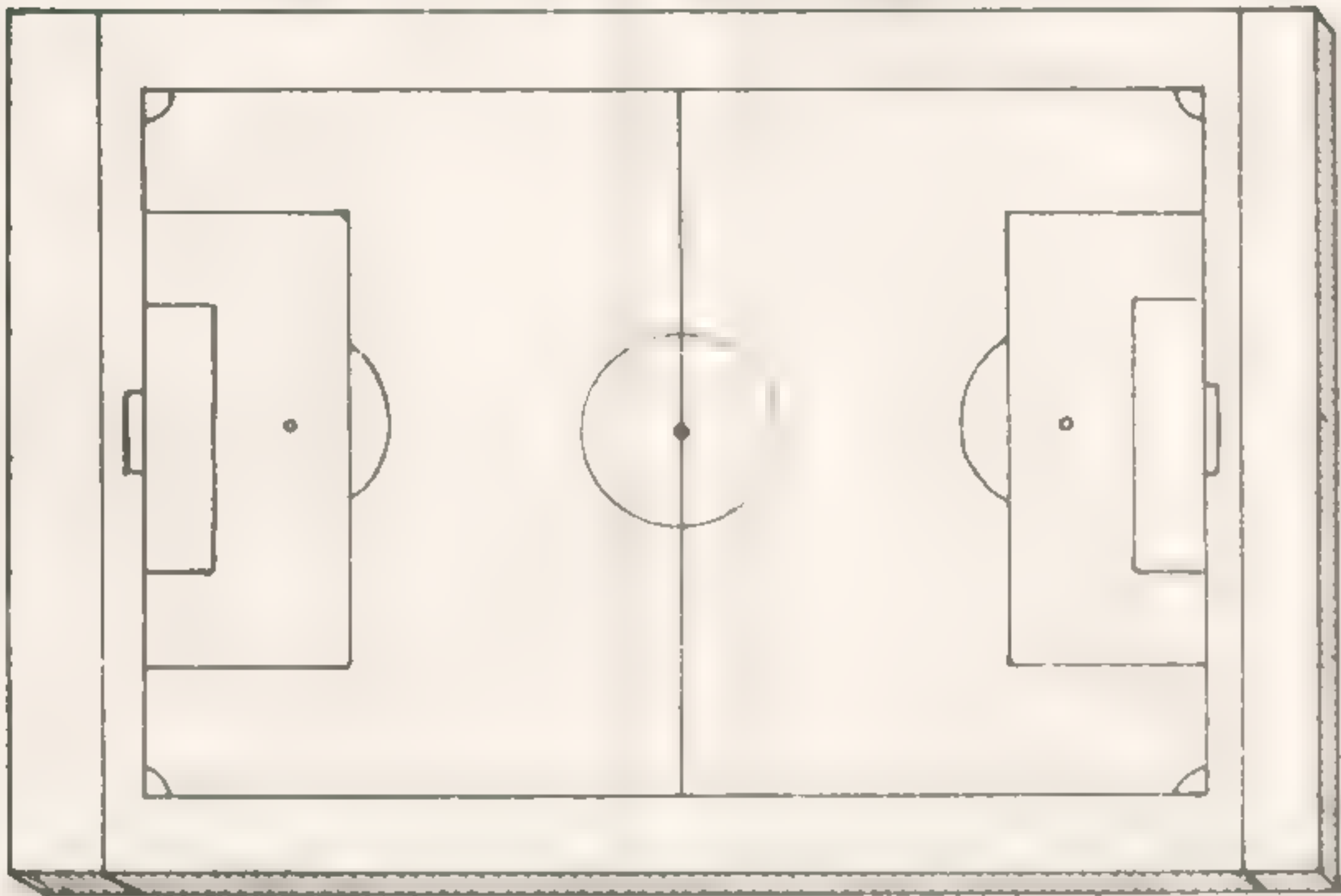
kis t-vonalzó

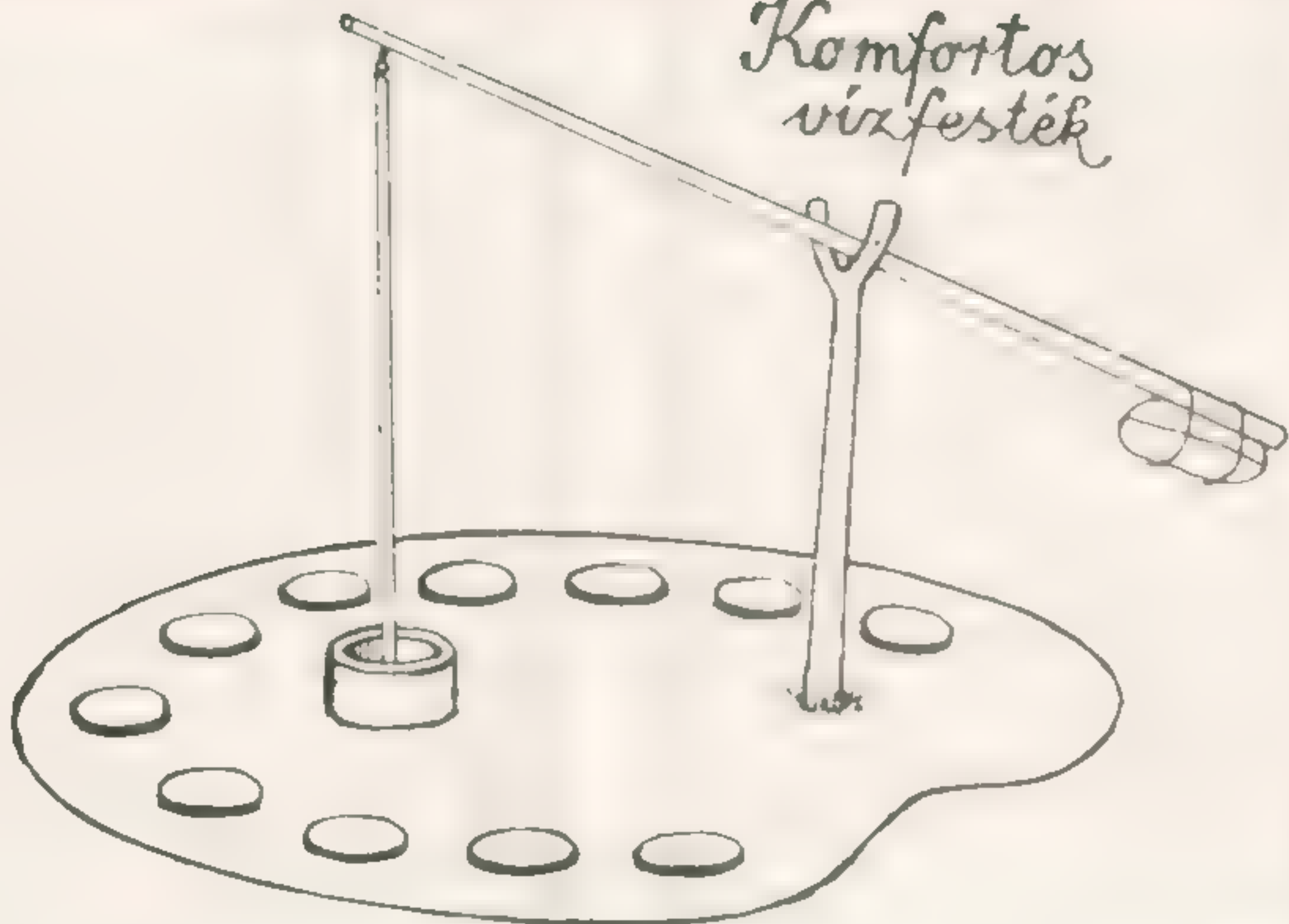
Ceruzafaragó
(francia import)

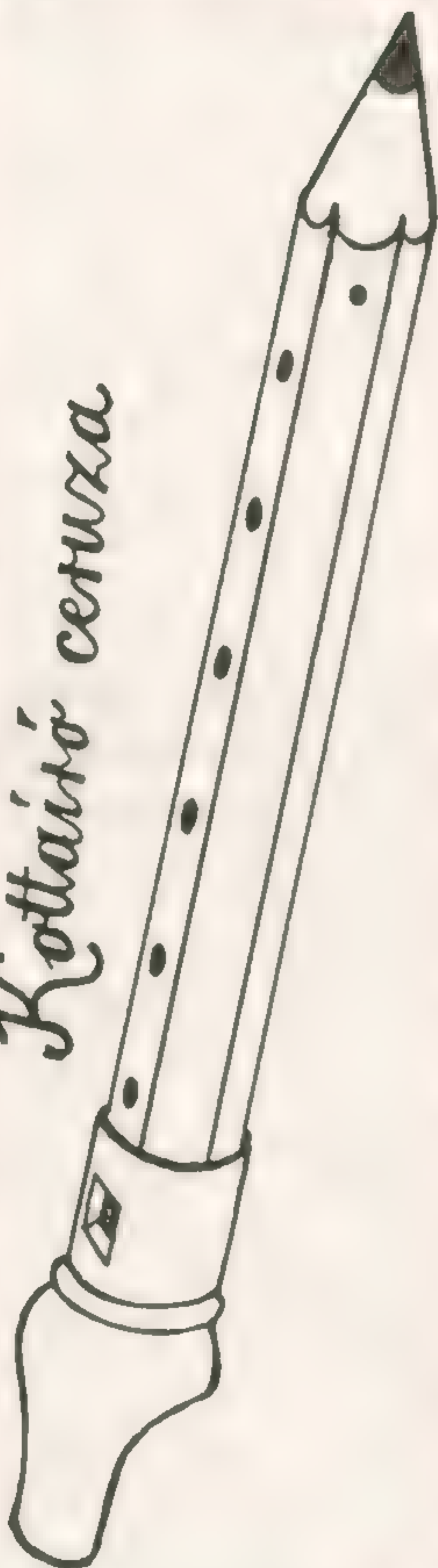
Rajztábla + gombfociasztal

Komfortos vízfesték

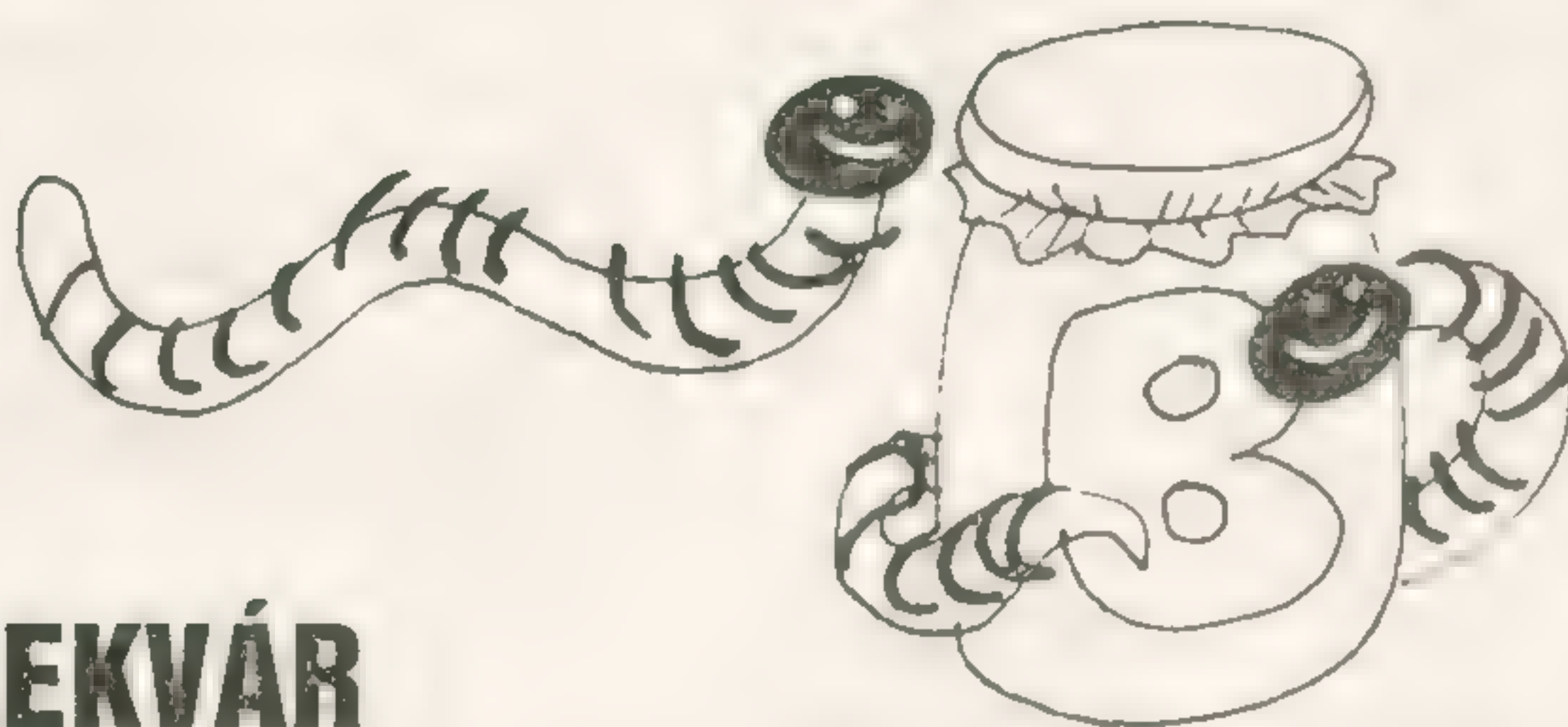
Kottairo ceruxa

Ceruxa -
-sót -
bontóval

Mi

BIOLEKVÁR

Az utóbbi időben én úgy meg vagyok ijedve, hogy nagyon. Mindenki felfedez valami érdekes dolgot, valami biodolgót, csak én nem. Mit csináljak: olyan szegényes a fantáziám, mint a templom egere. Megijedve pedig attól vagyok, hogy miből fogok meggazdagodni, ha a biofantázia így elkerül?

Egyébként nem én vagyok a hibás. Ti vagytok a hibásak, mert már minden lehetségest kitaláltatok. Mert ugye, van már biogáz (szemétből, újjé, de még milyen gáz van), bioenergia, biokertészet, bioáram, biogyógyászat, biotechnológia, biopon, esküszöm, még biogilisztá is (csak úgy beszúrom ide, hogy még bioszalámit is láttam; meg kell örülni!). Ha már olyan biostoba vagyok, hogy még ingyen sem jut eszembe semmi, úgy gondol-

tam, hogy legalább a más találmányait használjam: hozzáadtam, hogy bioáramaim sugarával megdelejezzem az öcsémet.

Eleinte volt egy kis üzemzavar (vagy az én áramaimmal van valami, vagy az ő fejével), de miután egy hatalmas biopofom lekentem neki, hajlandó volt alvetni magát a kísérletnek. Ezután már könnyen ment a dolog; a delejezéstől hamarosan egy tenyér piros árnyéka rajzolódott ki az arcán, ami egyértelműen maga volt a siker.

Talán mondanom sem kell, hogy ez a kis siker is mennyire feldobott. Lementem az udvarra hogy ássak néhány biogilisztát. Gondoltam, csinálok egy kísérletet: belopom a biológia tanárnő lányának a nyakába, hadd élvezze egy kicsit. Később fejlesztettem egy kis biogázt is (a múlt

heti macskadögöt szerencsére még nem szállították el az út mellől), és megettettem valami biofüvet a tömbház gyerekeivel, mert nagyon egészségtelen színiük volt szegényeknek (lehet, hogy a biogáztól?).

Egyre életerősebb biomágusnak kezdtem érezni magam, már olyan virgonc voltam, mint egy lótrágyán nevelt vörös biogiliszt. De valahogy mégis hiányzott valami. Az alkotás öröme. Mert szép, szép, ha az ember a nagyok nyomdokain halad, de a nyomdok kis pénz, a feltalálás pedig maga a boldogság (értsd: nagy pénz).

Törtem a fejem, törtem, illetve bioltam meg biogyilkoltam, és mit ad a bioisten: megvilágosodék.

Egy szemvillanás alatt úgy feltaláltam a biolekvárt, hogy alig kaptam levegőt (hatni kezdett a biofü? Nem lennék meglepve).

Azonnal nekiláttam, hogy köbe véssem a biolekvár előállításának biotechnológiáját, amíg még homlokomon ott van a biomúzsa csókja. Tehát végy egy (tíz, száz, sőt akár ezer) kiló permetléből, benzingőztől, rovaroktól, halaktól (nagyon veszélyesek, ha véletlenül arra repülnek), emberi mancsoktól be nem szennyezett barackot. A barackot lekvárrá

főzzük, majd folyami homokkal kisikált befőttesüvegekbe töltjük (csak semmi kemikália!), és befedjük házilag szőtt lenvászonnal. Ezek után várunk 3, 7, vagy 13 napot (kabalaszámok).

Várunk, hogy a lekvár megpenészedjen!

Mert az tuti, hogy megpenészedik! Hiszen ezért biolekvár: tele van élettél! Tulajdonképpen ezért készül. Hogy megpenészedjen. Mert mi van a normális, nem biolekvárral? Eláll az akár ezer évig is. Anyu pedig féltékenyen őrzi, és az istennek nem engedi, hogy a tél beállta előtt az ember megkóstolja! Szegény emberfia pedig csak vár, várja a telet, hogy egy kis lekvárhoz jusson.

Hát ez az, aminek véget kell vetni! Erre jó a biolekvár! Mert az olyan gyönyörűen megpenészedik, hogy nemcsak nézni öröm, de azonnal ki is kell bontani, és elfogyasztani, mielőtt még végleg tönkremenne!

Már előre készítem az ízlelőbimbóimat. Csak anyut kell meggyőzni (imádja a biodolgokat!), és reggel-este baracklekvárt eszünk.

Nem árt a háznál egy kis biofantázia!

H. T. H.

HAHOTA TALÁLMÁNYI HIVATAL

Biobejgli

Fogyasztható karácsony előtt és után is. Nem szárad ki, nem morzsálik, nem hizlal, környezetbarát; röviden csúcsbejgli.

Alapanyaga a hagyományos bejglihez való mindenféle, ahogy a család azt már megszokta. Itt jön azonban az én találmányom: nem szárad ki, de hát mitől nem szárad ki? Attól, hogy nedves. Mi legyen ebben az esetben a nedv? Természetesen narancslé, vagy kóla. Öntsd bele! Nem morzsálik – mitől? Nem rakunk bele morzsát vagyis lisztet, cukrot, diót, mákot, élesztőt. Nem hizlal – nos ehhez a narancslét és a kólát is száműzni kell. Akkor a nedv a víz lesz. Maradt a mazsola, a tej és a citrom, ez is hizlal, kifelé! Az előre odakészített alapanyagokból már csak a vaj, a tojás és a víz van az asztalon. A vaj és a tojás rengeteg ko-

leszterint tartalmaz, egészségtelen, tehát el-velük! És itt a víz: Klóros. Pfuj.

Inkább eszem egy-két szelet hagyományos bejglit. Az sokkal egészségesebb. Nem morzsálik, mert tányért teszek alá. Nem szárad ki, mert megeszem, környezetbarát, mert én vagyok a környezetében, és nekem a barátom.

Hogy egy kicsit hizlal? Istenem, egyetlen találmány sem lehet azonnal tökéletes!

Cipő sártalanító

Sáros a világ, az utcák sem patyolat tiszták, ami engem különösebben nem zavarna, de akárhová megyek, rögtön nekem esnek: toröld le a lábadat (holott a cipőm piszkos!), vedd le a cipőd, sáros a talpad stb., és én topoghatok a lyukas zoknimban, mint a tibeti gatyásgalamb.

Új módszerre van szükség. Sártalanítok, fényezek, ragyogok, cipőt le nem húzok!

Egyértelmű dolgok: a cipő üreges sarkában helyezem el a mosóvizet, a talp és a felsőrész találkozásánál levő perembe építem be a kis törlőlapátokat. A cipő orrába kerül a miniatűr motor és a meleg levegő ráfúvó. Ez eddig bakfitty. De hova kerüljön a krém és a fényesítő kefe? A krém elfér a cipőfűzőkben – mintha paszta lenne – az orrmotor nyomja ki, a lapátok kenik szét. Jó és a fényesítés? Az is oké. Mint régen. Felelemelem az egyik lábam és szépen a másik lábamon levő nadrág szárán (hátral) föl-alá húzигálva kifényesítem. Ezután lábcseré következik, és máris tiszta a cipő. Igaz, hogy a tartály és az orrmotor miatt 4-5 számmal nagyobb cipőt kell hordanom, de mit számít ez, amikor már most is colt-cipőm van. (Azaz 45-ös!)

Atombringa

A törpe erőművek korában, a napenergiával működő személygépkocsik elterjedésekor semmi meglepő nincs az én elgondolásomban.

Kedvenc járgányom a bicaj. Tekerni sokszor fárasztó, ezért jól jönne valamilyen meghajtó (maghajtó) energia. A szelet, a gőzt, a napenergiát, a benzint és a gázolajat hagyjuk. Ezek vagy nagyon drágák, vagy nagyon büdösek. Marad tehát az elektromosság. Ám az akkumulátorok még oly tökéletlenek és oly súlyosak, hogy ezekre nem lehet építeni.

Egy atomreaktor viszont kényelmesen elfér a nyereg alatt, vagyis ott puhíthatjuk a kis plutónium darabkát. Hűtővíz az ivópalackban, vezetékek a vázban, hiszen csőből van nemdebár? A felszabadult hőenergia a vízűtéses szerszámtáskába kerül. Innen a sebváltóra szerelt apró turbinák veszik át a szerepet, és a csomagtartóra épített dobozba továbbítják az elektromos energiát. S ezzel már úgyszólván kész is az egész, mert a könnyű egyenáramú motor fordulatszámbálozójával együtt vígan irányíthatóvá teszi a bringa sebességét. Mindössze egyetlen problémám maradt. Úgy őrzik azokat a nyavalyás hasadóanyagokat, mint a műkincseket. Így azután nem tudom, hogy miként juthatok plutónium rudacskákhoz? Talán... de, ezt már nem árulom el.

ERNYŐKALAP

JAVULOS

Kudarcelhárító csodabogyó

Mennyi mindent takar ez a szó, hogy kudarc. Egy jó vagy egy remek szándék megghiúsulása egyenlő a kudarccal, azaz népiesen a leégéssel, vagy a leböggéssel.

Hogyan lehet ez ellen egy bogyóval védekezni? – kérdezhetitek.

Nos, elmondom. Sehogy! De... Vizsgáljuk csak meg, hogy mikor következik be igazán a leégés, a leböggés? Akkor, amikor más is észreveszi. Látja, hallja, érzékeli. Tehát, ha ŐK nem látják, nem hallják, nem érzékelik a mi kudarcunkat, akkor nincs leégés, nincs leböggés. Vagyis ki nek kell a csodabogyó? NEKIK.

Mondok egy példát. Foci-meccs van, te kapura lösz, és a laszti mellé megy. De te GÓL-t szeretnél löni. Kudarc? Régen igen, de most? A meccs előtt mindenkit megkínálsz a pályán (először a bírót) a csodabogyóval. Sipszó és gól. Ennyi. Hogy a lelátókra nem tudsz felszaladni, és mindenkit megkínálni – ez ne zavarjon; úgyis mindig azt kiabálják: hülye bíró, hülye bíró... Ő meg már megszokta.

Elrontod a dolgozatodat – ki-

náld meg a tanárodát. Nem fogadja el? A csodabogyó létezik spray formában is. Fújd le! A te dolid lesz a legjobb!

Klárikának Zoli tetszik jobban? Fújd le. Zolit is! Biztos, ami biztos!

U. I.: A kudarcelhárítót dinnyemagból készítik és dinnyéknek árusítják.

Antigravitációs cipő

Hegyet mászni, túrázni jó dolog, lépcsőt mászni már nem annyira. Mégis van egy közös ebben a két dologban: fárasztóak. Nos, ezen segít a találmányom. Ezzel nyugodtan megmászod a Mont-Everestet, a gyalogtúrákon kilométerekkel leelőzheted társaidat. Hogy milyen is ez az antigravitációs cipő? Fogj egy közönséges lábbelit, és tegyél a talpára egy gravitációt semlegetítő szerkezetet. Ez lehet két-három erős ágyrugó (bár ezzel csak szökdécselni tudsz), vagy egy rakéta. Rakétaalkatrészeket pár forintért szerezhetsz bármelyik barkácsboltban. Hajtóanyagnak alkoholt, benzint, petróleumot (esetleg pálinkát) is használhatsz. A gyújtás elektromos, zsebedbe raksz egy laposelemet, egy kapcsolót, és a két pólusra

FÜNYÍRÓK

GÖRKÖRI

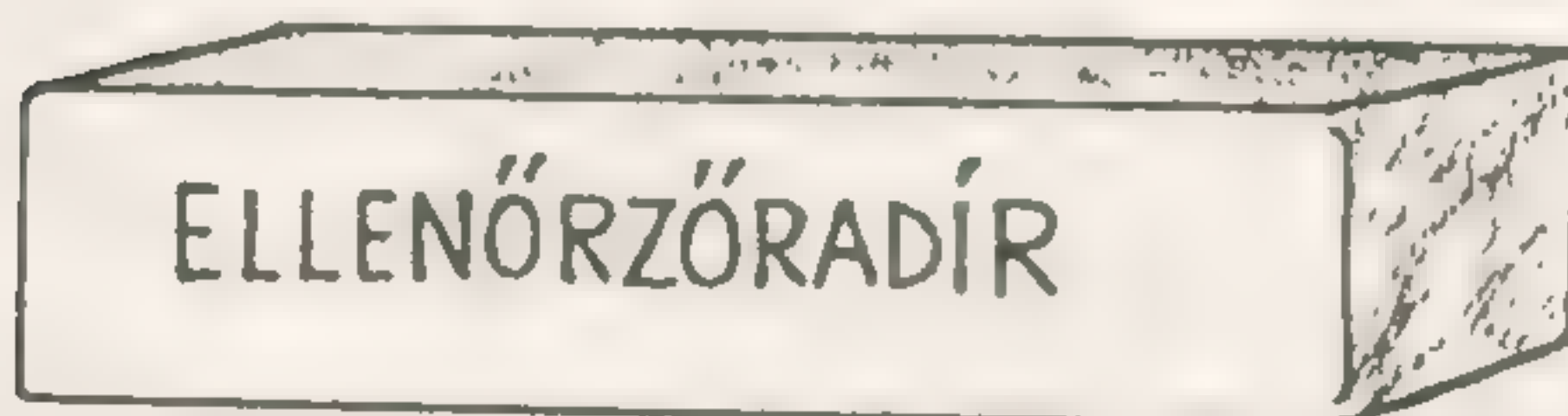
egy-egy vezeték, melyek egészen a cipőd talpán lévő rakétaig vezetnek. Az égéstér előtt megszakítod az áramkört, így bekapcsoláskor a keletkező szikrák lángra lobbantják a hajtóanyagot. Ezzel tehát könnyen, zsebetett kézzel irányíthatod immár légies mozgásodat.

Rugós kerékpár

A suliban barátaid biztosan sokat beszélnek robogóikról, esetleg nagyobb motorkerékpárjaikról. Ha erre neked vagy szüleidnek nem telik, ezért nem kell búsulnod! Ha van egy jó bringád, abból nagyszerű motort fabrikálhatsz némi kezűgyességgel! Ve-

gyél egy hatalmas spirálrugót (amilyen az órákban is van, csak azoknál kb. százszor nagyobb!) és erősítsd oda a pedáltengelyhez, másik végét pedig a vázhoz. A pedálokat szereld le és tegyél egy féket a felrugózott pedáltengelyre. Ez lesz a „motorfék”. Ha ez kész, máris felpattanhatsz a nyeregbe, kioldod a féket, és száguldasz. Ez a járgány könnyebb és biztonságosabb a többi motorkerékpárnál, nem fogyasztja a benzint és környezetkímélő! Hátránya, hogy (a rugótól függően) egy-három kilométerenként fel kell húzni.

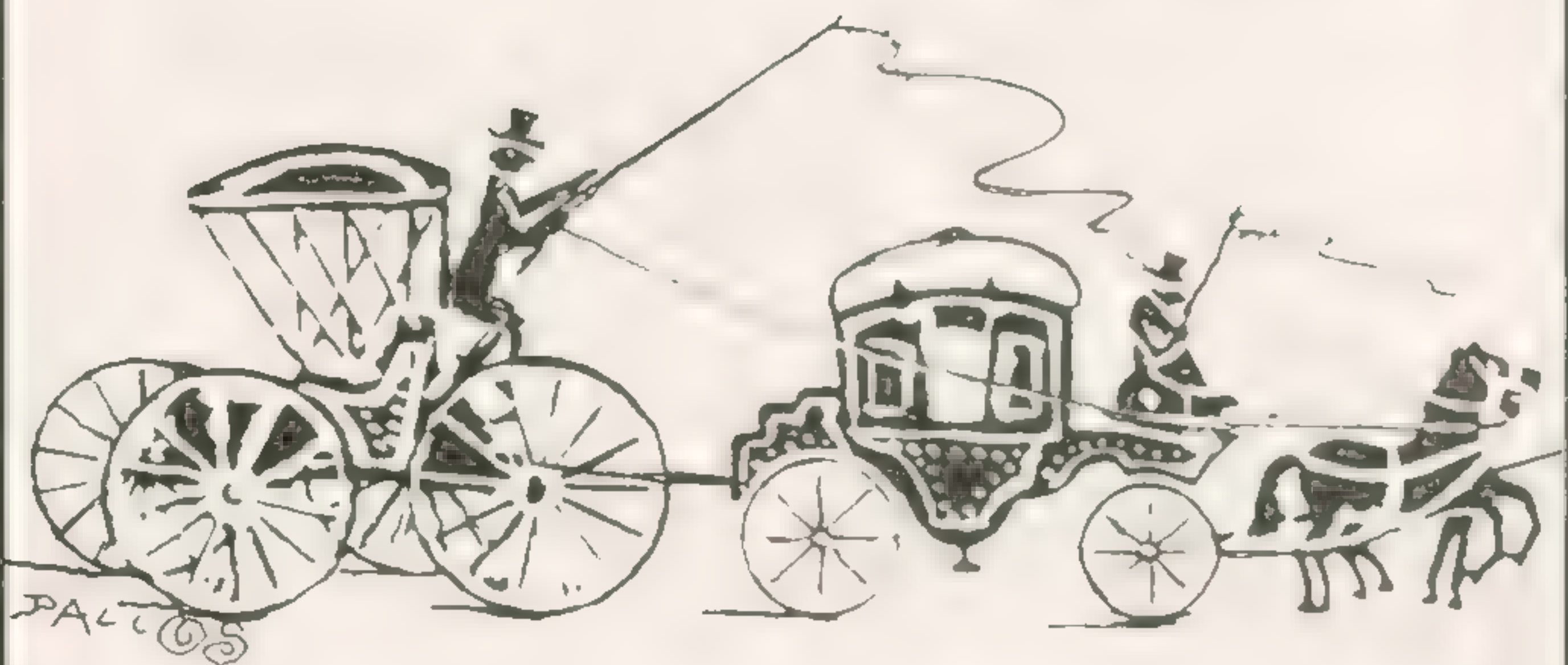
(Az utolsó két találmányt Kovács György tatabányai olvasónk küldte be.)

KUKUCS

LUXUSFOGAT

PLEPATORIUM

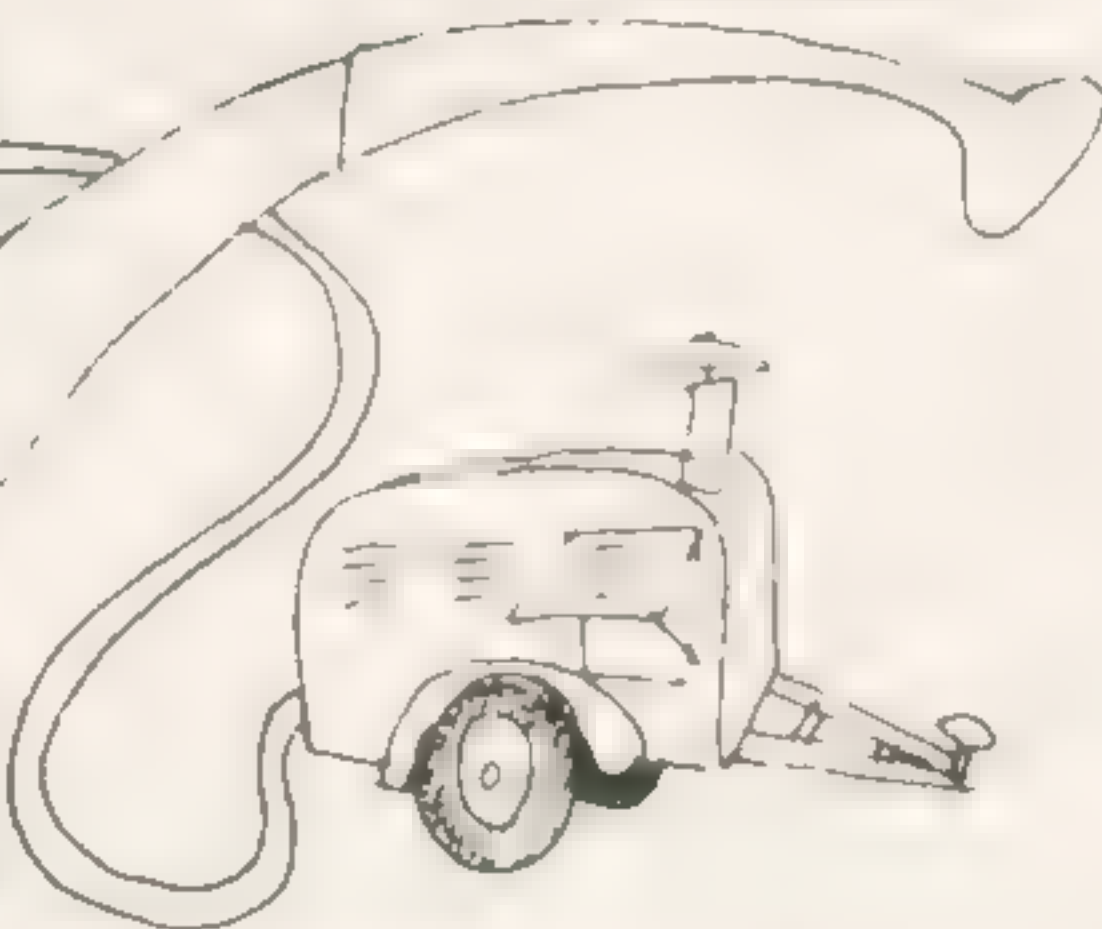
– Százszor elmondtam már, hogy a lakásban
nem tűröm a pipafüstöt!

VIZIPIPA

VAGYÜZEMI
PIPASZURKALÓ

EGY KÉMÉNYES, PECÁHAJÓ

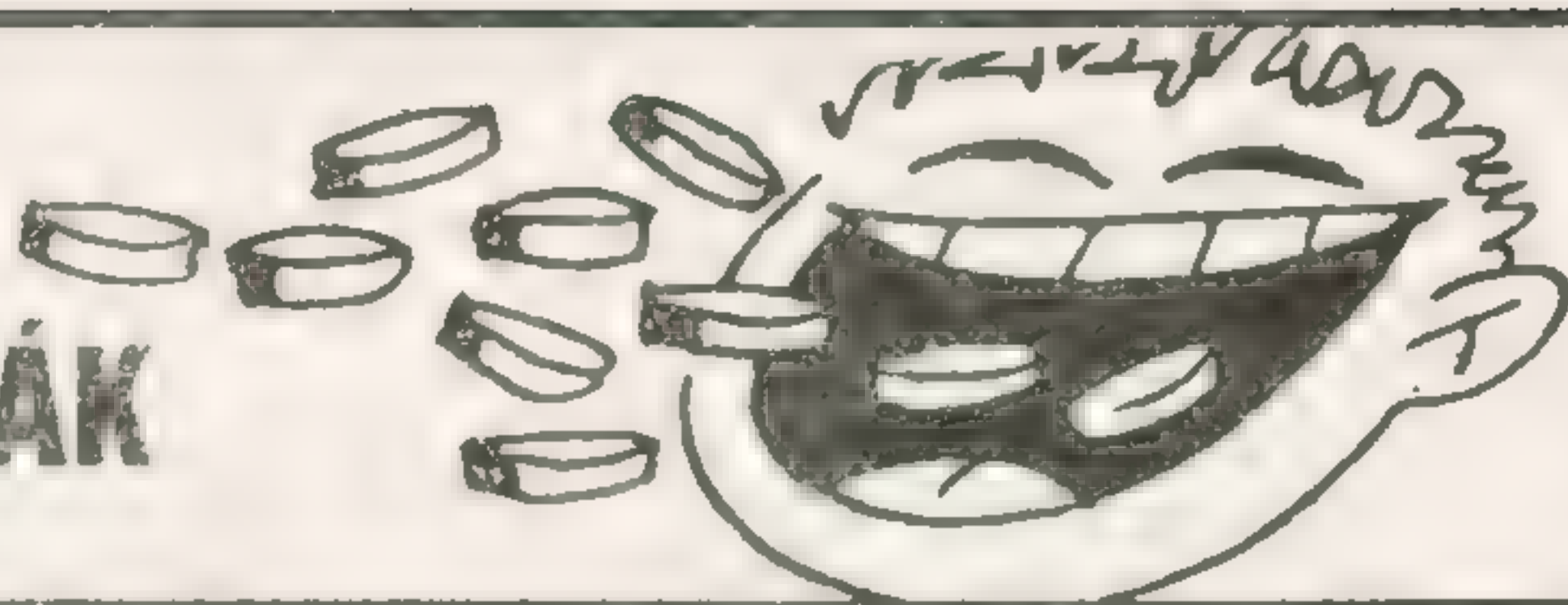
BÖGREPIPA
VAGY
PIPA BÖGRE

MELEGEDŐ

DERŰ- TABLETTÁK

TÜRELMETLEN BETEG

– Siessen a hasműtétemmel, doktor úr, mert holnap meg kell nyernem egy mezei futóversenyt.

TITOK

- Tudsz titkot tartani?
- Igen.
- No, unalmas srác lehetsz!

FURCSA TERMÉSZET

– Engem csak egyszer lehet megsérteni, de azt el is várom.

JÓ KIS CUKRÁSZDA

– Kérek két franciakrémest.
– A krémesünk elfogyott. De hozhatok egy jó marhapörköltet.

DICSÉRET

– Egy kedves olvasóm eképpen dicsért:
– Magának biztosan valaki

súg. Attól kapja az ötleteit, mert egyedül képtelenség ennyi marhaságot kitalálni.

NOTÓRIUS FELJELENTŐ

- Feljelentést szeretnék tenni.
- Ki ellen?
- Nem tud ajánlani valakit?

UTAZÁS

- A nyáron hová utaztok?
- Sehová. Egy vagyonba fog kerülni.

UDVARIASSÁG

– A fogorvosnál mindig átadom a helyemet az idősebbeknek.

BÉLYEGGYŰJTÉS

– Vettem egy rendkívül ritka bélyeget százezer példányban.

DÜHÖS SZÍNÉSZ

– Ezzel a tehetséggel éjjeliőrt alakítsak?! Ráadásul nem is a színpadon, hanem a portán!?

PIACON

– Hogy az alma kilója?
– A néninek ingyen adom.
– Nem lehetne valamivel olcsóbban?

SIRATÓ

– Szegény barátunk még élhetett volna, de múlt szombaton megnősült.

SZENVEDÉLY

– Gyűjtöm a régi pénzeket. Gyűjteményem legféltettebb darabja egy múlt heti ezerforintos

ABSZOLÚT HAZUDOZÓ

– Ha azt mondom, hogy hazudsz, már azt sem hiszem el

AFFÉR

– Uram, miért vágott pofon?
– Csak.
– Szerencséje, hogy megmagyarázta.

EGY FÉRJ

– Szívecském, ne idegeskedj. Lehet, hogy ma egy fél órával később jövök haza vagy sohasem.

BÍRÁLAT

– Ahhoz képest, hogy maga lopott autón jár, lehetne márkásabb kocsija is.

MAI IDŐK

– Már ahhoz is protekció kell, hogy ne vigyem semmire.

KÖLTÉSZET

– Azt csak egy költő tudná méltóan kifejezni, hogy mennyire becsaptak ebben az üzletben.

SZÍNHÁZI KRITIKA

– Az első felvonás előtt az a három gongütés, az nagyon tetszett.

– Papa! Azzal csak a tévét lehet kikapcsolni...

OLCSÓ MEGOLDÁS

– Az én úszómesterem egy hal volt.

EMBERRABLÓK

– A váltságdíjat hamis dollárokbán fizették. Hát már nincs becsület a világon?!

JELLEMZÉS

Olyan jó ember, hogy hirdetés útján keres magának ellenséget.

FÉNYKÉP

– Ki ez a bajuszos, huszárőrmester kinézetű egyén?
– A feleségem.

ZÁRÓRA ELŐTT

– Uram, egy Rubens-festményt elcserélek három nagyfröccsre.

MAGÁNY

– Egy szerelmes levelet szeretnék feladni, de tessék ajánlani valakit, kinek küldjem el.

ŐSI VITA

A barlanglakó dorgálja a fiát.

– Nem szégyelled magad?
– Miért kéne szégyellni magam?
– Most kaptál egyest történelemből, amikor kezdetét vette az emberiség története? ...

NYÁRUTÓ

– Hogy nyaraltál?
– Pocsékul. Folyton esett az eső.
– De hiszen egészen barna vagy?!
– Hát persze! Berozsdásodtam ...

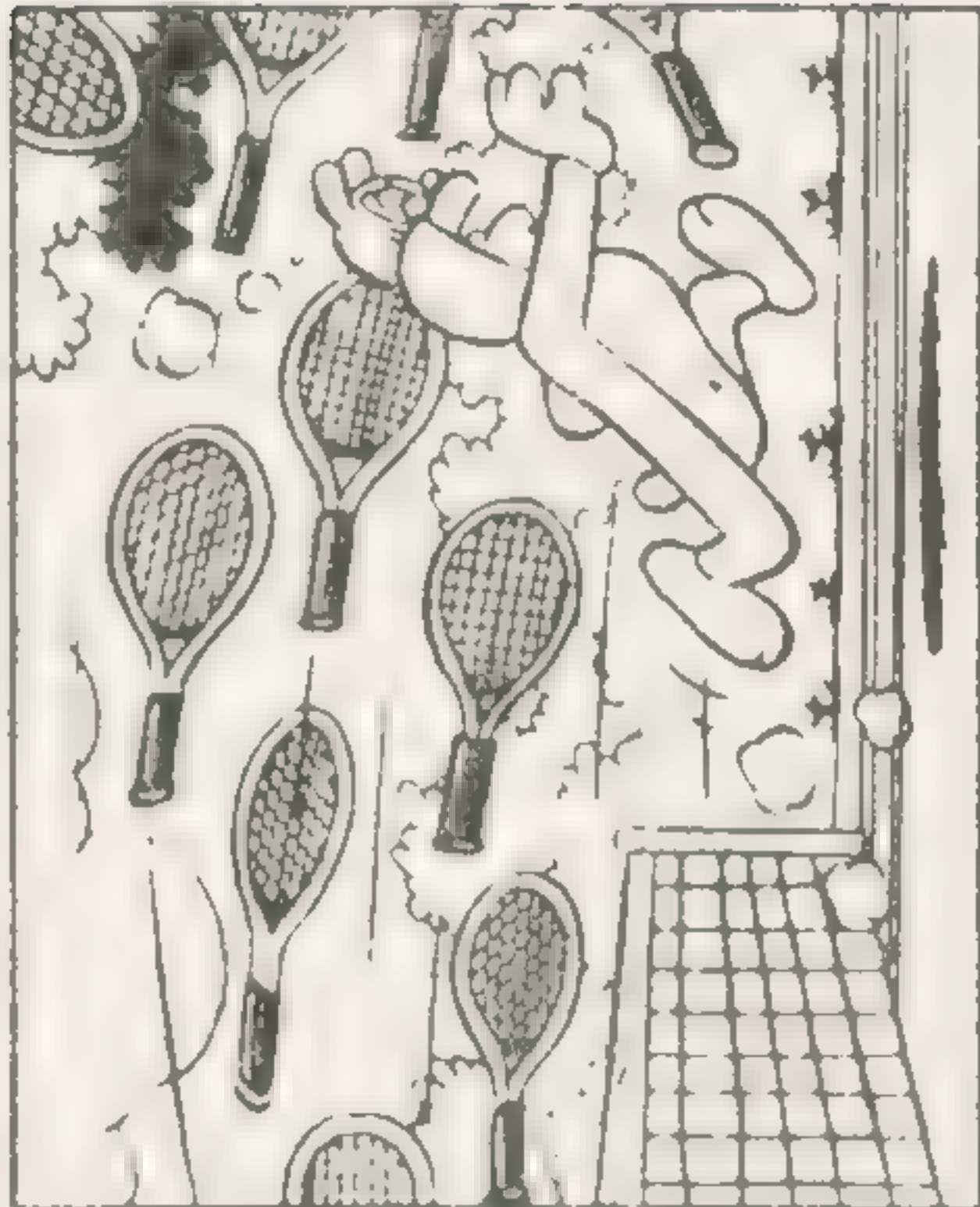
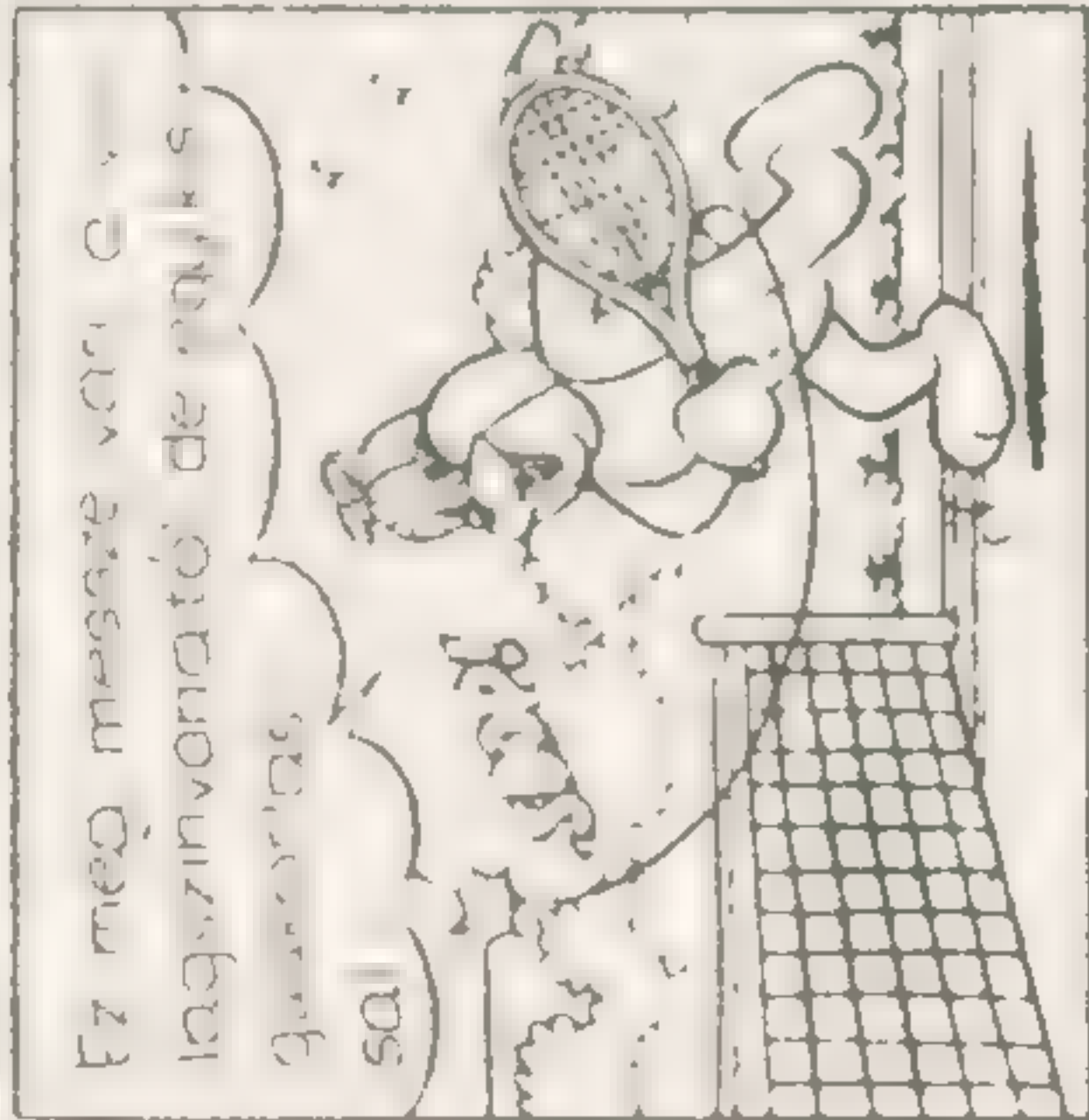
Ő A LEGJOBB

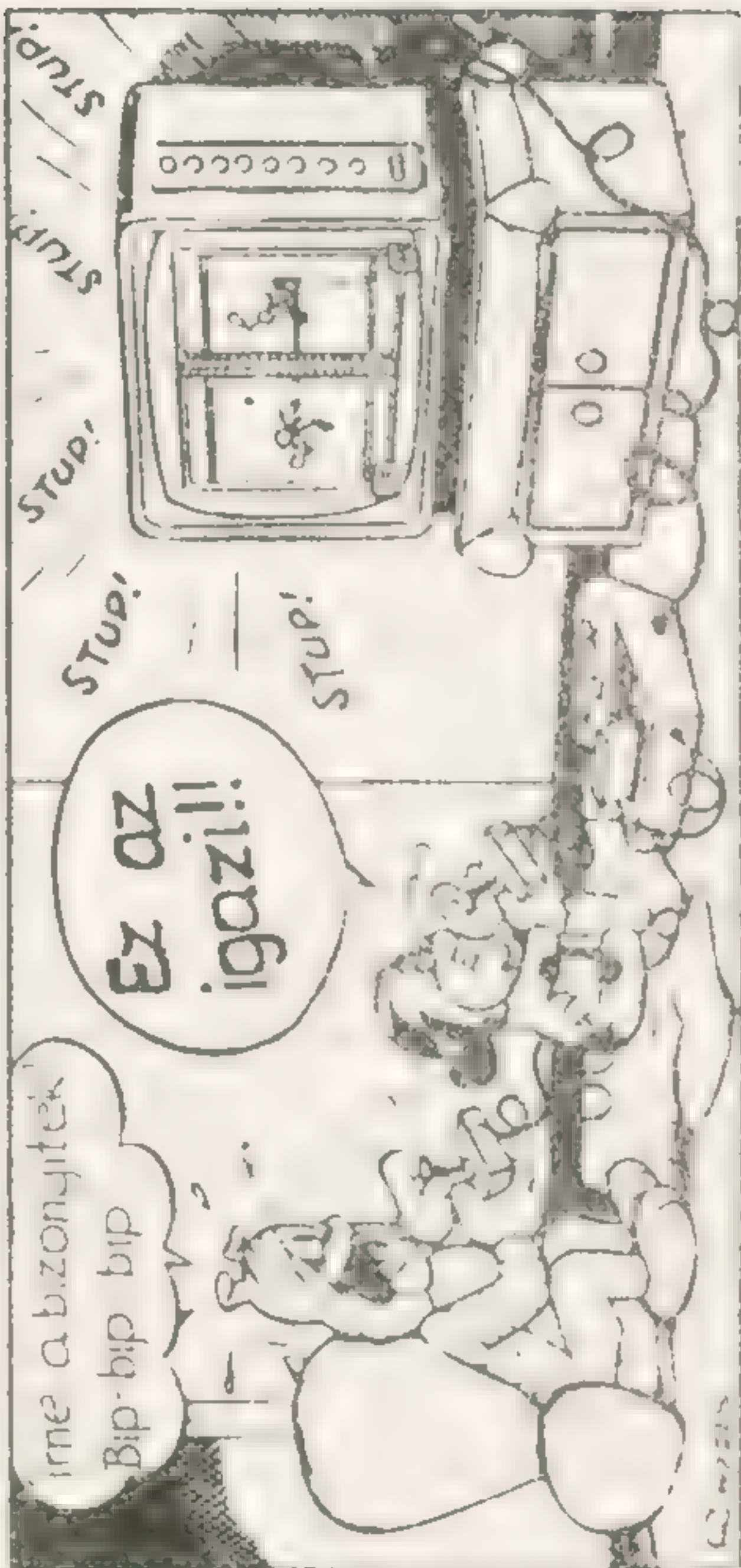
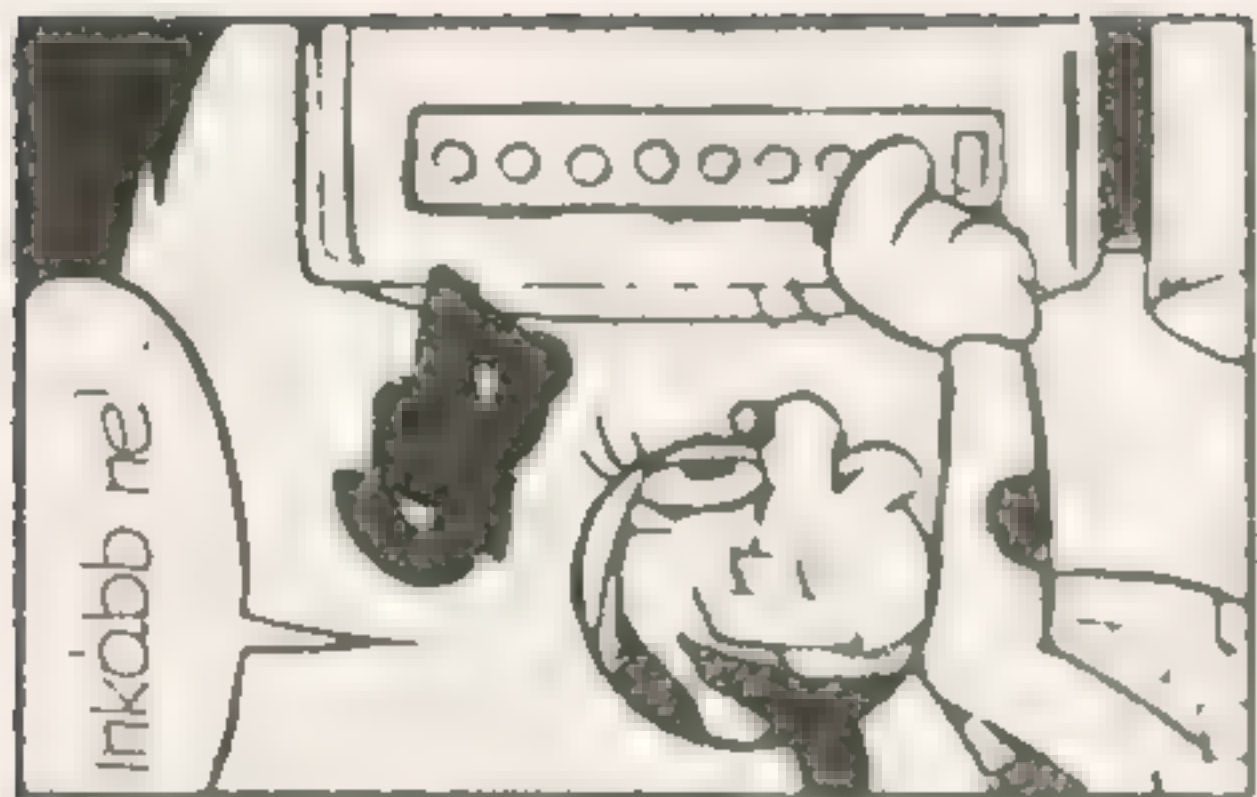
A régiségkereskedő segédet akar felvenni. A jelentkezőt egy vitrinhez vezeti, és így szól:
– Itt van egy kakukkos óráról leesett mutató. Mi ez?
– Ez kérem, madam Pompadour fogpiszkálója – feleli a jelölt.
– Remek. Elsején beléphet!

AJÁNDÉK

Andriska gratulál a nagymamának a születésnapján. A kezében óriási virágcsokrot tart.
– Nem kellett volna, Andriska, hiszen tele van a kertünk virággal.
– Csak volt, nagymama, csak volt ...

1. PIFU - A TENISZ MEGSZÁLLÓTTJA

VICCÖZÖN

– Tomi, beszélj nekem Napóleon hódításairól! – szólítja fel a tanár az egyik fiút.

– Sajnos, tanár úr, Napóleon magánéletét nem nagyon ismerem – feleli a gyerek.

* * *

Csaba büszkén meséli az iskolában, hogy az ő papája meteorológus. Az egyik barátja megkérdezi tőle:

– Mondd, a te papád előrejelzései mindig beválnak?

– Hogyne! Mindig olyan lesz az időjárás, amilyennek ő mondja. Csak a dátumot kell utólag hozzáírni...

* * *

– A New York-i Szabadság-szobor egyik kezében könyvet tart, a másikban meg fáklyát. Szerinted mit jelképez?

– Azt, hogy sötétben nem lehet olvasni...

* * *

Két dohányos beszélget:

– Megpróbáltam cigaretta helyett rágógumit használni.

– És milyen eredménnyel?

– Semmilyennel. A rágógumi szörnyen büdös, amikor meggyújtom...

* * *

– Fiacskám, hidd el, a medve elől menekülni nem lehet. Ha szaladsz, a medve még gyorsabban szalad, és utolér. Ha fára mászol, a medve gyorsabban mászik, és szintén utolér.

– És ha elbújok?

– Az sem ér semmit, a medve még ügyesebben elbújik...

* * *

– Éttermünk különlegessége a csiga – ajánlja a pincér a vendégeknek.

– Tudom – legyint a vendég – legutóbb is az egyik szolgált ki!

* * *

– Nagyszerű állásom van egy étteremben – mondja a teknősbéka. – Reggelenként megfür-

döm egy fazék vízben, és délben a fürdővizemet levesként szolgálják fel.

* * *

Kovács az állatkertben járt. Hazatérve beszámol a látottakról.

– És kengurut láttál? – kérdezi az asszony.

– Kenguru? Az meg micso-da?

– Erszényes állat. Magyarul: fiahordó.

– Nem, kérlek, én egy fia hordót sem láttam...

* * *

– Mi az alföld? – kérdezi a tanárnő.

– Sajnos, nem tudom – válaszolja a felelő.

– Ildi, segíts Csabának!

– Az alföld nagy kiterjedésű síkság.

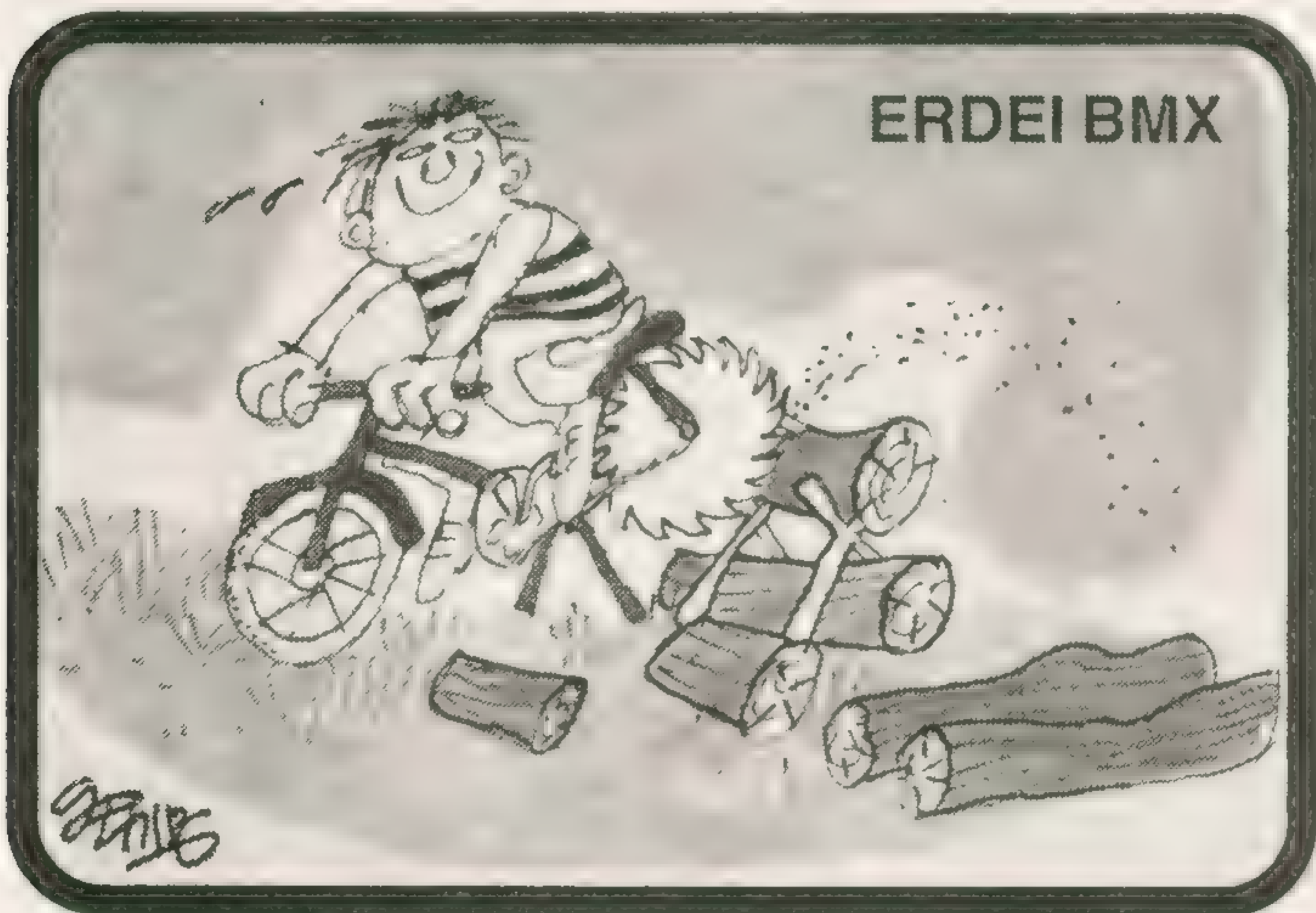
– Hallod, Csaba? Ez a pontos megfogalmazás. Tehát, mi az alföld?

– Az alföld egy pontos megfogalmazás...

* * *

Két kezdő kerékpáros kirándulásra indul. Mellettük mindkét oldalon autók száguldanak. Az egyikük végül idegesen megkérdezi a másikat:

– Tomi, te biztos vagy abban, hogy ez a fehér vonal, itt középben, a kerékpárút?!

Nyikordul az ajtó, álarcos, fegyveres alak lép be a szobába.

– De jó, hogy jön! – mondja megkönnyebbülten az ágyon kuporgó, reszkető nő. – Egy egér van az ágyam alatt...

A rendőrségen szól a telefon.

– Segítség – kiabál a kagylóba egy rekedt hang. – Jöjjenek gyorsan, mert a lakásba betört egy macska!

– Hogy képzeled, hogy ilyen apróságért kihívja a rendőrséget!? Kicsoda maga?

– A papagáj...

Egy vérszomjas kandúr kergeti az egércsaládot. Egyszer csak az egérpapa visszafordul és rányávog a macskára. A macska meglepetésében megtorpan, majd ijedten elfut. Az egérpapa ezekkel a szavakkal fordul a családjához:

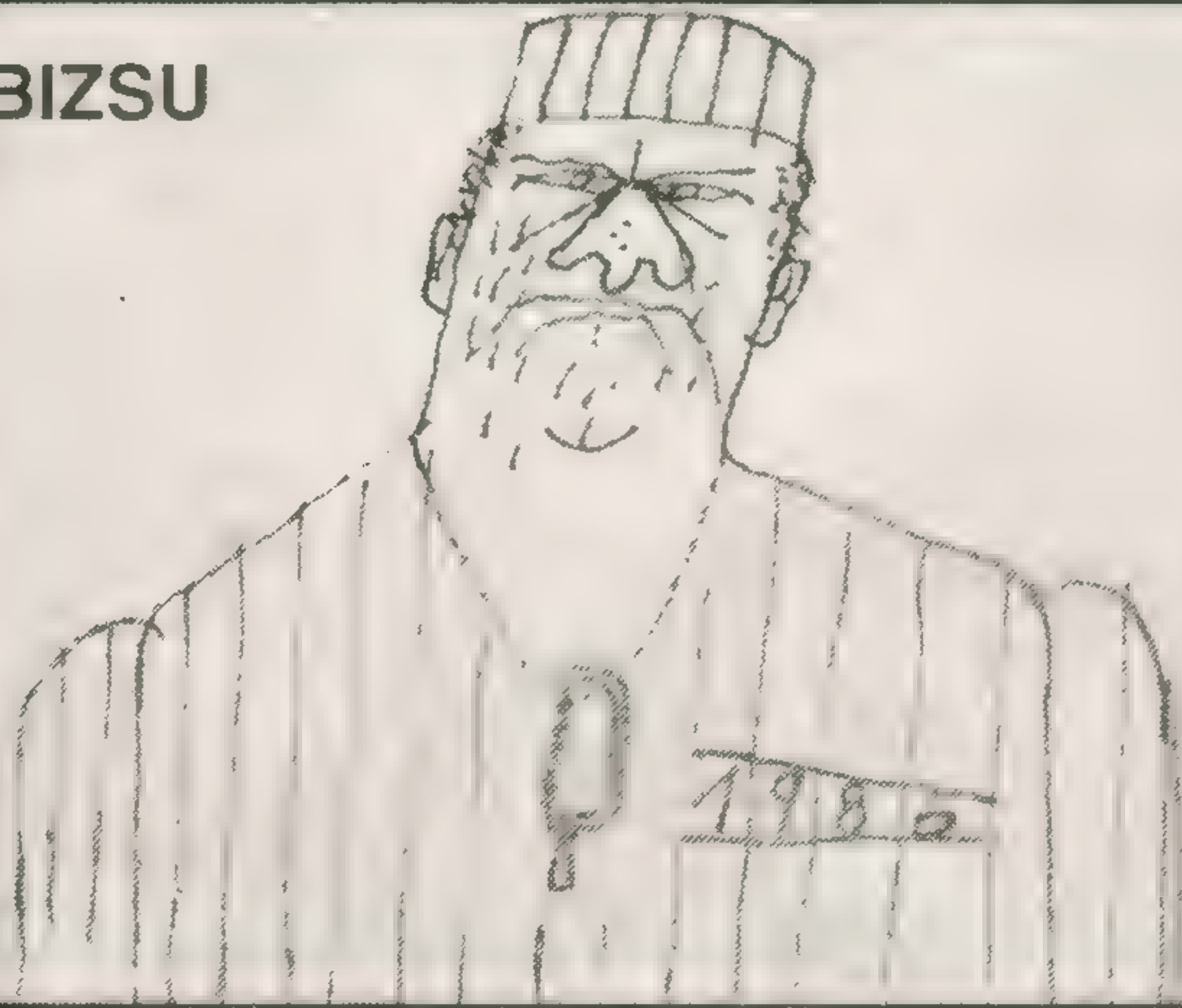
– Látjátok, milyen jó, ha valaki idegen nyelven is beszél?!

Kovács üres kézzel tér haza a vadászatról. A felesége mérgesen kérdezi:

– Mi az, semmit sem lőttél?

– De, de...

BIZSU

– Akkor miért nem hoztad haza?

– Na, de, kérlek, nem vagyunk mi kannibálok!...

* * *

Bemegy egy ember a madárkereskedésbe. Mondja, hogy papagájt szeretne venni. Az eladó mutogatja neki a madarakat, és az egyiket nagyon dicséri:

– Ezt tudom ajánlani, de nagyon drága...

A vevő érdeklődve nézi a madarat, és megkérdezi, hogy miért olyan drága.

– Azért – feleli az eladó –, mert ha az egyik lábát meghúrom, énekelni kezd, ha a másik lábát meghúrom, vicceket mesél.

– És ha mind a két lábamat meghúrod, akkor hanyatt esek! – kiabálja a papagáj...

– Mennyit kér ezért a karóraért?

* * *

– Amennyit ad...

– Ha a magáé, akkor adok érte 500 koronát, ha nem a magáé, akkor kétszázat.

– Sért a gyanúsítgatása. De nem bánom, hol az a kétszáz?!

– Főnök, a vásárló azt kérdezi, nem megy-e össze az a pulóver a mosásban, amit meg akar venni? Mit mondjak neki? – kérdezi a kezdő eladó az üzletvezetőtől.

– Felpróbálta? Jó neki?

– Nem, inkább egy kicsit nagy.

– Akkor mondja azt, hogy egy kicsit összemegy.

* * *

– Mondja mester, miért fest zöld eget és kék füvet?

– Mert ezt én így látom!

– De ha így lát, akkor miért lett festő?

* * *

Egy fiatalember belép egy órásboltba.

– Érdekli önt két falióra és tizenhét ébresztőóra?

– Nem vásárolok lopott árut.

– Miféle lopott árut? Ez mind nászajándék.

* * *

– Ez csalás! – panaszkodik egy vevő a használtcikk üzletben. – Az a használt öltöny, amit tíz frankért adtak el nekem, csupa moly!

– Na és, ezért a pénzért pillangókat akar?

LILA TOMP

(Öltözködésem
történetéből)

Este hat óra van és nincsen vacsoránk. Valakinek le kell mennie a közértbe, ami nem nagy dolog, mert a közért a házunkban van, mégis hosszas alkudozás előzi meg minden esetben, hogy ki legyen, aki lemegy a közértbe, mely a házunkban van, tehát nem nagy dolog lemenni oda egy szatyorral. És ez így megy mindaddig, amíg én le nem megyek a közértbe, nem nagy dolog az egész, mégis bosszant, hogy mindig én megyek le, miközben a lányaim a kezembe adják a szatyrot, sapkát nyomnak a fejembe, és cirógatva kihajítanak az ajtón.

Nem nagy dolog lemenni, de este hat órakor mégsem jó dolog a közértben vásárolni, mert sokadalom van ebben az időben, és még az is ideges, aki délután ötig egészen jól bírta, de fél hatra már ő is ideges lett. Megyek hát az önkiszolgáló kosarammal a boltban, de ma mintha könnyebben menne a vásárlás. Még a felvágottas pultnál is, ahol pedig észre sem szoktak venni, mert élhetetlenül viselkedem, ma feltűnően hamar kiszolgálnak, még aggodalmat is vélek felfedezni a pultos felszolgáló tekintetében, hogy nem elégedetlenkedem-e az áruval, amit adott, hogyan fogadom a mortadellát. Ma

nagyon jó napom van, állapítom meg magamban, még az is az eszembe villan, hogy nem tévesztenek-e össze valakivel, de bizonyosan nem, hiszen házbeliek vagyunk több éve már, a közért és én. De még a boltvezető is, milyen figyelmes ma, egyenesen zavarba ejt a barátságával: tessékel, alázatosan kérdi, nem keresek-e valamit a polcokon, egészen a kasszáig elkísér, a tekintetével, úgy távozom a vásárlásból, ki a közértből, mint egy jelentős, megbecsült személy.

Csupa jó érzéssel állok be a liftbe, lépek be a lakásom ajtaján. Lányaim az előszobában lesik jöttömet, a belépésemre leírhatatlan viselkedésben törnek ki: beesnek a szobába, fuldokolva esnek a bútoroknak, görcsökben vonaglanak a szőnyegen, össze-görnyedve fetrengenek a röhögéstől.

Bejön a feleségem, végignéz rajtam és megvetően csak annyit mond:

– Te így voltál lent a közértben? Ez volt a fejedem?

A tükörbe nézek: a fejemen egy lila tompot viselek. Egy fél tojáshéj formára kiképzett, lila posztónemezt, erre építik rá aztán a női kalapkölteményeket. Ezt a lila tompot leányaim, az

alkudozás során, hogy ki megy a közértbe, játékból a fejemre húzták, s mielőtt feleszmélhetek volna, hogy a fejemen maradt, már le is mentem vele a közértbe.

Nem volt félreérthető többé, miért fogadtak olyan feltűnő tiszteletteljes szorongással lent a boltban. Arra gondolhattak csak, hogy megőrültem, és jobb, ha mielőbb kint látnak a boltból.

Azóta a lila tompot az aktatáskámban hordom. S ha olyan üzletben akad dolgom, ahol rossz tapasztalataim vannak, lassú volt a kiszolgálás vagy félvállról vették a vevőt, mielőtt belépnek, a tompot a fejemre csapom.

Lehet, hogy bolondnak néznek, de sok időt nyerek vele.

**JANUÁR,
FEBRUÁR,
ITT A NYÁR!**

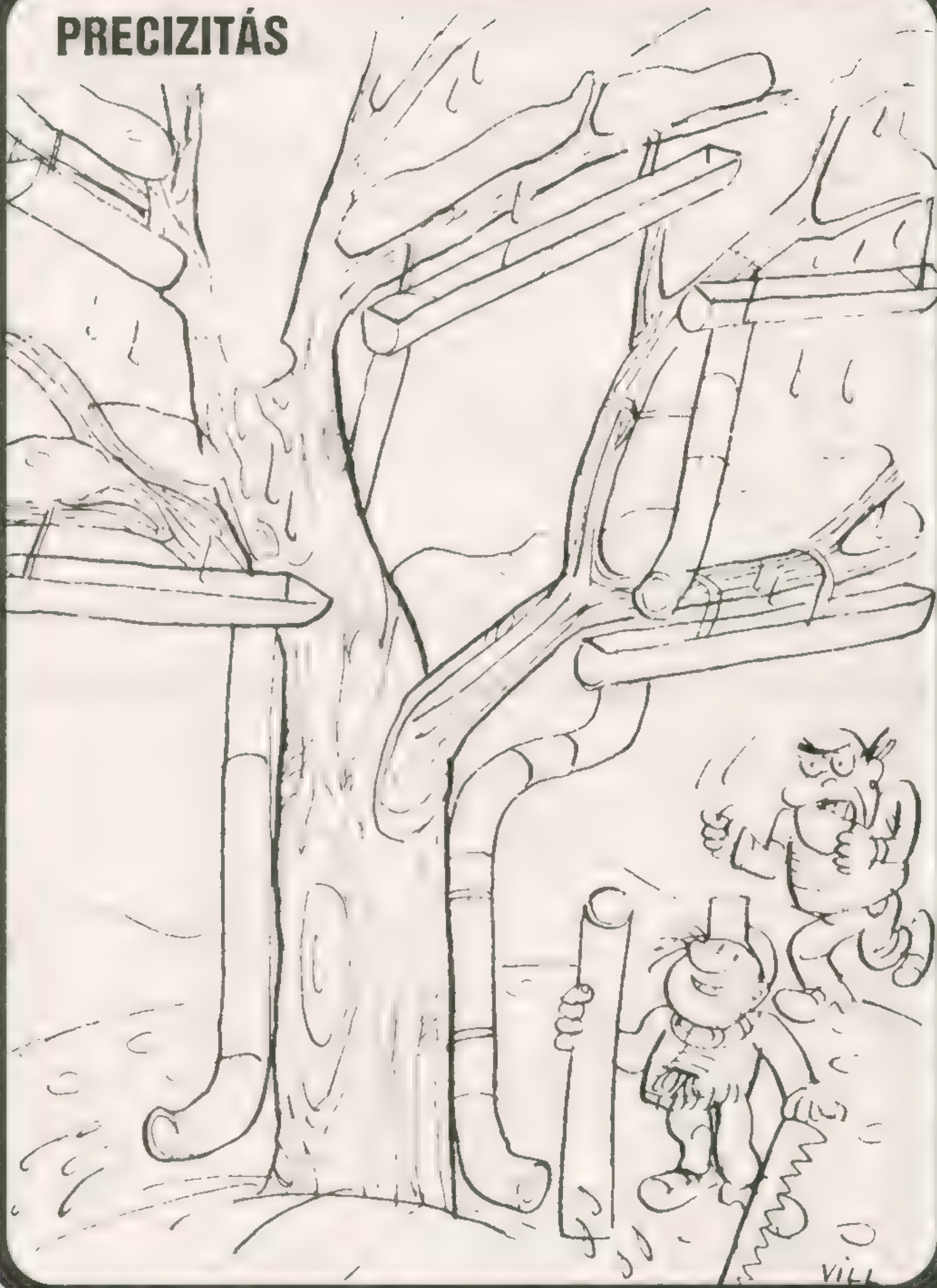

VILL

TAVASZI ZENE

PRECIZITÁS

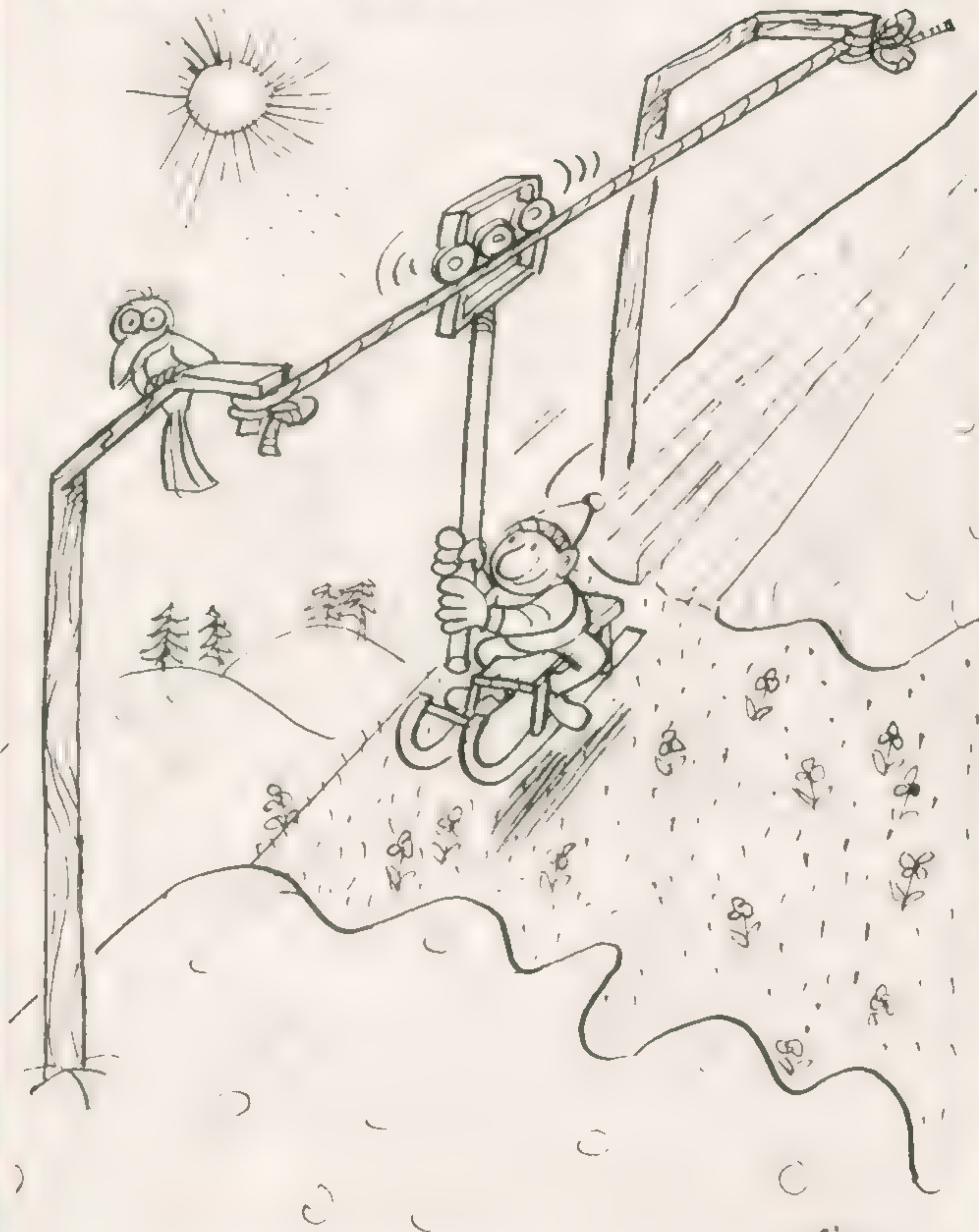

VILL

BEPISILT?

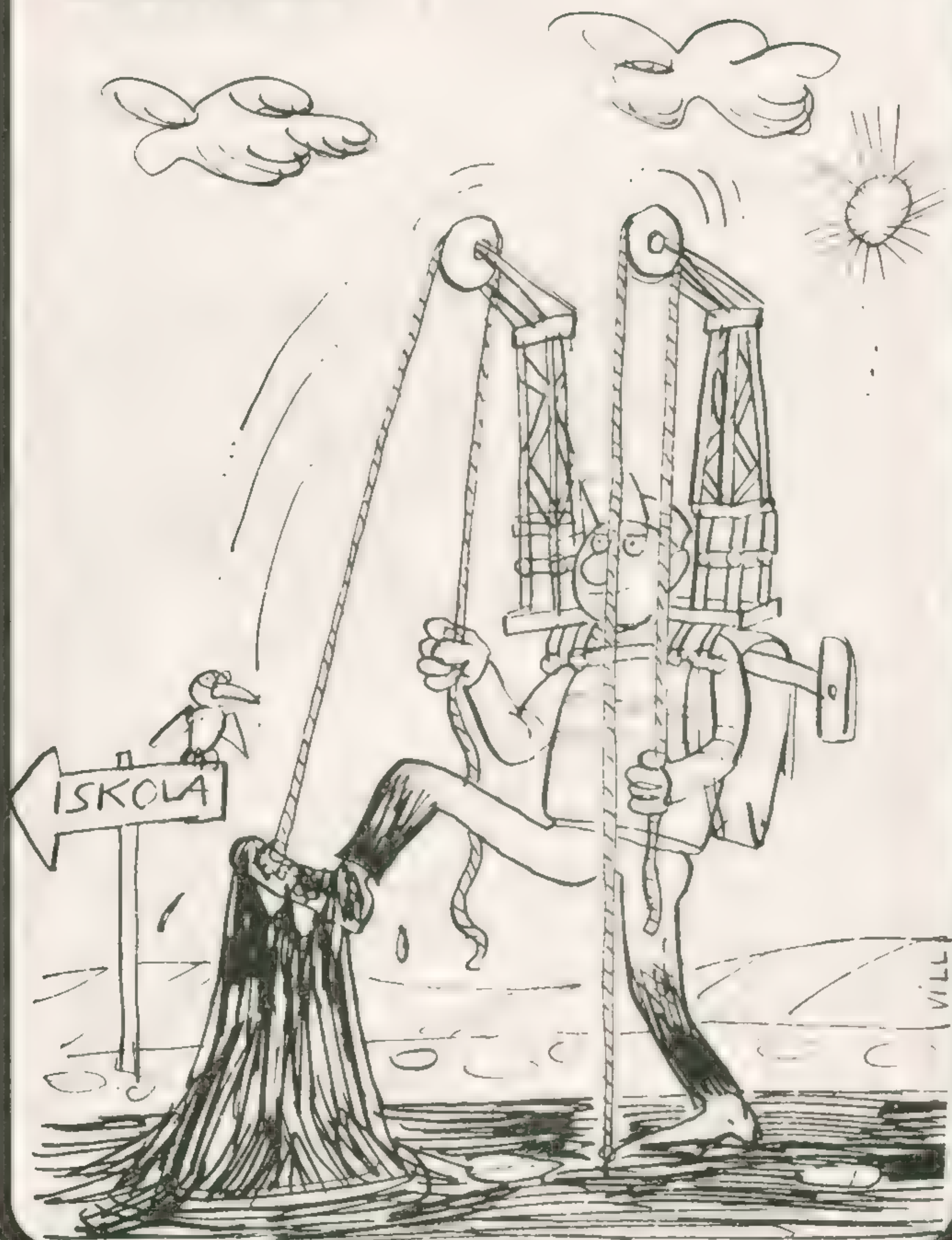

ÁTHIDALÓ MEGOLDÁS

VILL

LÉPEGETŐGÉP

MADE IN SCOTLAND!

Az udvarias McEden újévi lapot küld a tanárnőjének. „Kedves Betty néni! Boldog új évet kívánok, és egész évben csak annyi kellemetlensége legyen, mint ezzel az üdvözlőlappal, amelyre nem tettem bélyeget.”

✱

– McDonald, gratulálok, hogy megnyerted az iskola víz alatti úszóversenyét! Mikor tanultál meg ilyen jól úszni?

– Amikor anyám a vízbe ejtett egy egész pennyt.

✱

– Az én kisfiam csak úgy falja a csukamájolajat! – dicsekszik a mama a szomszédasszonynak.

– Annyira szereti?

– Utálja. De minden kanál után kap egy pennyt.

– És mit csinál azzal a sok pénzzel?

– Perselybe rakja, és ha megteelik, mindért csukamájolajat veszünk.

– Ha mondjuk két autód lenne, az egyiket nekem adnád? – kérdezi a skót kisfiú a bátyját.

– Igen.

– És ha két nadrágod lenne?

– Azt ne kérdezd, mert abból tényleg kettő van.

✱

A skót apuka bemegy a lovasiskolába.

– Adnak kölcsön lovat sétalovagláshoz?

– Természetesen. Milyet óhajt? Vadabbat, kezesebbet? Pejt, szürkét?

– Teljesen mindegy, csak jó hosszú legyen, mert mind a nyolc gyereket ráültetem.

✱

A skót srác könyörög az apjának:

– Apu, vegyél nekem narancsot!

– Venni, venni! – dohog az apja. – Nyújtsd ki a nyelved a kereskedőre, hátha hozzádvág egyet!

A féléves Dávidot orvoshoz viszik.

– Mi baja a gyerekeknek? – kérdezi az orvos.

– Semmi, doktor úr, csak most ajánlottak kéz alatt egy gyerekkocsit, és tudni szeretném, érdemes-e megvenni.

McGregorné hazaér, és látja, hogy fiacskája eszeveszetten rúgdossa az udvaron a barátját. Fölháborodva avatkozik közbe:

– Azonnal hagyd abba! Hogyan mered rúgdosni a barátodat, amikor új cipő van rajtad?

„NULLADIK TÍPUSÚ TALÁLKOZÁS”

– Valami olcsó fajtát kérnék, hajlítgatni lesz...

– Papa, kérek pénzt mozira!
– Hogyisne! – csattan föl az apja. – Tegnap láttál egy karambolt, ma reggel megmutattam az égő szállodát. Hát azt hiszed, az egész élet csupa szórakozás?

✱

A skót fiú büszkén mondja az apjának:

– Cukrászdában voltam egy kislánnyal.

– Hm. S mibe került ez a kiruccanás? – kérdezi a papa.

– Négy fontba.

– De hát ez rettenetes!

– Igen, de mit csináljak, ha a lánynál nem volt több pénz?

✱

– Megkaptad a legutóbbi levelemet? – kérdezi a skót fiútól az öccse.

– Azt, amelyikben tíz fontot kérsz?

– Igen, azt.

– Nem kaptam meg.

✱

– Miért oltsam el a villanyt, ahányszor lapozok egyet a könyvben? – kérdezi a kis McPheorson az apjától.

– Mert lapozni sötétben is lehet.

– Mondd meg a tanárodnak – mondja a skót a fiának –, hogy amíg ilyen bizonytalan a nemzetközi helyzet, nem veszek neked világtlaszt!

✱

– Azt mondja az orvos, hogy a gyereknék levegőváltásra van szüksége – számol be a skót mama a férjének.

Mire az apa:

– Szerencsénk van, éppen most fordult meg a szél.

✱

Kirándulni indul a skót meg a fia. A búcsúzásnál azt mondja a feleség:

– Aztán ne felejtsd el levenni a gyerekről a szemüveget, ha nincs semmi látnivaló!

✱

– Mi a különbség a villám és a villany között? – kérdezi a tanár az iskolában.

– Én tudom! – jelentkezik az egyik tanuló.

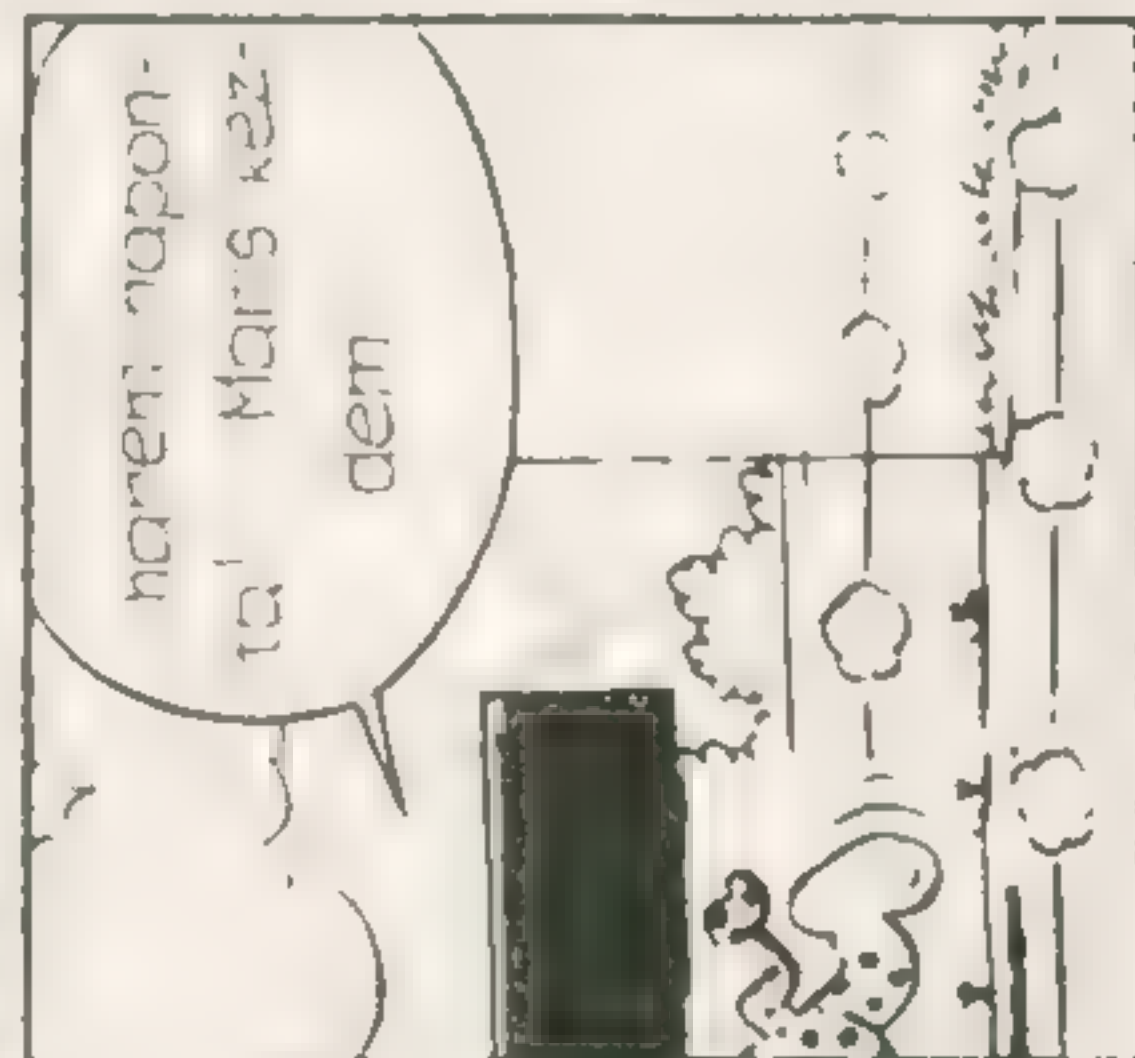
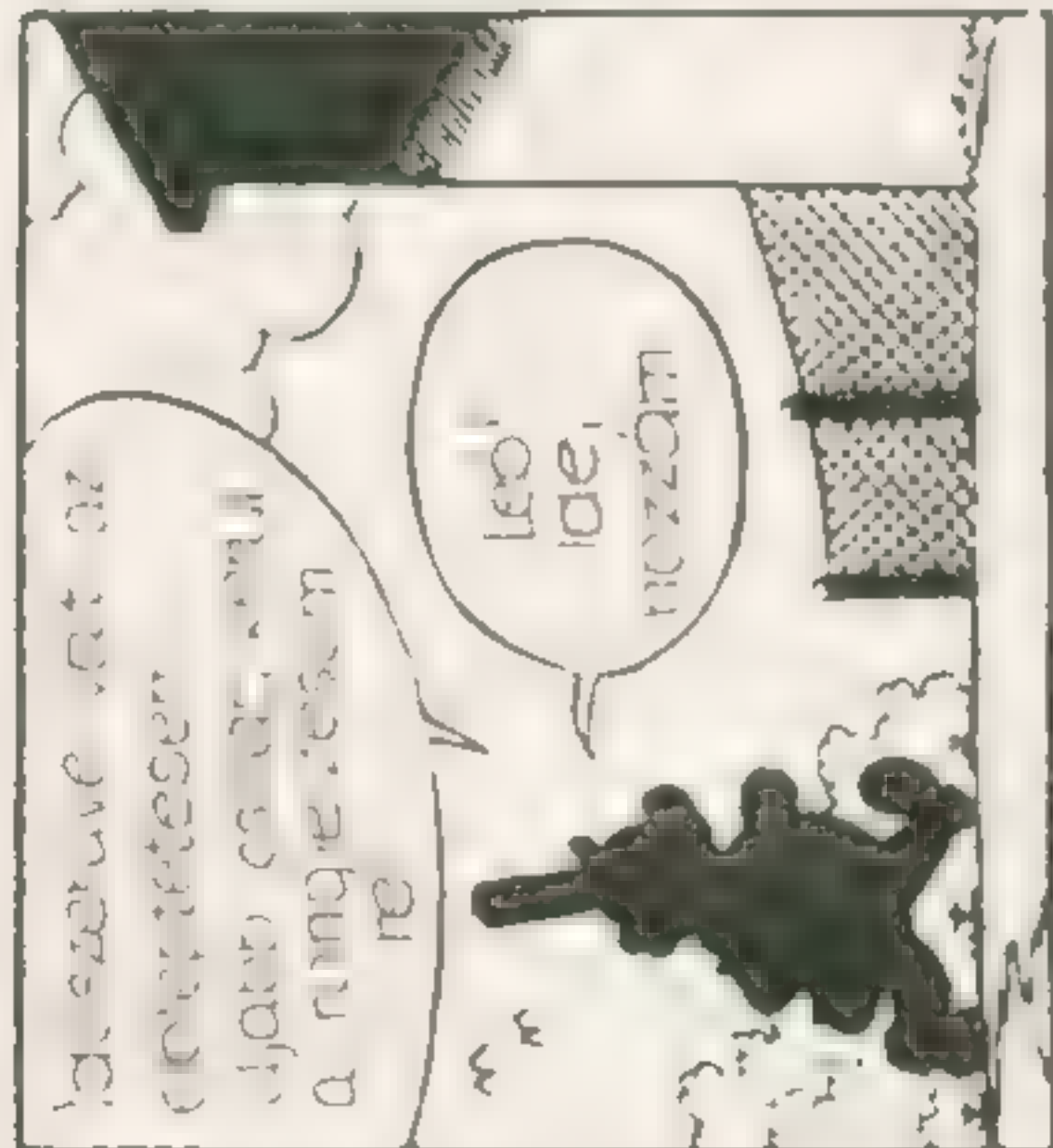
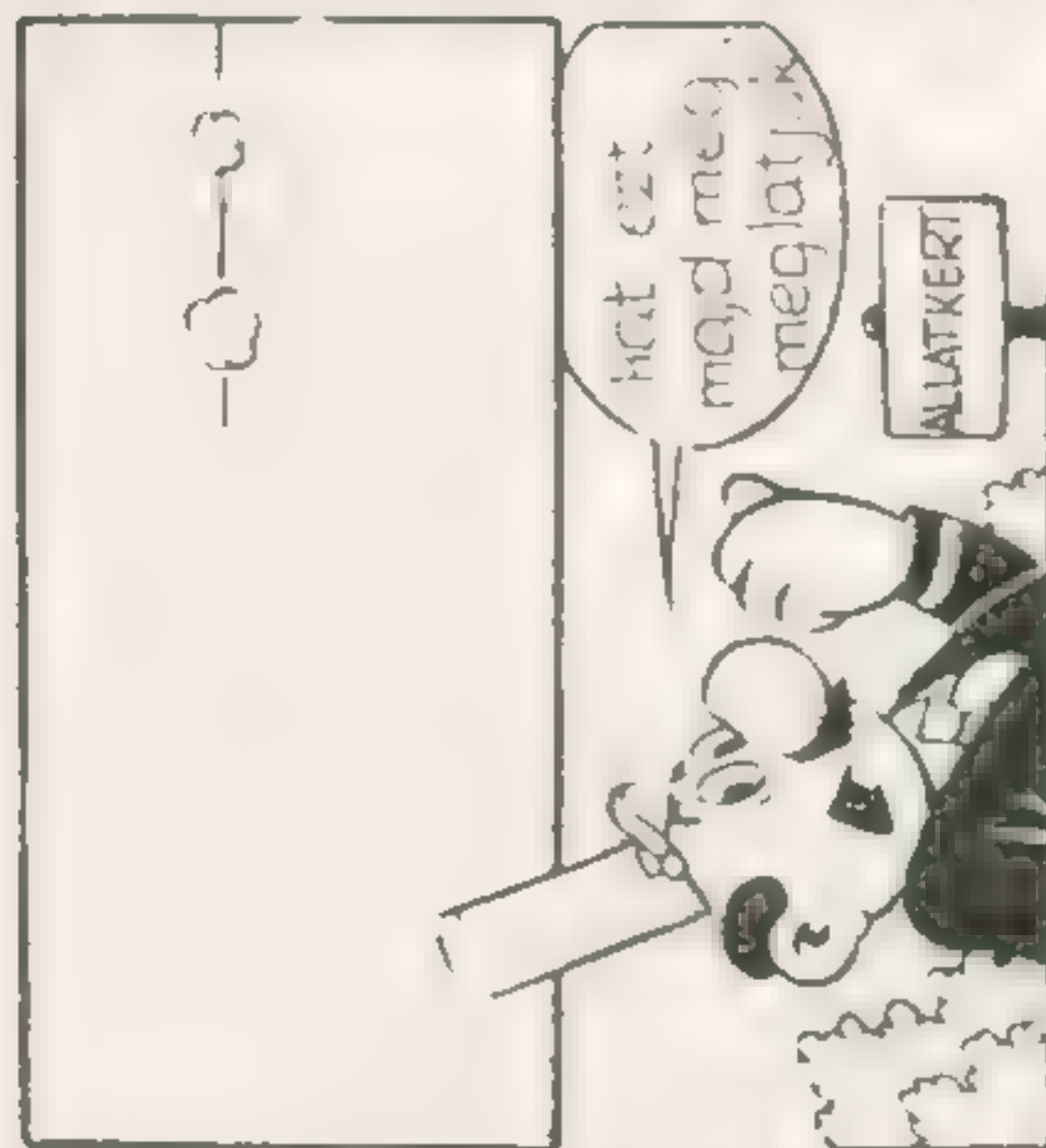
– Nos???

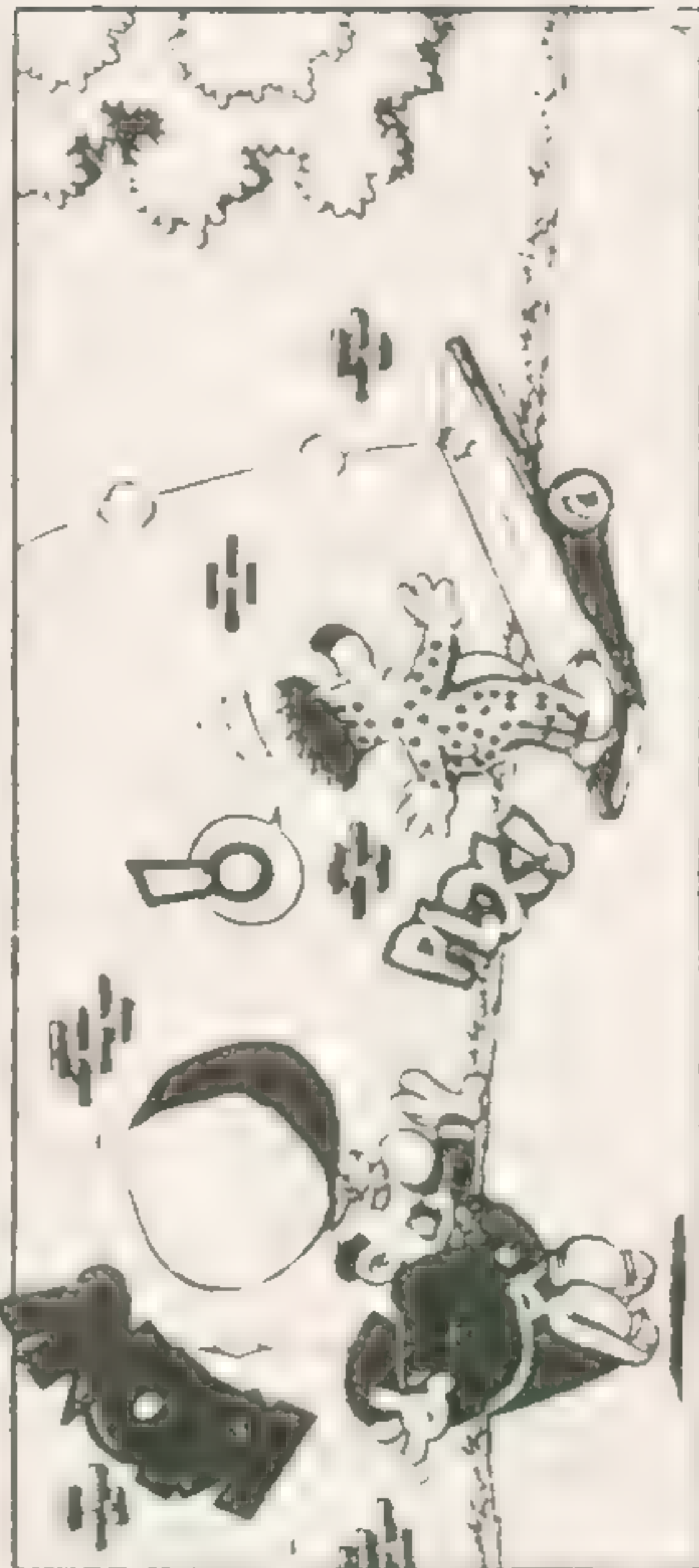
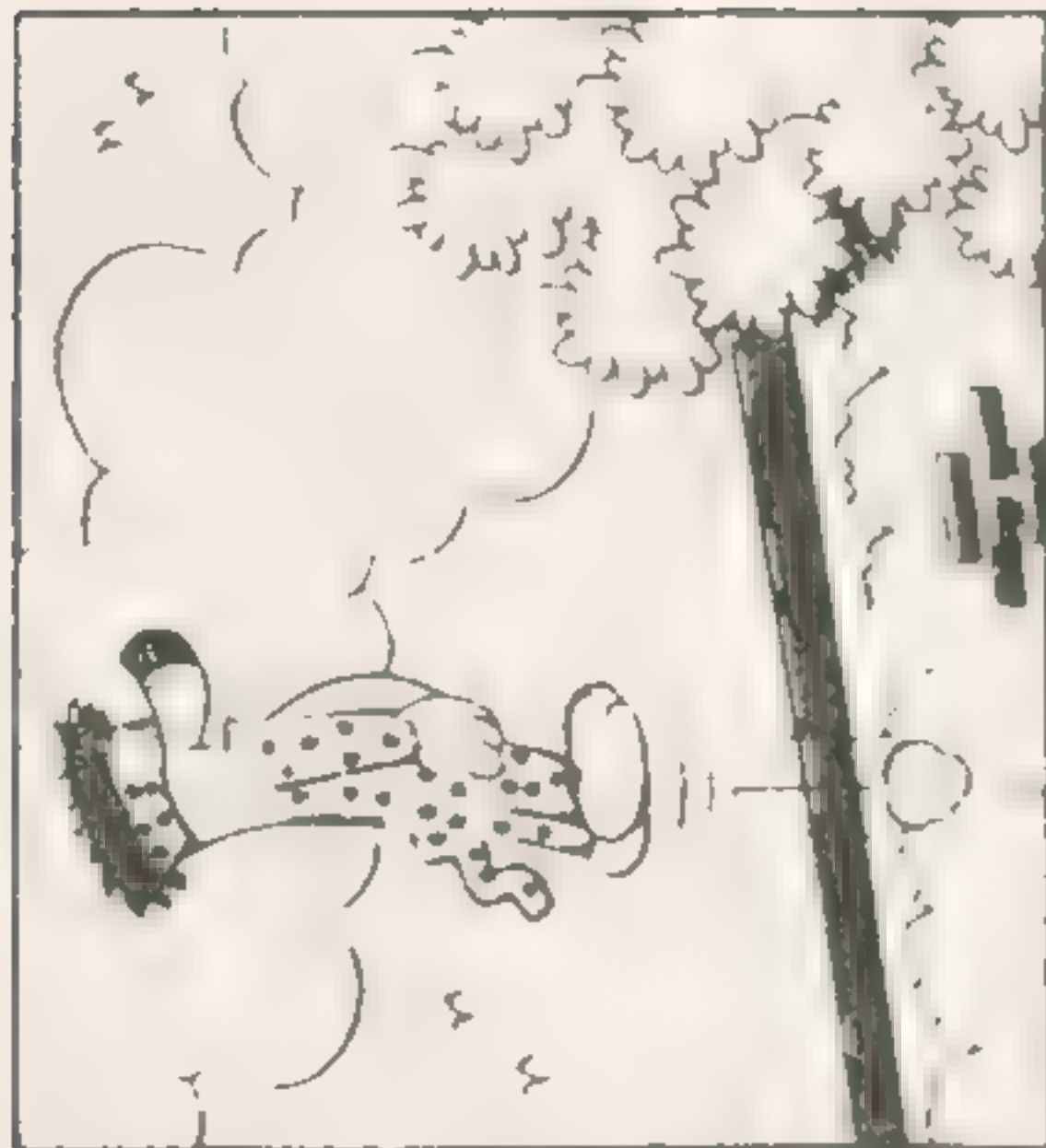
– A villámért nem kell fizetni.

SKÓT ZUHANY

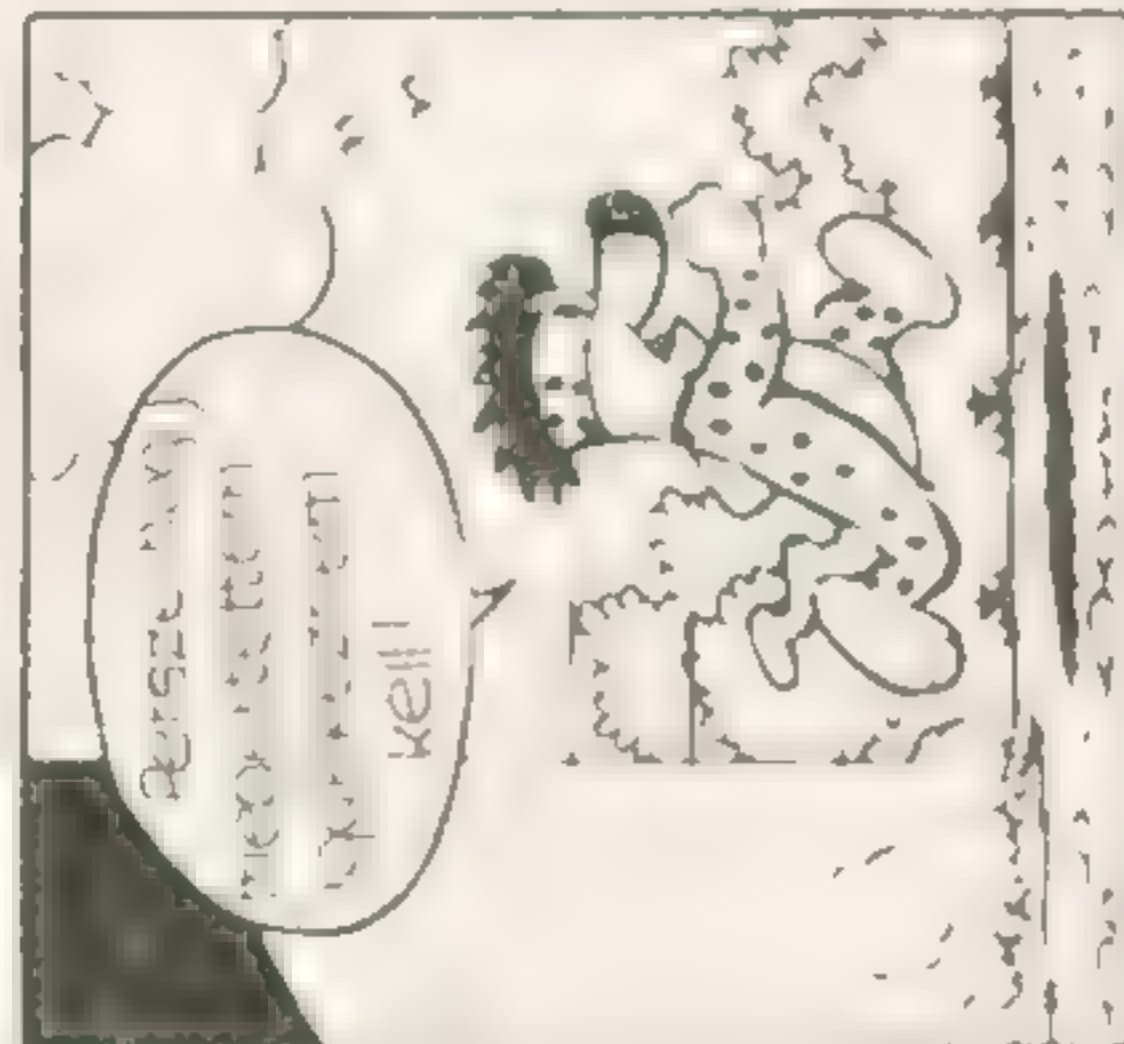
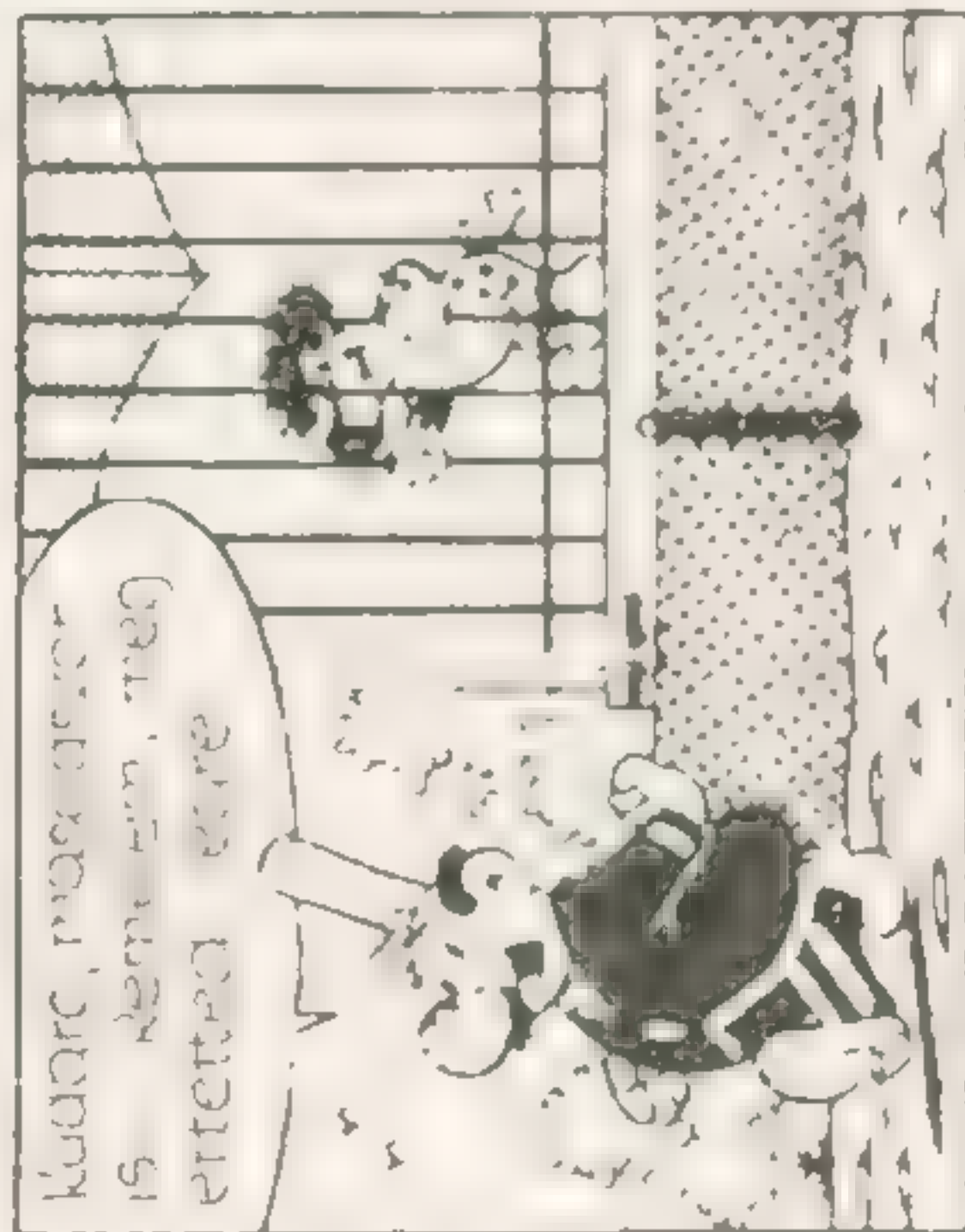
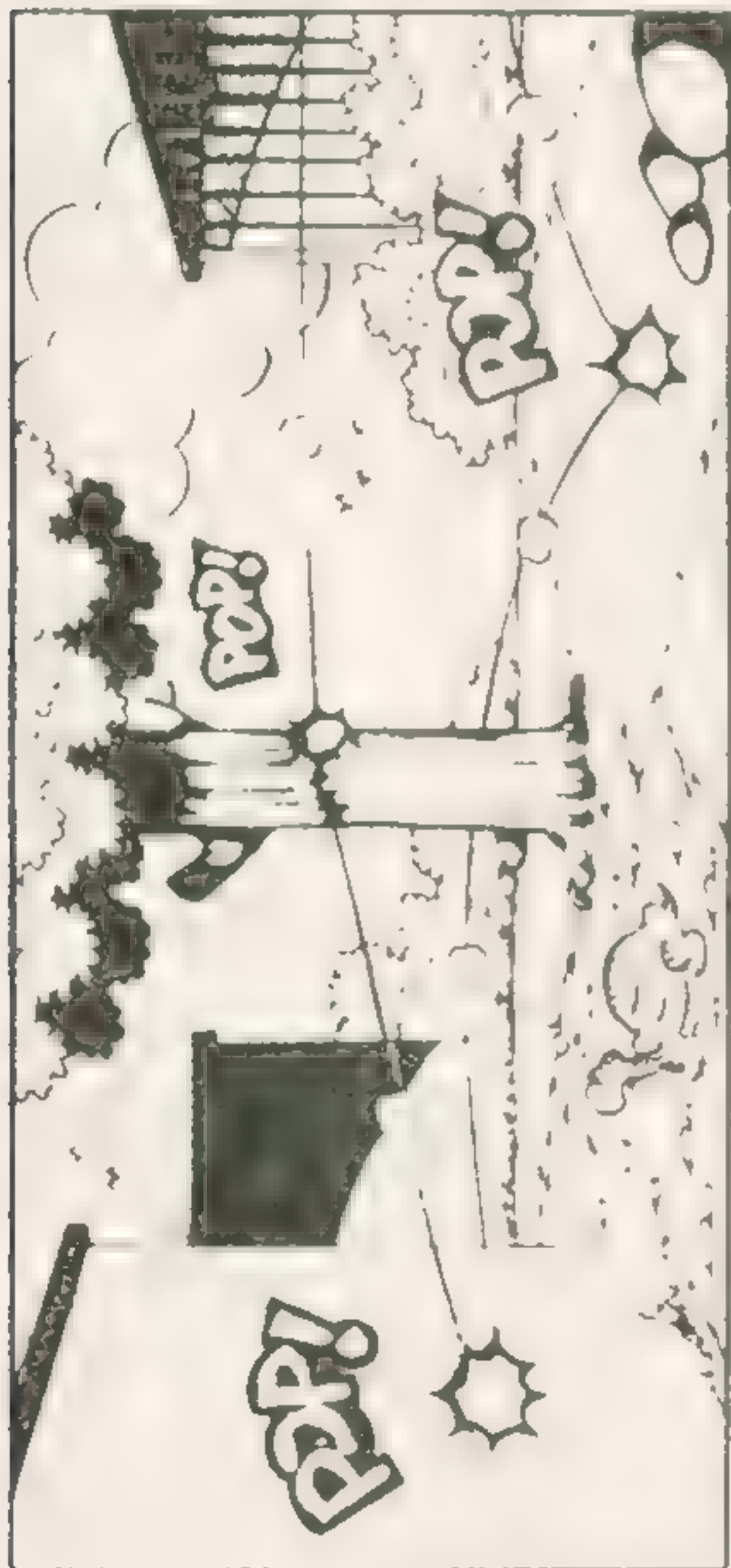

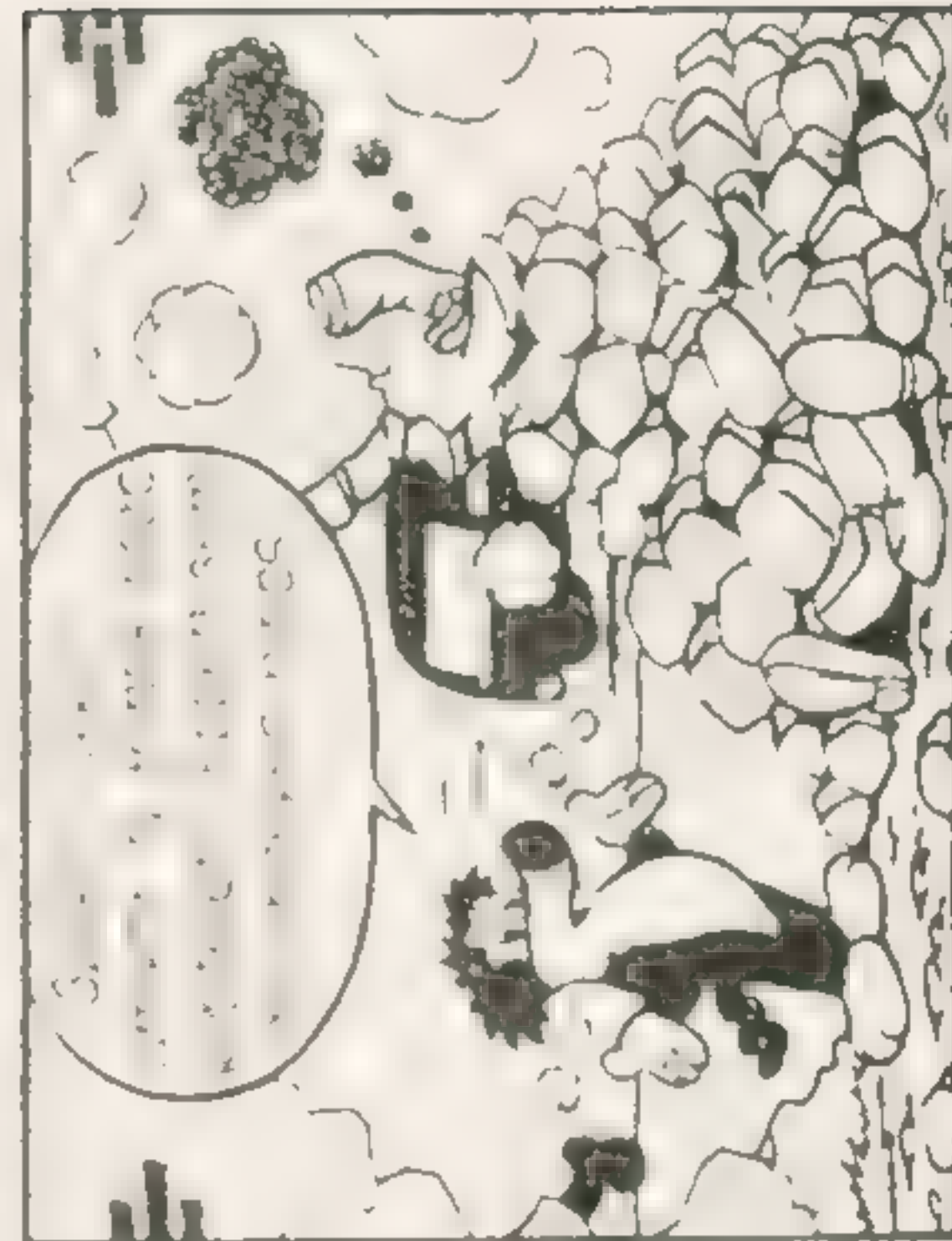
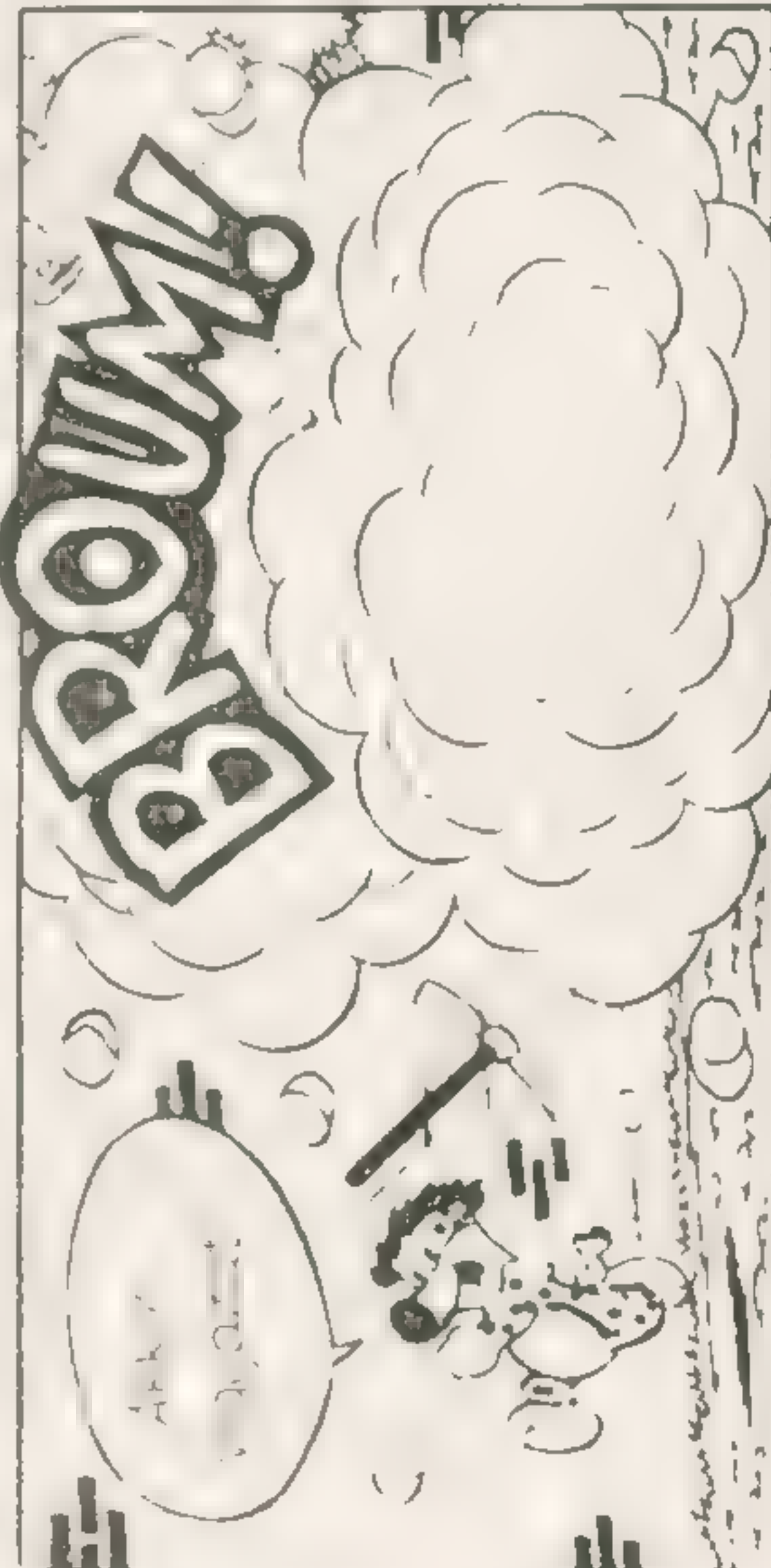
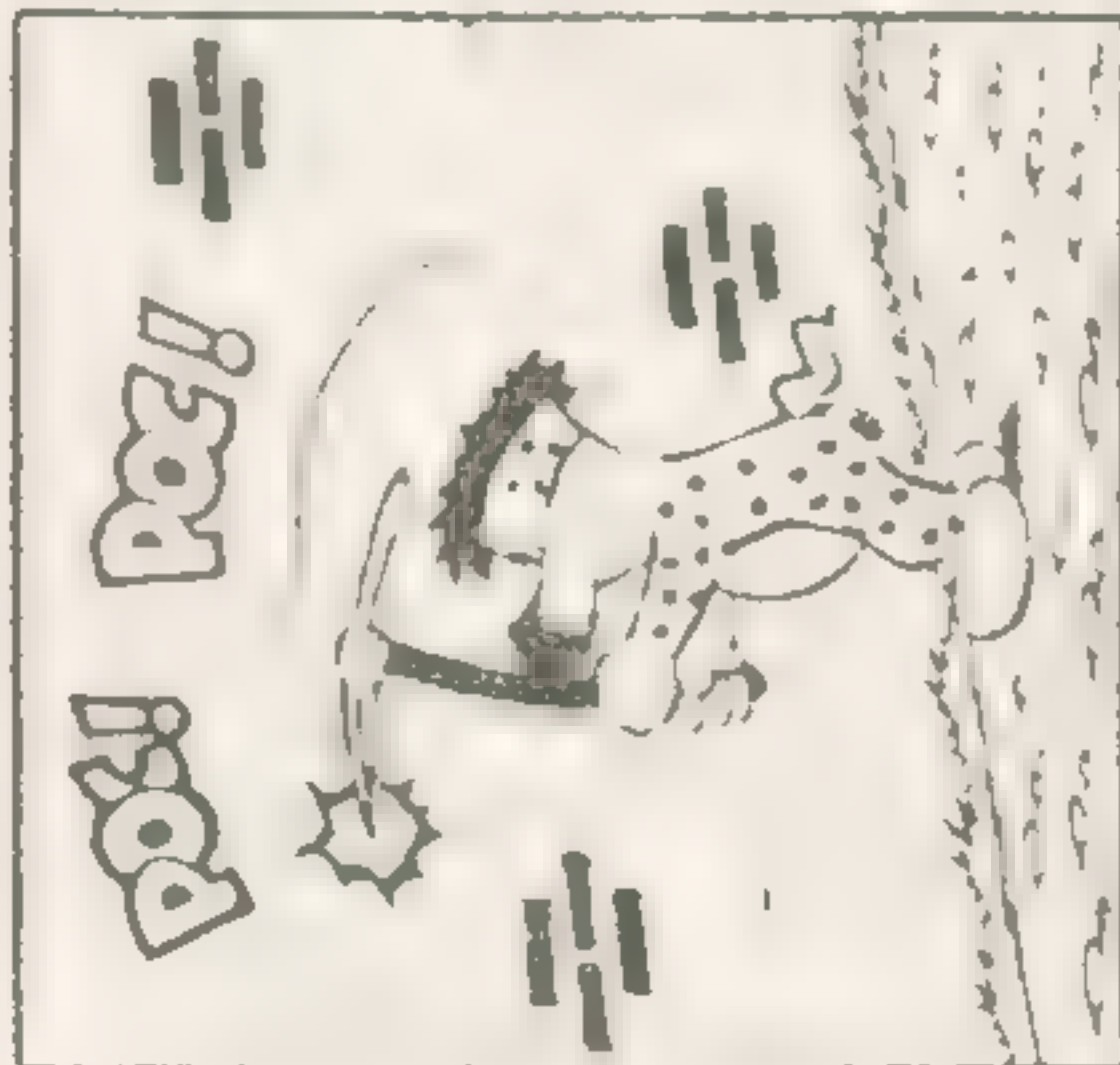
1. LEO * SZÖKÉSSEN

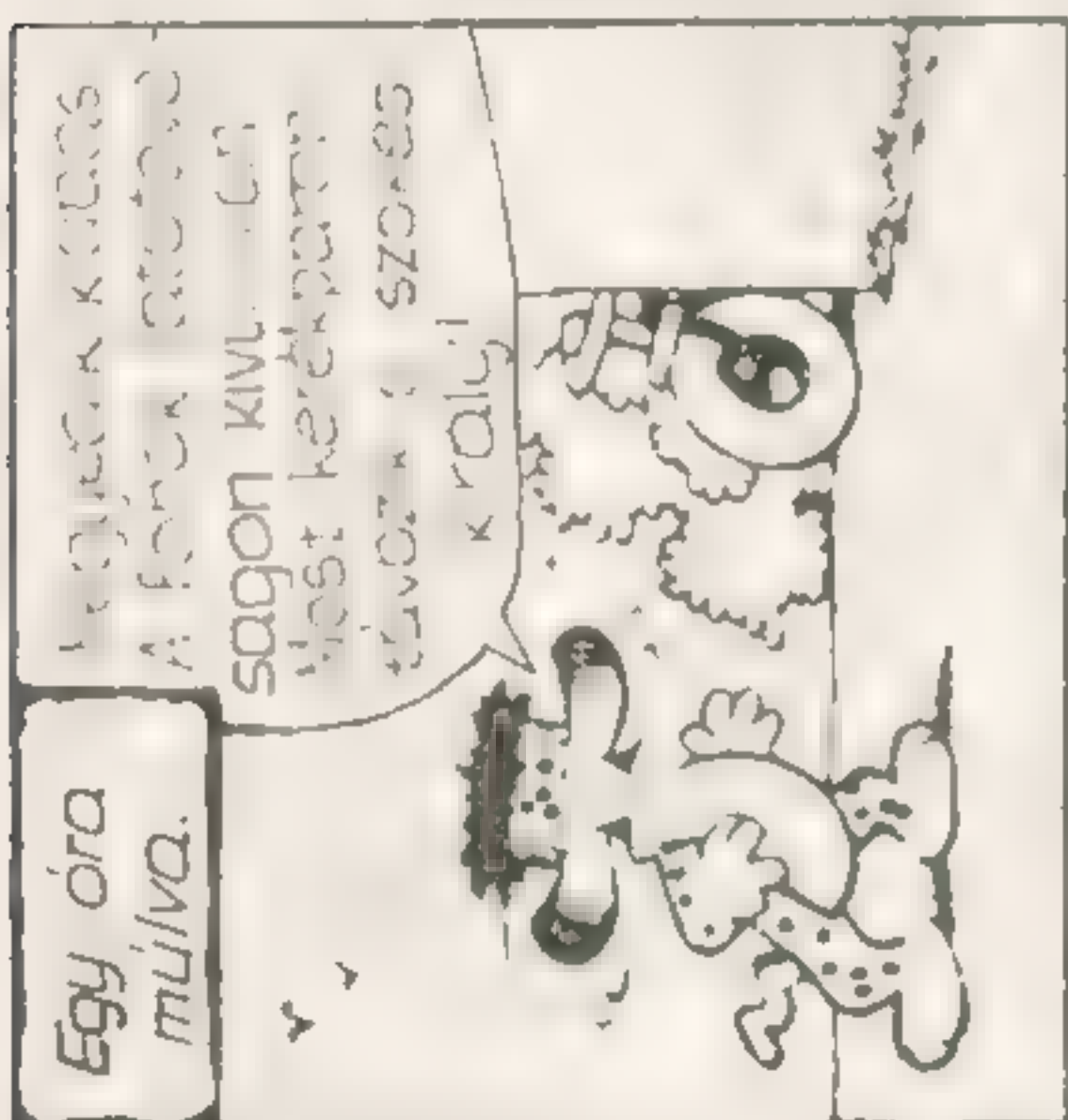

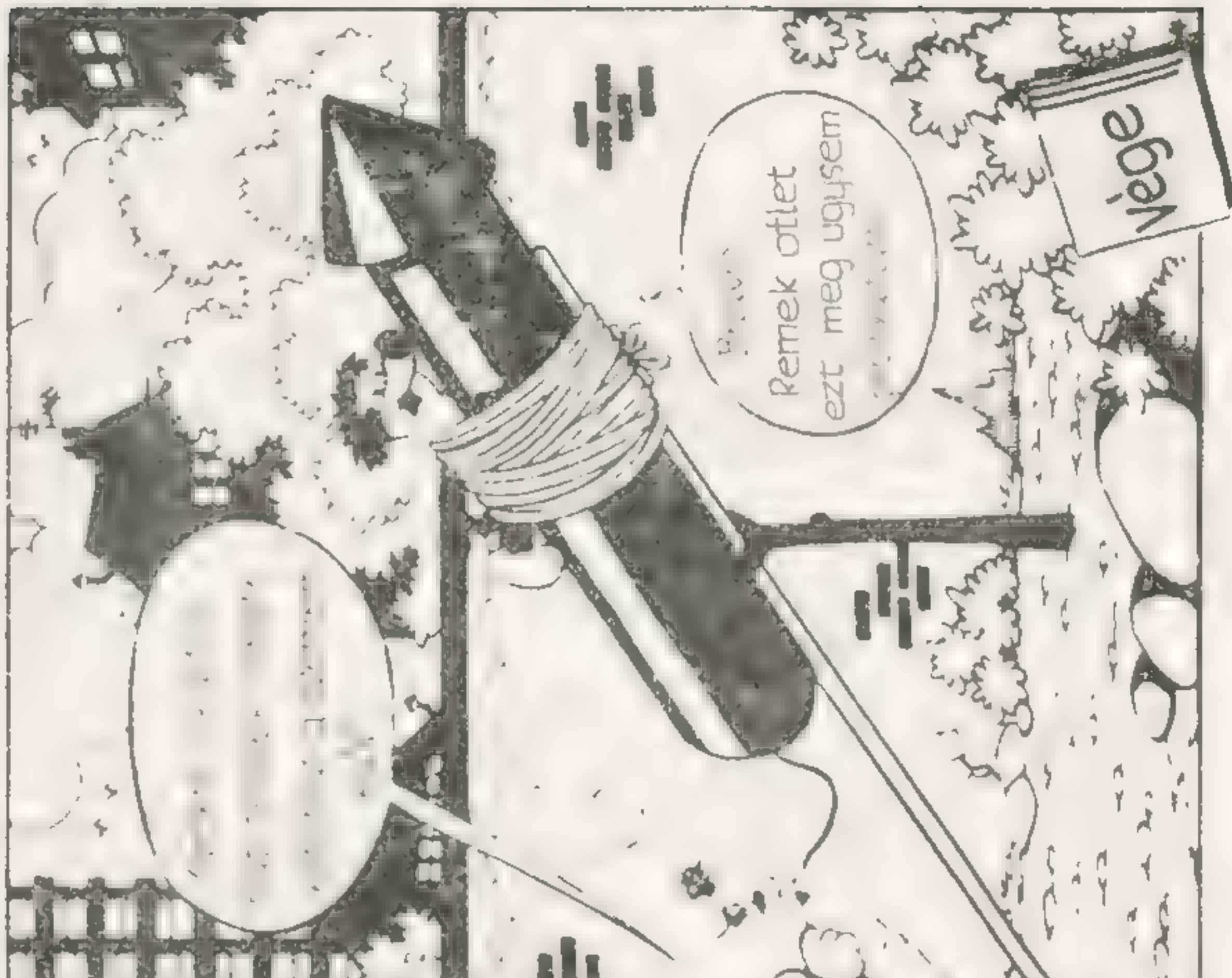
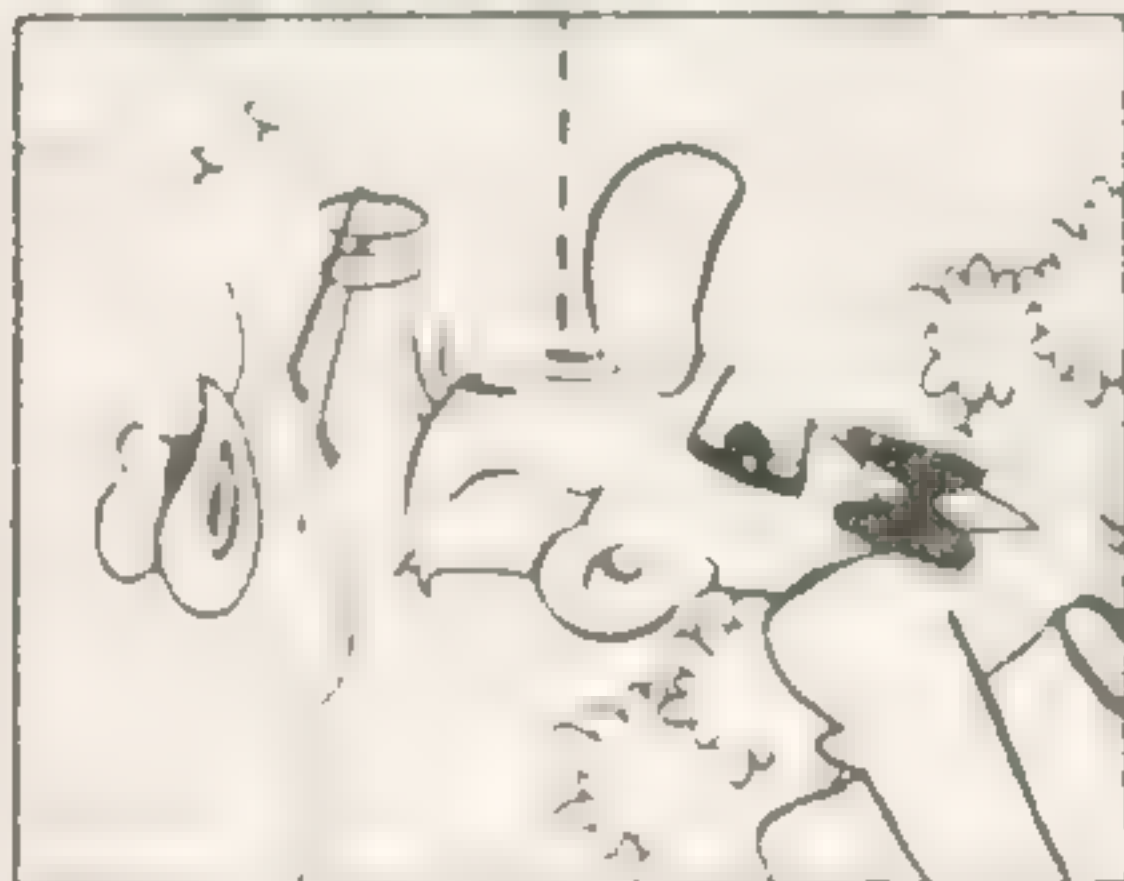
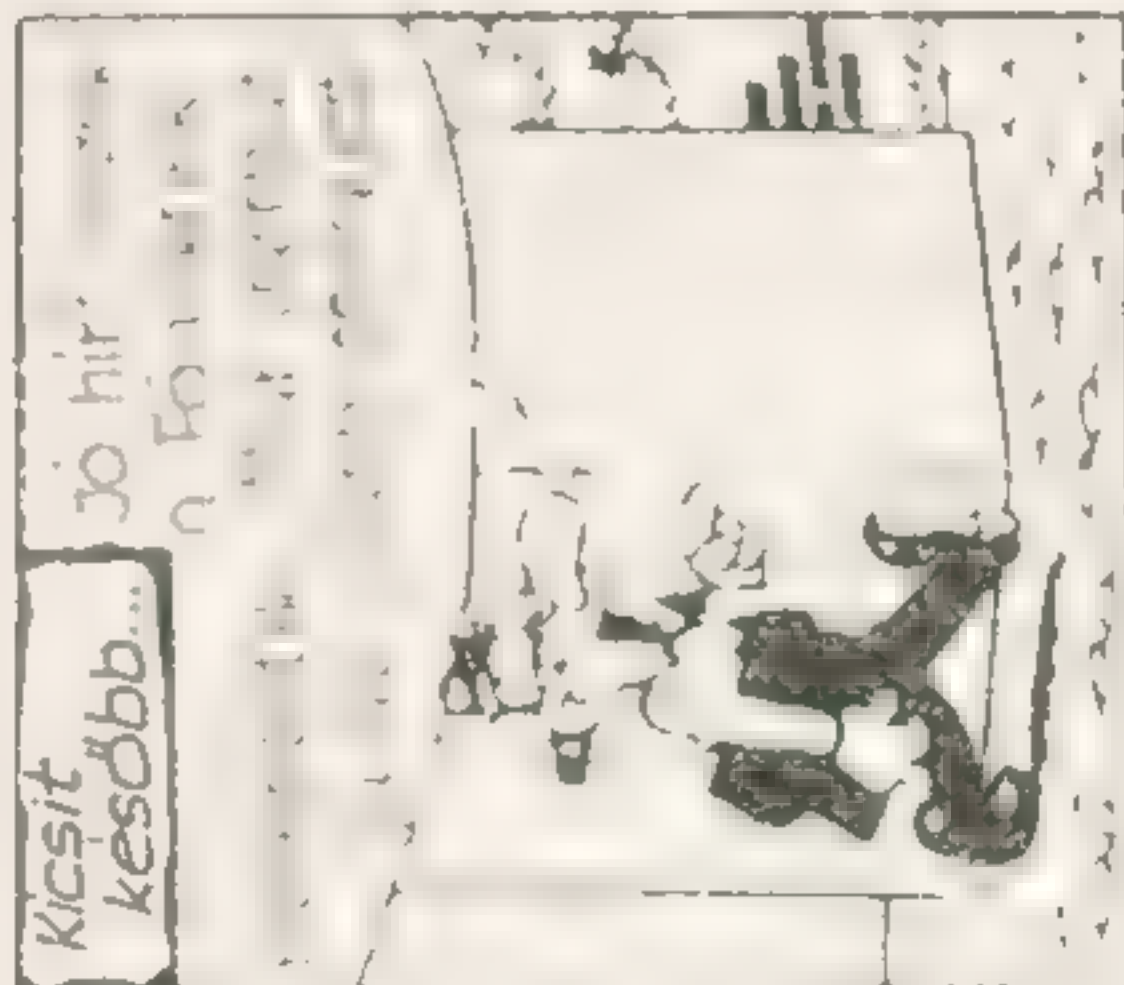

7.

LEŐ * SZÖKÉSBEN

Vége

Hallottad??...

Sünbaleset

Két sündisznó találkozik.
Az egyiknek be van pólyálva a lába.

- Hát veled mi történt?
- Egy kis baleset. Véletlenül megvakartam a hátam.

Szigorúság

– Édes fiam, ha horgászni akartál menni, miért nem jöttél ide, hogy engedélyt kérj tőlem?

- Mert horgászni akartam menni...

Délidőben

Egy horgász a Bánki-tóban fogott pontyok sokaságával dicsekszik társának. Az megkérdezi:

- És szerinted mikor érdemes ott horgászni?
- Egy és kettő között...
- Miért pont akkor?
- Mert akkor megy a halőr ebédelni...

Sovány vigasz

A horgász ül a Duna mellett, s vár-vár türelemmel. De mindhiába, zsákmány nem akad.

Már-már esteledik, amikor elunja a további várakozást, felte-

Abszolút nemzedéki vicc

Röpül a sas a magasban, dölőfösen, kevélyen. Mögötte a kis szürke veréb félve kérdezi tőle:

- Hová repülsz, sas?

De a sas válasza se méltatja a jelentéktelen kis senkit. Gyorsan, öntudatosan röpül tovább. A kis veréb újra megkérdi:

- Hová repülsz, sas?

Válasz nincs, csak a magabiztos, gyors repülés, s a kis veréb újra rákérdez, félénken:

- Hová repülsz, sas?

Mire a sas fölényesen:

- Tudja a franc!

keri a damilt, leveszi a horogrol a lisztat, és vigasztalóan mondja neki:

– Nem baj, Zsiga, legalább te fürödtél!

Csak akkor

– Miért ilyen ideges?
– Mert horgászom.
– Azt hittem, az nyugtat.
– De csak azt, akinek van horgászengedélye.

Kukacos kérdés

A gúsztafiú kerdi a manjától:

– Apu hol van?
– Elment horgászni.

Hajótöröttek

A hajótöröttek a cseppnyi korallzatonyon elnek napok óta, s felváltva lesik a végtelen vizet. Egy alkalommal éppen a dadogós örködik, s egyszer csak elkiáltja magát:

– Ha-ha-ha-hajó...

Az összes hajótörött vad üvöltéssel ugrik a vízbe, s kezd úszni a tengerben.

A dadogós még mindig mondja a magáét:

– Ha-ha-jó-jól látom, cá-cá-pák közelednek!

Moszatok

Két moszat beszélget a tengerparton.

– Maga is moszat?
– Nem. Nekem moszógépem van...

Békakaland

Három gengszter béka beszélget.

– Brekk...
– Brekk...
– Brekeke...

Az első béka fogja és lelövi a harmadikat.

– Ezt miért tetted? – kérdi a második.

– Túl sokat tudott...

Önzetlenség

– Vigyázz, nehogy bekapd azt a horgot – figyelmezteti a nagy hal a kis halat.

– Miért?

– Mert akkor megakad bened, a gonosz emberek kiemelnek, megpucolnak, meghempergetnek lisztben, és olajban kisütnek. Ez az egyik ok.

– És a másik?

– Hogy én akarlak megenni.

1 LAPBAN 2 ÚJSÁG!

A színes és
a fekete-fehér
KOCKÁS

együtt jelenik meg!

Csak a kalandos,
szórakoztató

TARTALOM

A RÉGI!

**KERESD
AZ ÚJSÁG-
ÁRUSOKNÁL!**

Három dolog

- Mi szükséges ahhoz, hogy valaki nagyvadakra vadasszon?
- kérdik a híres vadásztól.
- Három dolog. Éles szem, nyugodt kéz és erős hang.
- Az erős hang miért?
- Hogy maghallják, ha egy fa tetejéről segítségért kiáltozom...

Okos kutyák

Vadászok beszélgetnek a kutyák okosságáról. Egyik így szól:

- Tudjátok, nekem három kutyám van. Egyszer hazaterve azt látom, hogy mindhárom az ágyamban fekszik. Persze, jól elvertem őket. Másnap, amikor benyitottam, mindhármon a földön hevert. Igenám, de az ágy meleg volt! Megint kaptak a szíjjal, persze. Harmadnap hazaterve azt látom, hogy a kutyáim a földön ülnek, és szorgalmasan fújják az agyneműt, hogy gyorsan kihűljen...

Izgatott vadász

A vadásztársaság visszatér a vadászlakba. Egyikük izgatottan néz körül:

- Senki sem hiányzik?
- Nem – hangzik a megnyugtató válasz.

A vadász felsóhajt.

- Akkor jó... Úgy látszik, valóban szarvast lőttem!

Hol a legjobb?!

- A férfiak csodálatos lények: a szállodában családias légkörre vágnak, otthon pedig szállodai színvonalú kiszolgálást szeretnének!

Keltető

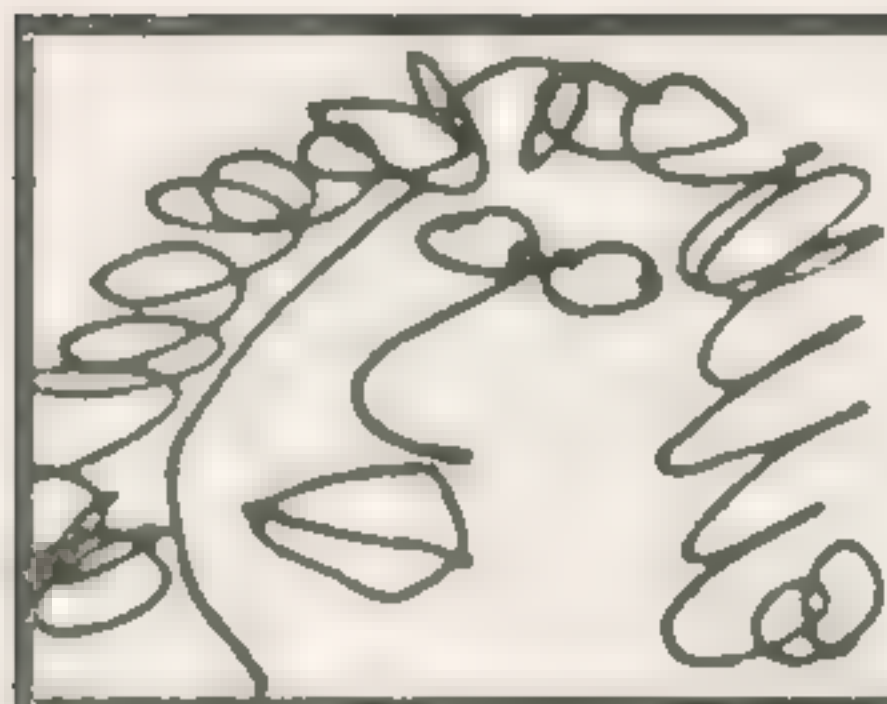
A szállodaigazgató figyelmezteti a szobalányt, mert panaszt tettek ellene, hogy tapintatlanul ébreszti fel a vendégeket. Másnap reggel a szobalány, mint rendesen alaposan dörömböl a szoba ajtaján, és bekiabál a vendégnek:

- Uram, levele van!

Az álomittas vendég felbontja a levelet, és ezt olvassa: „Ideje felkelnie!”

– Simán palira akarsz venni, hogy te vagy a yeti?

VÁSOTT FELNÖTTEK

– Minek köszönheti, hogy ma a századik születésnapját ünnepelheti? – kérdezi az aggastyánt a riporter.

– Annak – válaszolja az ünnepepelt –, hogy 1892-ben születtem.

✱

– Nagyon örülök, hogy nem Párizsban születtem.

– Miért?

– Nem tudok egy szót sem franciául!

✱

– Én kizárólag az írógépeemből élek.

– Mit ír?

– Leveleket a szüleimnek, hogy küldjenek pénzt!

✱

– Az autó nagyon hasznos dolog. Azelőtt kövér voltam és lusta, de amióta beköszöntött az autókorszak, fúrge vagyok, és tele vagyok energiával.

– Először hallom, hogy az autó valakire ilyen jó hatással van. Már régóta vezet?

– Én egyáltalán nem vezetek, én csak futok az autók előtt.

✱

– Azért bocsátottak el a munkahelyemről, mert azt mondtam, hogy az igazgatónk ötig sem tud elszámolni.

– Hát nem érted? Hivatali titkot árultál el...!

✱

– Ezt a levelet Debrecenbe akarom küldeni. Jó bélyeget tettem rá?

– Igen, sőt 1 forinttal drágábbat, mint amilyen kellett volna.

– Te jó Isten! Akkor ez a levél továbbmegy?

✱

– Miért van olyan mély gyászban?

– Meghalt az igazgatónk.

SZÓSZÁTYÁR

- Majd jön egy másik.
- De az már nem az én nagybátyám lesz!

✱

Hölgyek beszélgetnek kávézás közben.

- A Szebeninéről csak jót tudok mondani – kezdi az első.
- Akkor – szól közbe a másik – beszéljünk valaki másról.

- Mikor van nagyon hideg?
- Amikor a jegesmedve szívtóval sem indul!

✱

Mi a foglalkozása?

- Ügynök vagyok, gyermek-kocsiban utazom.
- És ki tolja a kocsit?

A nő vizsgálgatja magát a tükörben, és felsóhajt:

– Negyvenéves – koromban olyan karcsú voltam, mint a nádszal, és most a harmincas éveim derekán egyszerre elkezdtem hízni!

✱

A hosszú tengeri útról visszatéró matróz a kikötői szállodában szobát vesz ki.

– Milyen legyen a szoba?

– Mindegy, csak a szárazföldre nézzen!

✱

– Nagyon jó! Először ment át egy kereszteződésen úgy, hogy közben nem csukta be a szemét! – mondja az oktató a tanuló autóvezetőnek.

✱

A nagypapa háborus hostetteiről beszél.

– Egyet árulj el, nagypapa – tunődik az unoka –, mire kellett a többi katona?

✱

– Tulajdonképpen nincs kedvem elmenni a Majerékhoz.

– Nekem se, de gondolj csak arra, hogy ők mennyire örülnének, ha nem mennénk!...

– Megteszed nekem azt a szívességet, hogy ezt a százast felváltod tizenegy tízesre?

– Úgy érted, hogy tíz tízesre?

– Dehogy. Hiszen akkor nem lenne szívesség.

✱

– Micsoda botrány! Ez a vonat már három órát késik – mondja az utas felháborodottan a kaulauznak.

– No és, az ön jegye négy napig érvényes!

✱

Megszólal a telefon egy kis falusi moziban.

– Mikor kezdődik az esti előadás?

– Mikorra tud ideérni?

✱

– Gyorsan hívd az állatorvost!

– Miért?

– Kutyául érzem magam!

✱

– De mester, hiszen én nem így nézek ki! – mondja a híres színész a festőnek, aki portrét készített róla.

– De így kellene kinéznie! – válaszolja a festő.

ÚJ KÖNTÖSBEN

A jelenlegi
HAHOTA
a dúló tatár
hordák

könyörtelenségével ránk nehezedő gazdasági törvény-
szerűségek eredményeképpen alakult ki. Szébb borító,
112 oldal, 39 Ft és kéthavonkénti megjelenés. Bízunk
benne, hogy a rideg tények ellenére is sokat fogunk
együtt nevetni!

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a HAHOTA című szórakoztató zsebkönyvet
példányban. Kérem az alábbi címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

Címe: (város, község, kerület):

.

Utca, tér, lkt. (emelet, ajtó):

Irányítószám:

Előfizetési díj: egész évre 234 Ft.

Az előfizetési díjat a fenti címen a nyugtával jelentkező kézbesítőnek
fizetem.

.

A megrendelő aláírása

A megrendelőlapot borítékban, bérmentesítés nélkül az alábbi
címre kérjük küldeni: Hírlapelőfizetési és Lapellátási Iroda (HELIR),
Budapest XIII., Lehel út 10/A 1900.

HAHOTA 47.

HAHOTA 47.

Kiadja a Lutra Lapok Gyermeklap- és Könyvkiadó
Felelős kiadó: **Wertheimer Andor igazgató** • Felelős szerkesztő: **Horváth Mihály** • 91-2337 Pécsi Szikra Nyomda • Felelős vezető: **dr. Farkas Gábor igazgató.**

Szerkesztők: Cser Gábor, Forrai János.

HAHOTA Budapest, Jászai M. tér 5. 1397

ISSN 0230-1636

KÉSZÍTETTÉK: Bán Attila, Czifferszky Béláné, Csehi János, Cser Gábor, Dallos Jenő, Dargay Attila, Forrai G. János, Forrai János, Földes Vilmos, Galambos Szilveszter, Görög Júlia, Gyöngy Kálmán, Haller I. József, Horváth Mihály, Kelemen István, Mező István, Rohrmann Katalin.

Lutra[®] lapok

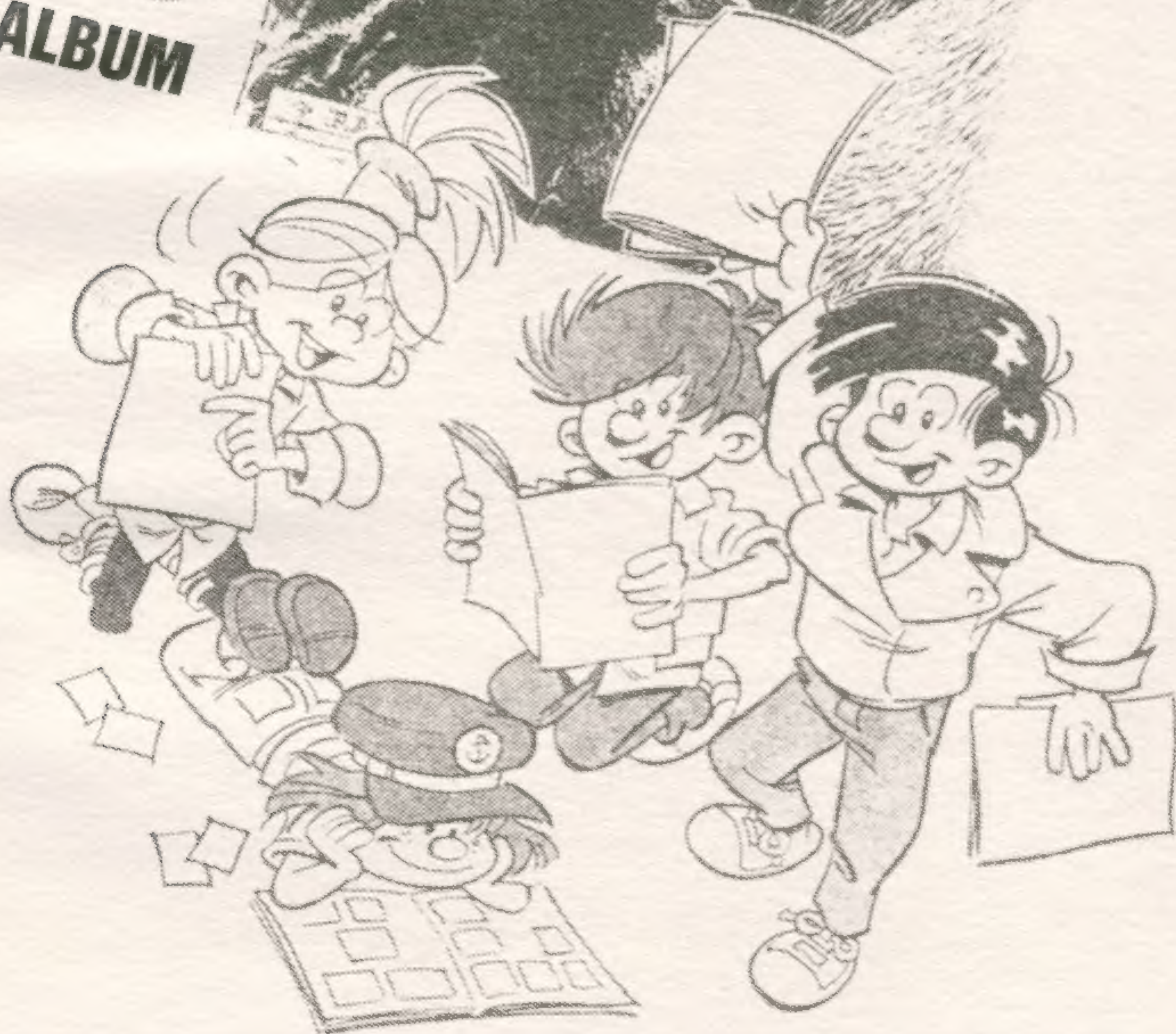
**MÁR
KAPHATÓ
A LEGÚJABB!**

**Ezúttal:
A VILÁG
ÁLLATAI!**

Lutia

ALBUM

ANIMALS OF THE ALBUM

ÁRA: 35 Ft

DOLGOZAI

$$15.48 = x$$

2

$$34.15 = y$$

75

125

GYÖNGY

145
745
35x2

